Model Rate

C 191500 A
1

al Present daily	...
" Absent "	...
" Sick "	...
" on Leave "	...
" on Roll "	...
age daily attendance for the onth	...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
	5	2	2	1	6	6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	2	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
	1	1

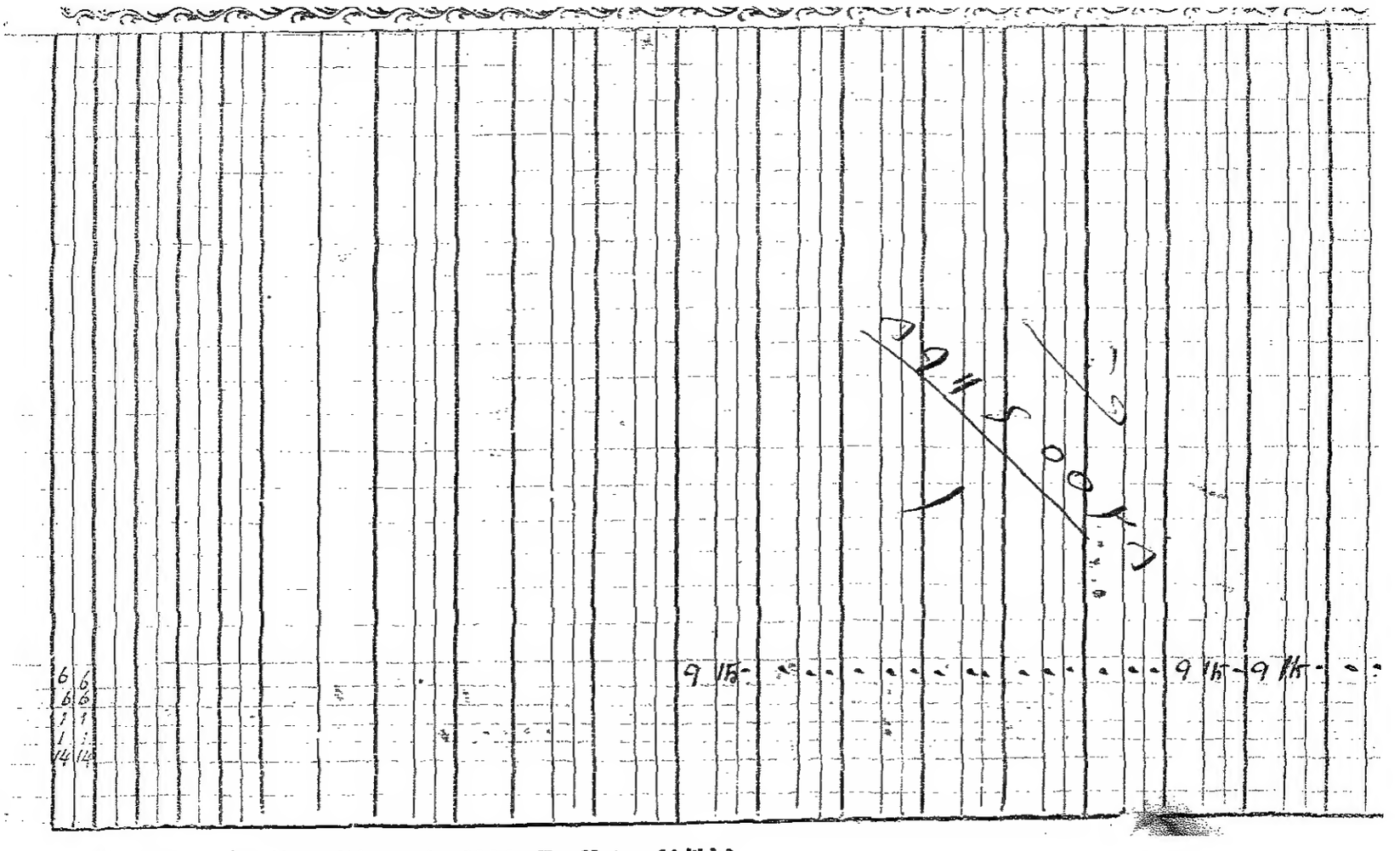

Corrections if unavoidable should be made in red ink by Class Master and initialed.

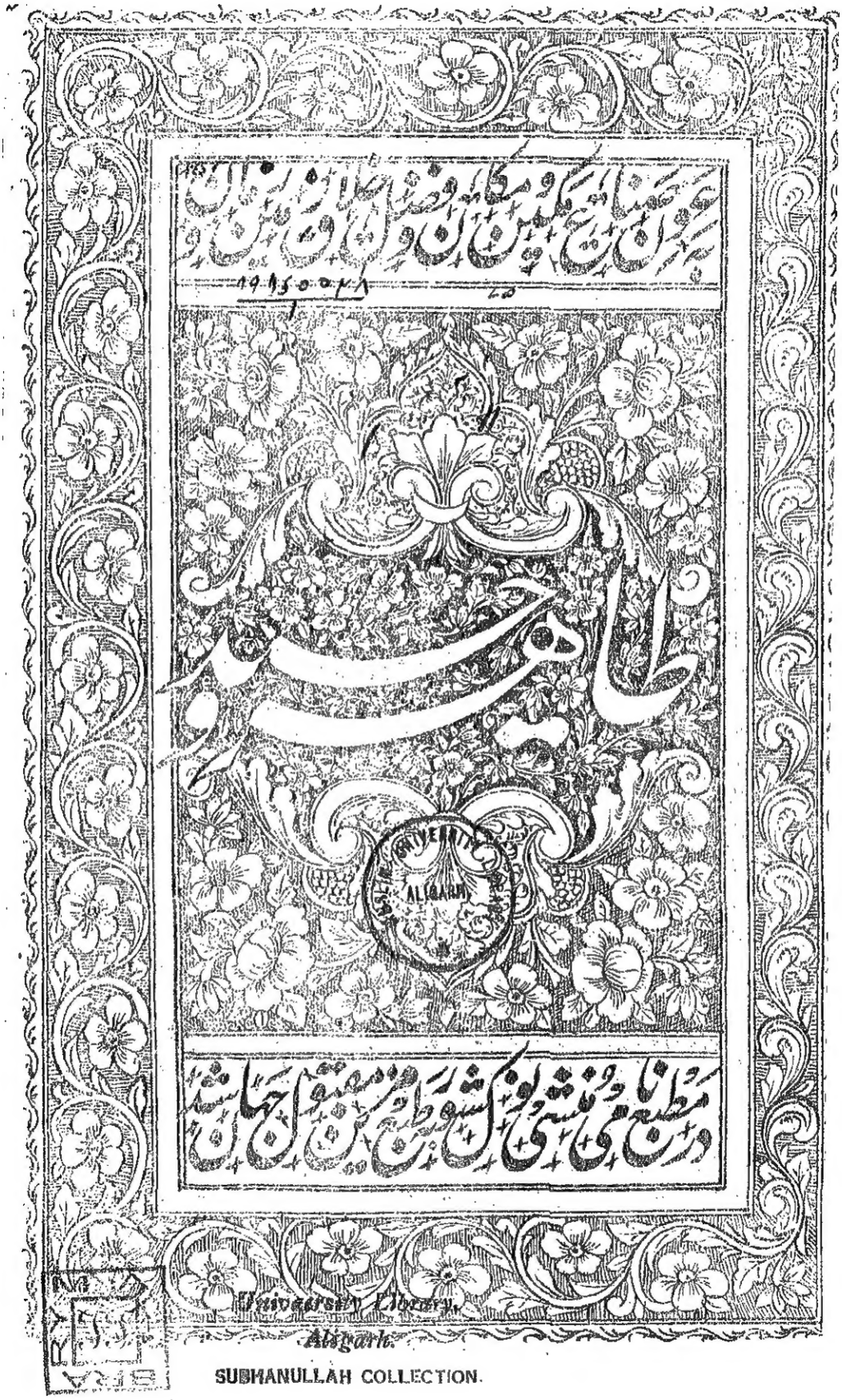

University Library,
Aligarh.
SUBHANULLAH COLLECTION.

CHECKED 2008
M.A.LIBRARY, A.M.U.
PE13512

بسم الله الرحمن الرحیم

انا مبتدی تقدیم محمدت قدیمی مفتاح گنجینهٔ مقال تواند بود که مانند انفاس جدیده که بسبب تعاقب و تعاکس کاخ وجود انسان خاکی بنیان میگردد و ذوات اخلاف سلاطین والامقام را بعد از رحلت اسلاف کرام منشا انتظام و نظام مهام انام میگرداند و بسیم ثنای معلی الملک الملکی پردهٔ اختفا و نقاب اخفا از جمال محذرات ازهار اظهار مطلب تواند کشود و که نفس هستی اعقاب پادشاهان سلطنت قباب را بر خاتم فرمانروائی آبای عظام می نشاند و در انجم جان بخش گلهای محمدی حدیقهٔ نعت سرور و مهر خاموشی از زبان بیان عندلیب خوش الحان خامه استان طراز تواند بود و محمد نام کتابیست که از انجا طرز انشا خوبیست یکتا بی همتا گلدسته بند اتحاد مذاهب مختلفه گردید و رشتهٔ تبیان از چهره آرای شتی بر بر دستی مجرات باهرات کشید صلوات الله علیه و علی ابن عمه و اخیه اسد الله الغالب علی کل غالب المطلوب لکل طالب مظهر العجائب

ومفرق الکتائب امیر المومنین امام المتقین یعسوب الدین علی بن ابیطالب و آله
واصحابه اجمعین الی یوم الدین بعد از طی طریق محدرت جناب کبریا و تبسط بساط طاعت
سیما بنیا بر مرآت ضمیر قدسی تخمیر بادشاه والاجاه اسلام پناه بالقاب منبع میگرداند که
در گلشن امکان وحدیقه کون مکان که ملال و شادمانی و اندوه و کامرانی چون گلهای
رعنا از شاخسار زندگانی باهم شگفته و شدت و رخا مانند بادام و دستنه در آغوش
هم خفته بمقتضای حکم محتوم قضا و فحوای حکمت بالغه خالق ارض و سما برگ ریز
هر خزانی فراش راه سلطان بهاری و گریه هر سحابی شاهدان چمن را سرمایه خنده و شادی
گلهای اردی بهشت رالغل شتاب در آتش ست که جا بجهت اثار کشاینده و اقدام
سیول بهاری از قطره زن آبله دار ست که سرمایه نشو و نمای نونهالان افرازنده دار نجات
که بینایان رموز انفس و آفاق که پیوسته در مرآت رضا تماشای حسن وقوع احکام قضا
مینمایند از ناگواری مقدمات ذالله صابقه رد مرارت آمود نساخته بحلاوت نتایج شیرین کام
شکر الهی میباشند لله الحمد و المنه که اگرچه از رنگذر وقوع قضیه جانگزای سلطان
خلد آشیان جنت مکان بخست تراکم غمام غموم صبح تعیش و دستان صاف عیش را تیره گردانیده اما از استوای آن شمس سپهر عظمت و کامگاری و مهر سما اریتری
و والا تباری بر وسط السماء دولت جاوید دیده شوق روشن و ریاض آرزو گلشن شد
هر چند شالسته شیوه دوستی و دولا و مناسب شیمه صدق و صفا آن بود که بعد اصبعای
این قضیه نامرضیه و ارتفای آن اختر برج بسالی ذروه والائی ترقی ذریعه یکتاولی و قضیه مجبتی

مشعله تهنیت و تعزیت ارسال مجلس سامی و محفل گرامی گردد اما البشر طلیعه سعادت افروز
محبان صداقت و جلال شده باشد و سعادت بوسیله انتزاع ملک محروسه از ایادی فتنه
که قبل ازایام جلوس سنیه دست صادق الولا بر ورنگ سلطنت ایران بسبب عذر بعضی از نمک حرامان
بتصرف والی هندوستان درآمده بود و پیوسته آن گروه مخذول در نزاع و نقاش همواره مشغول
محاربه و قتال میبود و در سنه سابقه که از مخالفت پی در پی کرد آزموده و بناکامی جهان جهان بدنامی
زده بود مجددا بنکر ده بدستور بهوس استرداد دار القرار قندهار آتش افروز هنگامه گیرودار گردیده بفرمود
بعون عنایت حضرت رحمان و بمیمنی الطاف بیغایات ملک منان و بصدق و محاربه آنگروه ندیم تاج و تخت
و آمده بفحوای وَمَا النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ صرصر خذلان صعبیت آن لشکر بیحد و مر گردید و بدین پیام
که بیمن توفیقات سبحانی جمعی ز فدویان جلادت شعار را بتنبیه و تادیب آنقوم تعین نموده از انجا
مجادله و محاربه بتیره و تاراج هندوستان فراغت حاصل شد چون متیقن بود که احراز توفیقات
یکجهتان منشا و ابتهاج دوستان میگردد از عالم رسوخ محبت و صداقت و استحکام قواعد الیتام مصمم
لازم دید که اعلام این عطیه را نیز علاوه آن امر واجب الرعایت ساخته سعادت و اندوز بزم الا وجاب سازد
و چون فرستادن انموذجی از متعه کشور فتوحات لازم بود و دیگر بهتر ز فیل که تماشای آن نزموده انا زاد و تحقیق مطالعه نشده
غرائب صنع الهی ست با بعضی از اجناس ممالک فسیح الفضای ایران بهم رسانان ارسال محفل خلد مثال گردیده با
شرح یگانگی و صداقت و مصافات و مودت کلیه علیه سلطان افشار با بقا که حامل صحیفه الوداد و دست نرم
ارم نظیر سامی گزارش میدهد بلفتن نگاه الهام آگین و روشنائی بخش دیده بنفش پیوسته لوح اعمال و صحیفه اقبال
آن نمینت افزای جاه و جلال را تجمل حصول آرزو میسوز و سرمه نگاه نخبه حدیم امال را از اقتباس انوار مشکوة و مصباح

منور دارالدولة الاسلام و رجواب نامهٔ سلطان ذی احتشام که در جنبیکه از اوده ایران داشته
نوبادهٔ صداقت و دوستی و اتحاد و اتفاق پیش رس نهال یگانه دلی و وداد در تحریر نگارندهٔ تیلاف و
اتفاق و سرجوش میخانهٔ مودت و وفاق اعنی گرامی مکتوب بدایع اسلوب اعلی حضرت
فلان بالقابه در ساعتی مسعود و زمانی محمود که شاهد کامجوئی را بسیرایه تمامی در بر و ساقی عمال را
باده وصول و حصول در ساغر بود فیض وصول ارزانی داشته ذائقهٔ نشاط و انبساط را
شیرین و محفل خلد مثال کل سنگفتگی را رنگین گردانید و کیفیت باده رسیده رسیدن آن
زینت بخش و بهیم و گاه بجوالی ممالک بیکران دوستان هواخواه و داغ انتعاش را
دو بالا کرد امید سبب ازان افزاید از مکتوب شادی دوستدار ازانرو که فیض صحبت
یاران بود مکتوب یارازاده انچه از تقاکیب ادوار زمان و شورش احوال و اوضاع
هندوستان و نیرنگی چرخ گردان زبان زد خامه فصیح البیان شده بود در مرآت
ضمیر والا جلوه عیان نموده بر خاطر خطیر والا که مرآت حقایق نمای اشیاست
روشنست که مهر فروزانرا وقوع کسوفات و احتجاب غیوم متراکمات که بعضی اوقات
احتمال آن بمقتضای حرکات ناهنجار چرخ دوار نا هموار است موجب
نقصان ضیا و بها و منشا زوال فروغ جهان آرای نمی شود و از رنگ پذیر
عوارض هیچ وجه رنگ چهرهٔ اقتدارش نمیگردد خاطر والا بغایت خالی از غرض سما
و دوستی دوستان صادق الولا مطمئن داشته مشرب عذب توکل را
غبار آلوده کلفت نگردانند که بعون الطاف الهی طلوع صبح پر نور از

شبهای دیجور ناچار و پراگندگی ابر های تیرگی اندوز از چهره مهر عالم افروز بی اختیار
ست شرحیکه در باب فرستادن عساکر و تصرف ملک بیکه بر زبان خامه اظهار جاری شده بود
بسامع اطلاع و آگهی رسید چون شوق ملاقات فائض الانوار و دیدن دیدار فرخنده آثار
فوق الغایت ست مناسب شیمه و داو و ملائم طریق دوستی و اتحاد و یگانگی میباید که
در بزم افروز مجلس انس و دستان تا حتی سفینه جلد مجدد الاشان خود نمایند که بعد از
نشایابی کیفیت ملاقات سعادت نشان و سیر تفرجات ملک بیکران ایران موقع مطالعه و مشاهده
بیمن عنایت خالق انس و جان متمنیاست خاطر والا بطریق احسن بحصول پیوندد و در باب
آوردن بعضی اسباب از انگلستان مرقوم کلک که خاطر متعلق آوردن آنها نمایند رقم اشرف باسم
ذوالفقارخان صادر شد که در ان باب انچه لازم و اند بعمل آورد و انشاء الله تعالی بعد از تکمیل
اساس یگجهتی خاطر همایون بگوشه مختصر بیکر راضی نشده در باب آنواقف رموز سلطنت و جهانداری
امور عظیمه منتظر نظیر کمیاب اثر خواهد بود بهمت سرانجام اسباب سلطنت و نگاهداری سررشته رسوم
و آداب خدمت فلان بالقابه که یکی از طرز و ارکان بزم جاه و جلال ست تعین شده مشتاق
احراز این سعادت خواهد نمود ضمیر انور مطلع ضیا گستر را بشوایب وقوع حوادث مکدر نگاشته
خرش وقت خواهند بود آفتاب حصول آمال از افق اقبال مصدوق از اختلال طالع و لامع باد
جواب نامه خواندگار روم که مصحوب آمیغل آقا فرستاده شد مکرر بهار سیان
یگانگی و التیام و شمامه جامع رسوم حسن آغاز و انجام منتخب مجموعه دوستی و والا ثمره شجره همیشه بهار
حدیقه صادق و صفا اعنی نامه والا عنوان محبت ختام اعلی حضرت آسمان رفعت قضا قدرت

خورشید طلعت مشتری ورایت طراز وسادهٔ سعادت جهانبانی زینت بخش ارایک آلای
سلطنت خاقانی تیزی تیغ ظفر زدای غزوات وجهاد حافظ ثغور بلاد وعباد
مصقل زنگرد ای آئینهٔ حقیقت نمای ملت حمین پیرای حدیقهٔ همیشه بهارین دولت
بهارعالم افروز بوستان عدالت هژبر بردشمن شکار غابات شهامت وابسالت حارس
گوهر مخزن اوامر حضرت خالق حارث تخم مطالب وآمال فراد خلائق سلطان البحرین
وخاقان البرین ثانی سکندر ذوالقرنین خادم الحرمین الشریفین بانبسط بساط عدل واحسان
ناشر الویهٔ برّ وامتنان لازال کاشمهٔ محمد از ساعتی بسعادات ارضی وسمای مشحون زمانی بفیضات
الهی مقرون که ابواب بیت المعمور حصول مقاصد ومآرب بمقالید الطاف خالق آسمان وزمین
برروی اولیای دولت ابد قرین کشوده وزنگار عوائق وموانع بالکلیه بمصقل توفیقات گوناگون از مرات
جمال شاهد مرام زدوده ودور گردان بساط دوستی از دور عجز وانکسار درآمده طالب رخصت یار
وبادهٔ کشان محفل اطاعت از دام دوام بندگی باده گسار بودند بوساطت زبان دان
رموز ودادوستد رحیق مکتوبی ولی واتحاد زبدهٔ الاماثل وعمدة الاقران اسمعیل آقازید
قدره نشر روایح مصادقت وموالفت نموده مشام کیهتی را عنبر اگین وبزم دوستی و
ولا را ارم زمین گردانیده وبگزارش کلمات محبت امیز واحوال صداقت انگیز باعث
تشیید صداقت محکم بنا وترصیف اساس دوستی وولا گردید چون ازرواح ازاهیر
آن گلستان خلت ومنبت تخم محبت ومودت چنین استشمام شد که حال آنصحیفه اعجاز
طراز لازم الاغراز بعلت کثرت تشعب وفراز طریق دور وصعوبت

آن مجمع عمیق مدیت که از خدمت والا و از حریم خورشید سیمای آسمان ساجد گشته
و پسپند خاطر و دستی ذخایر آن بود که از کیفیت صحت ذات کامل الصفات مرضیة السجایات
با قرب ازمنهٔ استخبار آن کرده شود لهذا مقرب الحضرت بهیمتا محمد خان بیک یساول بحیت
استعلام این مطلب اتم تعین یافت که مقید بزیادتی احمال و اثقال نشده باخف وجهی که
شاغل و مانع نگردد و امر مزبور قیام نماید و چون سر رشتهٔ قبض و بسط امور و وقوع حوادث و سوانح
نزد یک و دور در قبضهٔ اختیار و اقتدار مدبر سنین و شهور کارپرداز مصالح جمهور ست در اثنای
روانه شدن مقرب الحضرت مزبور خبر رحلت مسافر راه و ریوم النشور اعنی والی هندوستان
ازین تنگنای پرشر و شور و اختلاف دوائی اولاد بادشاه مزبور و شیوع فتور در ممالک

بیکران هندوستان بمسامع جاه و جلال رسید چون اخبار در معرض صدق و کذب میباشد
یقدر پنجه عیار آن لمحک وقوع رسد مقرب الحضرت مزبور را توقف فرمودیم و در این ایام
که شاهد اخبار بپرایهٔ صدق پوشیده شایستگی بزم اعلام بهم رسانیده عساکر نصرت توامان
بیاری و مددگاری سلطان مراد بخش بابقا به که از مریدان و معتقدان دودمان خلافت
نشان ست و بمقتضای عهد و پیمان سابق چشم امید در راه امداد و اعانت این یار بسته
درگاه بی نیاز دارد و تعین یافته روانه گردید و از رهگذر اعانت شاهزاده مذکور
و ارسال لشکر سیلاب سرعت دریا شور اطمینان حاصل شد مقرب الحضرت مذکور
متوجه حریم والا گشت همواره کوکب سعادت و اقبال از افتاب عنایت ملک متعال مستغنی و مستنیر باد

جواب مکتوب سلطان مراد بخش

نسیم بهارستان حدائق دوستی جاودانی شمع انجمن افروزاید فروغ الفاظ و معانی
خلف الصدق آبای[1] عالی انش و امهات فرهنگ فروغ بخش دیده هفتاد و رنگ اعنی نامه سودت
خاتمه یافت و قتیکه ابواب فیوضات الهی بر چهره امانی و آمال بازوا باز بار حدائق کامجوئی آشتران
بو و فیض ورود ارزانی داشته بزم مکتبی را عنبر شمیم و محفل یگانگی را غالیه نسیم گرداند انچه در باب
قضیه ماگزیر پادشاه غفران پناه خلد آرامگاه زبان نو خامه مطلب نگار شده بود موجب ملال
ضمیر آسمان سای قدر شناس گردید آری بنای کاخ مردم خاکنشین هستی را بر آب روان عمر گذران
نهاده اند و افراد موجودات و اجادیکه ثبات را صلاح عالم ارتحال و انتقال داده هرگاه بنظر تحقیق دیده
تامل ملاحظه کرده شود این امور یکه در کارخانه حکمت بالغه مصلحت بسنج امور عین خیر و محض صلاح
و صلاح هست چه تا گریبان اکمام بهار چاک نگردد دوده از برج عزت بنیاد نخی حارتان
در مغاک نرود و شگوفه را اکلیل اعتبار بر سر گذاشته و سبزه را علم سبز از خاک بر نخاسته نگردد دوده آرزو
التماس گرامی پیدا است که گرد وجود نسیم حوادث متلاشی و متفرق و لباس هستی که بر شته بقای
ولی ثباتی دوخته شده متمزق نگردد و در رنجال شیوه بیداردلان دانش اندوز آنست که در چنین
وقوع اهتمام مورد مثل عذب نسیم و رضا را بسبب اضطراب و شوریدگی گل آلود و کدورت اندود
نساخته فرمان حضرت یزدان را بدل و جان اذعان نمایند و زبان بحمد سگالی و سپاسداری
جناب کبریا گشایند اشعار یکه در باب مراعات مبانی صداقت و یقین کمک و مدد کرده شده بود
بعون عنایت الهی بنوعیکه همت والا مشکفل آن گشته شاهد مدعا عنقریب کسوت وقوع
پوشد قبل از ورود والا رقیمه موحت عنوان جمعی از غسا کر نصرت نشان بسر کردگی فدایان جانفشان

[1] آبای

در ممالک خراسان جمعیت داشتند و سوای جماعت مزبور نیز قریب به سی هزار نفر شجاع و جان نثار
در دارالقرار قندهار چنانچه بواجبی مطلع اند توقف دارند و در حین ورود والا رقیما عجاز طراز
لازم الاعزاز منشا شیر و فرامین باطراف و اکناف ممالک محروسه فرستاده مقرر فرمودیم که کل عساکر
منصوره در اتکای خراسان جمعیت نمایند که بتوفیق الله تعالی و حسن تائید چنانکه موکب مسعود متوجه آنحدود گردد
حاضر و مهیا بوده باشند بهمه وجوه خاطر آسمان مپویند از اضطراب و تحرز خواهند داشت که بهیچ وجه
من الوجوه خود دار نخواهد شد و ایلچی زیبا بذاتی نیز بجهت تقدیم مراسم تهنیت و تعزیت تعین و توجیه
کرد علی الشروع الحال از سعادت ملاقات نموده از چگونگی احوال اطلاع حاصل کرده
مراجعت نماید که انچه لوازم مراتب یگانگی بوده باشد بعمل آید متعاقب او را در بزم حضور
سراسر سرور خواهد گردید مرادات موافق خواهش و دستان حاصل و طلسم شیرنگ
حاسدان بچیره دستی اقبال نیروال شکسته و باطل باد مکتوب بکیه بوالی بیجاپور نوشته شد
سلاطین بلند اقبال محشروان همایون فال را در ارض مقدسه نوع انسان خال کواکب
درخشان و آسمان میباشد و چنانچه مهر فروزان از دور بلقاع بالغ و عالق رسیدن شعاع منیر
و آمیغی بدون اقامت بینه و برهان بر دیده وران روشن ست همچنین شمائل صداقت مخائل
سلطنت پناه فلان با وجود بعد مسافت و وقوع مهمات پیوسته منظور نظر فیض گستر
خورشید اثر دوستی و ائتلاف بوده و لحظه از پیش دیده و دقیقه شناس اکسیر خواص دوری
ننموده همگی همت والا نهمت و خاطر خطیر آسمان مفت با وجود اشتغال باشغال بیکران گیتی ستانی
و جهانبانی بتخصیص در هنگامیکه آن سلطنت پناه بپایه دی عزت و مظاهرت و معاضدت

پیوسته ابواب خواهش مدعیات را بافتتاح انجامیده اقلام عنبر فام و وداقان مورد رسالت
و پیغام مفتوح داشته بکمونات ضمیر محبت تخمیر و مخزونات خاطر دوستی ذخایر را بموقف
ابلاغ و اعلام در آورد ند که آستانوسگان پایه سریر گردون نظیر بانجاح و اسعاف
آن منبا بدرت نمایند همواره لباس کامجوئی تازه و حیت نیکنامی بلند آوازه باد

مسوده مکتوبیکه بوالی دکن نوشته شد

از بهار اظهار موافقت و مخالصت و انوار اغصان یگانگی و مرافقت اعنی نامه محبت آغاز
بمودت انجام و مکنون اتحاد باسلوب بلاغت نظام فلان که پیرایه بخش عرائس داد سابقه
و شیرازه بندی مقاصد صداقت و یکدلی لاحق ست در جنبیکه باده کامیابی و کامرانی یوستان
ساقی عنایت سبحانی در جام و زیور شاهد مطلب بوفائی تمام بود نشر و رواج مطالب نموده
سلسله جنبان دوستی قدیم و اهتزاز بخش گلهای بستانسرای خاطر عنایت تهیم گردید چون
از گلهای حروف و نقوش انگلستان دقائق حقائق رواج استقامت مزاج و هاج استشمام شد
موجب ابتسام خاطر مسلط و مطلع و الای آسمان ساگشت از انجا که زمان حاجتمند دوستان یکدیگر
تقدد دوستی میباشد مناسب انمینمی چنان نمود که در اوقاتیکه اعادی باد بیپا تهیج غبار فتنه و فساد نمود
بدست وقاحت پرده از رخسار پرده گیان افعال زشت کشیده بودند بزلال استمداد و استعانت منسوبان دودمان
خلافت نشان گرد نشان غبار کدورت و بسپردازی و قایت و حمایت عساکر نصرت آثار پرده پوش رخسار
آن ناخوش منظران گردانیده ملکه بجنبتی رانند بر موالفت و کیشی سلاطین سلف که در حقیقت
تاسیس اساس محبتی و شرفت اعتناب جویند که معاندان را بالکلیه دست جرات کشیده بساط جسارت نوردیده

گردد و بار دیگر چون تلافی مافات میسور و تدارک ما فرط مقدور است بمظاهرت الطاف بیکران
صاحب نیرو و قوت باز و باشند و در این ایام که اقوام سریر سلطنت و فرمانفرمائی هندوستان
متزلزل و لباس دارائی آندیار متغیر و متبدل ست شایسته همت غیرت اندیش و ناموس حمیت
سلطنت کیش آنست که به نیروی اعتقاد راسخ دست در حبل المتین الطاف جاعل آسمان و زمین
و خالق ماء و طین و اعجاز و لای عقده کشای حضرات سدره مرتبات ائمه معصومین زده
بتیغ سکافات و مار از روزگار آنگروه غدار که بعض شیعان آل اطهار را نصب العین خاطر عداوت
و فخار ساخته اند برآورند و ضمیر سعادت تخمیر را بهمه ابواب از غائله اندیشی مطمئن و آسوده دارند که بتوفیق
عنایت الهی و رعایت جانبان دولت گردون مدار فیروزی شعار و تائید یسیر و نگونساری اعادی لعینت
شعار انچه لازمه امداد و اعانت باشد بعمل آمده تهاون و تساهل راه نخواهد شد یکی از آثار
میلان خاطر اقدس و طبع متقدس باستحکام قوائم سلطنت آن شائسته صنوف عنایات الهی که
حکم ترغیب رس دارد آنکه در این وقت نامه همایون که چون آیت قضا و اجب الاتباعست با سمع ایجابیه
صدور سعادت گستر یافت که بآئین سلطنت پناه بشیوه پادشاهان سلف طریقه دوستی و مودت مسلوک دارند
و در رفع اعادی خذلیت نهاد و در تعمیر مبانی ائتلاف و اتحاد مانند زبان قلم و خطوات قدم متحد القول
و موافق الفعل باشد که بمعاضدت این اتحاد و مناصحه تسلط اعادی با تمام دور تلافی پذیرفته بانجام
انشاء الله تعالی از ثمرات گوناگون این بوستان علی مر الزمان شیرین کام خواهند گردید چون خاطر
همایون و ضمیر عنایت مشحون متوجه بر آن میباشد که از حقیقت حال سعادت اشتمال کماهی مطلع بوده
باساس آن کما ینبغی و سعی سلاطین سلف بپیوندد اتحادی مجدد مشید گردد و ابساط کسر و

آن مسافران حظائر قدسی باسلوبی خاص ممهد شود لهذا فلانزاد روانه حضور سمر سریر سرور فرخنده فرجام گردانید
که بر کیفیت سلامتی مزاج وهاج اطلاع یافته برسانیدن مژده دوستکامی خاطر والا را
قرین مسرت گردانند چون طبع آسمان پیوند وضمیر ارجمند خواهشمند سرعت ورود مژده خوشوقتی
آنعالیجاه میباشد علی الشروع الحال خجلت انصراف خواهد یافت همواره مرغوبات ضمیر والا را
اعلام نمایند که کارگذاران دولت ابد قرین بانجام آن مامور گردند پیوسته سایه نشین
عنایت حضرت سبحانی وحامی موجبات سعادت دوجهانی باشند ؛

در جواب مکتوب سلطان مراد بخش نوشته شده

ثمر بیش رس منال پیوند دوستی جاوید جام جهان نمای محبت شدید چون رسید آبهار ستان اتحاد
والتیام طراوت بخش گلهای بستان آغاز وانجام اعنی نامه فلان که بمیامن نفوس متبرکه
شخص محبت وسفارت وامین نقود ومخیش پیغام دوستی وصداقت شالسته حضرت
سلاطین پناهان نصرت خان ارسال یافته بود در ساعتی مسعود که لب طلعی الطاف
حضرت ذوالجلال ومجلس آرائی اقبال بیزوال شاهد کامیابی هر هفت کمال نموده ابواب
هشت بهشت مطلب را بی لبوافت هفت اختر ارشد شجهت بر روی لترزمان نشاط
سلطنت والاشکوه کشوده بود فیض ورود آسمانی ارزانی فرموده کام موافقت
ویکجهتی شیرین لبستان سرای یکدلی رنگین بزم حضور نموداری دامن گلچین گردیدار ان
حدیقه سرسبز بهار که نسخه منتخب عرائب سرسر نگارستان بدست یافته والا گلچین باغ ضمایر گردید
واز گلهای بیگانه ان باغ نشانی بوی بهار یکجهتی ویگانگی نشنید شکر حسکه در باب ورتاد ان سیاه

ظفر توامان زبان زد خامه اعجاز بیان شده بود و در صفحه بارضمیر آسمان پیوند رخت اقامت
کشود و چون قبل از ورود رقیمه موقت عنوان از سائر مفاد و ضمائر صداقت رسوم بینمی
مفهوم و معلوم شده بود بلفتوای مفتی عهد قدیم و پیش بینی ذهن مستقیم عزم درست اهتمام
مصمم و مبنای ملت مظاهرت و معاضدت محکم گشته ارقام جهانمطاع و مناشیر لازم الاتباع
باسم سنگدیگیان امرای ممالک بیکران عساکر نصرت نشان مشتمل بر تاکیدات بیپایان صادر
گردیده بود که بتهیه تدارک خود نموده گوش برآواز فرمان و منتظر حکم قدر توامان باشند که هرگاه
بدین امر مامور گردند بتهیه سر انجام سفر پیشگاه راه سرعت انتقال عنان انداز عنان نگردد و درین
ایام سعادت فرجام که مجددا از فتحنامه صداقت انتظام امداد الهام شد بنابر منحت
وسعت ممالک ایران که مبدا و منتهای آن از سرحد روم الی ممالک هندوستان ست لازم بود
تدارک اسباب چندین ساله سفر که طی این راه دور و دراز بسهولت تواند شد مجددا ارقام مطاع
شرف صدور یافت که هریک از افراد لشکر و احاد این بحر قیامت اثر فکر ما یحتاج چهار پنج ساله خود
کرده بطریق استجال روانه سفر خیر اثر گردند و چنان نمایند که در حین حصاد حاصل در رصد دکان
حاضر شوند که بنابر ازدحام و کثرت و زیادتی عدت و امتداد مدت اگر آرزوقه مذخوره وفا
بعساکر منتها ننماید از هرگونه تنگی معاش و فقدان اسباب امتعاش تعب نکشند باوجود
بسیگی مبارزان عرصه هیجا و هزبران هنگامه وغا چندین
هزار رأس اسپ خانه زاد تازی نژاد از الجیهای خاصه شریفه
بدان صوب قرار و نسبت دارالقرار قندهار فرستاده شد که اگر بسبب قطع

این راه دور و دراز وطی تلال و وهاد و نشیب و فراز مراکب جنود را سستی و زبونی
عارض شده باشد بدل آن حاضر بوده که احتیاج باجمام مراکب موجب تاخیر و تراخی
و تحصیل مطالب نگردد و سردار عساکر نصرت مآثر بتاریخ فلان بپابوس خضت سرافراز گشته
نصرت مشال پیش پیش موکب مسعود روانه میگردد و رایات نصرت آیات نیز طابق النعل بالنعل
بر اثر سپاه نصرت پناه روانه است و بموجب فرمان واجب الاذعان عساکر نصرت نشان عراق
و آذربایجان و قراباغ و ایروان و گیلان و مازندران با تمامی لشکر ارستان و گرجستان
و فارس و کوه گیلویه و عربستان و شوشتر و دورق و فورق و بنادر کرمان و خراسان و
سیستان و سایر ممالک بیکران نزد سردار فیروزی شعار جمعیت نموده از راه دارالقرار قندهار بانجام
نشستن فرمانفرمای فلک چهارم بر کرسی جوزا سینه توی نیل را بسختی حاصل در حدود کابل
بعون عنایت الهی حاضر خواهد بود و فوجی از تفنگچیان آتشبار شکارانداز که مهره تفنگ شانرا
در رحم شیاطین آفاق خاصیت بخوم ست بقدر بتا فتن ظروف بر روح آبی افلاک فلک پیما
شکسته ناپذیر ازراه بندر سورت روانه خدمت گردیدند و بعون عنایت الهی و اقبال مصون از اختلال
باسباب حصول مطالب آن طراز تخت و نگین و منظور انظار عنایت خالق آسمان و زمین میباشد
و اما دوه ابوالخیر دخول آبدکار از اطراف و جوانب کشاده است و اگر اندکی تاخیر در رود و سپاه محشر نمود بر انخدود و اکثم
چنانچه پیرایه نگارش پوشیده ازراه دوری آن فجم عمیق زیادتی تاکید و توثیق ست و بغیر ازین که تهیه اسباب
و خورد مسافت ایام توقف کرده شود دیگر جهتی ندارد چون مقتضیست که از کیفیت حال سعادت اشتمال و جگونگی
بعضی امور که بعد ازین حکمت افاضت پناه موکب الیه وقوع یافته اطلاع حاصل نماید شمه از آنرا بطریق اجمال

در مقام ابلاغ و اعلان در آورده مکشوف دارند که بعد از ورود سپاه کشورستان بممالک
سپهر دستان بارود ظفر قرین آن شائسته تاج و نگین عنق خواهد گردید یا بطریق انفراد از خیم
بفرجام انتقام خواهد کشید ایجنه رای جهان آرا و مهر اساب قرین صواب دید باسائر مرغوبات
خاطر والا علی الرسم الحال جلوه ظهور خواهد نمود که بمین تائید برآزنده مامول شاهد عنایزیه
حصول پوشد کوکب مراد از افق حصول طالع و نجوم فیروزی بخشش کامرانی درخشان و ساطع باد

نامه که بپادشاه والاجاه و رنگ نزیب نوشته شده

جواهر زواهر ستایش بیش از قیاس و لآلی متلالی نیایش لاانتهای اساس که کهنه زبان مسیرین بیان
از کشیدن آن قاصر و ناتوان و انعقل آن فاتر و باشنه شمار سزای کبریای مالک الملکی که متفرس
چرخ کبود از شهرستان عظمت و جلال او کاخی و تجره بدیع الازهار وجود از گلشن وسیع الفضای قدرتش
شاخی ست دیده فقیه شناس سوز آفرینش و زینت بصحرای بیمتهای قدرتش کشاده و روشنی افزای
و انشنان چراغی ست در راه سفر نشش نهاده و مرگردان اضداد را از خانه خانه خلقتش لباس
اتحاد تا لیفی خلعتی ست شایسته بر دوش و میگساران میکده غرائز افروغ مهر سپهر بادیه الیست
مدام در جوش زبان شیرین سخنان تنگستان شکر طراز از خوان نوالش انگشت شهدیست بکام
کشیده و نگاه سرمستان آگاهی بادیه الیست بدعا رسیده نظم ساخته از لطف بی خاکیان چیا جمد
باغچه کن فکان دیده ام این باغ پر از رنگ بو یک گل رعنا ست شب و روز او نه و نقود و دو دنیا معدود
و صلات صلوات نامحدود هدیه جناب سید کونین و سرور ثقلین و شهریار خافقین اعنی ثمر شجر گلشن
ایجاد نتیجه صنوبری و کبر سبد و سعادت آفتاب جهان تابان سپهر هدایت آب بقا چشمه سار لطف و

غایت محراب مسجد عبادت ملائکه مقربین سحر خیز لیلة القدر کنت نبیاً و آدم بین الماء
و الطین درخشان گوهر صدف پرتری آفتاب جهانتاب آسمان رفیع الارکان رسالت
و پیغمبری سوار گردون جنیبت سفر خجسته اثر لیلة الاسرا پیشوای صفوف ارواح متعبدان
مسجد اقصی لنظم مصطفی پادشاه هر دو سرا آفتاب جهان عز و علا حکمت حق چو پختهٔ زبان جهان
بود دانش خمیر مایهٔ آن جمله هستی تن ست او جانست او ز عالم چو بعل از کانست
و ثنای بیمنتها باندازهٔ نام برگزیدهٔ که حدیث صحیح من کنت مولاه از دفتر جلالش آیتی
و مژدهٔ انت منی از داستان قدر و منزلتش حکایتی امیر البررة قاتل الکفرة المجاهدة
امام المتقین قامع المشرکین یعسوب الدین اسد الله الغالب مظهر العجائب و العجائب
مفترق الکتائب فرد علی انکه یزدان علیم ولیست ؛ دو عالم دو کف
کریم ولیست ؛ صلوات الله و سلامه علیهما و آلهما اجمعین الی یوم الدین بعد از حمد
جناب کبریا و بسط بساط لعنت سید انبیا و منقبت زبدهٔ اصفیا بر مرآت ضمیر قدسی تحمیر
اعلی حضرت رفیع المنزلت گردون بسطت مشتری نخاوت خورشید طلعت عطارد فطنت
زینت بخش و سادهٔ جاه و جلال تکیهٔ آرائک فرخندگی و اقبال مصقل مرآت
مطالب نمای دولت خداداد شیرازه بند اوراق پریشان امور بلاد و عباد فارس
مضمار خصم افگن و دشمن شکاری منظور انظار الطاف حضرت بار پیشرو
سالکان صراط مستقیم وصول نظر یافتهٔ مقربان پیشگاه قبول فرودین ریاض
همیشه بهار سلطنت گورکانی حدیقه طراز گلستان خلد نشان جهانبانی سیراب

منهل عذب امتیاز و آگاهی دقیقه شناس جایا سے اسرار کاہی شہاب ثاقب سپہر جرات
وجلادت نہنگ لجہ بحر شہامت و بسالت المؤید بعنایات الملک الحسیب نظام السلطنت و
النصفۃ والمعدلۃ والشہامت والبسالۃ والجلالۃ والرفعۃ والعظمۃ والاقبال سلطان
اورنگ زیب منظم میگرداند کہ در نیوقت ارجمند و زمان سعادت پیوند کہ بہ بشیر وخالق انس و جان
وجاعل کمین و مکان سحاب کامیابی و خوش دلی من جمیع الوجوہ آمادہ و ابواب فیوضات
از ہشت جہت بر چہرۂ اقبال کشادہ است بمبانجی مخبران صدق آئین مژدۂ جلوس آنگونہ ہزار فروزان
بحر لسالت و شجاعت و جوہر تیغ و شمن شکار جرات و حسارت بر سریر والا سلطنت مورو ثی
گورکانی و دوسادۂ لازم السعادۃ جہانبانی کہ بفحوائے صدق انتمائے تؤتی الملک
من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء و تعز من تشاء و تذل من تشاء و بمقتضای آیۂ وافی ہدایۃ
ان الارض للہ یورثہا من یشاء من عبادہ والعاقبۃ للمتقین مبرہن و اصابت پذیر و موافقت
کارگزاران تقدیر پیرایہ حسن وقوع پوشیدہ سامعہ افروز گشتہ حسرت بر حسرت و خوشدلی بر خوشدلی
برافزود و مجملا بہ پیرگردون نظیر دولت ممکن شہنشاہ ازانجا کہ مبانی ائتلاف و التیام مبانین گزیدگان
این دو سلسلہ والا مقام سپہر احتشام استحکام تمام داشتہ و معالم دوستی مترقب میبود کہ آن را بمنزلہ
ارکان اقبال چراغ افروز و دومان مجد و اجلال را بر گونہ مہمے کہ در باب استقرار امر جہانبانی در کار باشد
بمقام اعلام رساند کارگزاران دولت ابد مقرون بانجام آن نامزد گردند چون نہم ارکان مافات لہون غلبت الہی
مقدور و مراعات شیوۂ دوستی بایستہ منظور بستہ ہر گونہ مطلبی کہ در خاطر والا مر کوز باشد زبان خامہ اظہار نماید
بعبد القدیر خان والی بلخ نوشتہ شد نسیم گلشن خلت و مولفت و شمیم بہارستان صداقت

ومودت که نخلهٔ نشای مشام اتحاد و یگانگی و گزنشان بستان سرای مسافرت و بیگانگی است
اعنی مکتوب مرغوب بلاغت اسلوب سلطنت پناه عبدالعزیزخان بوساطت بندهٔ الاماثل
والاقران قولم حاجی درساعتی باصفا سعادت نشون و زمانی باهتمام برکات مقرون که
ابواب آمد کار بچهرهٔ بخت بیدار گشاده و اسباب حصول کام و نیل مرام آماده بود نشتر و ادهم تیز جهتی
نموده باعث امتیاز کلهای بستان سرای دل محزون و خاطر حاپون شده و چون از وجود آن گلشن بیغ
و نظام استشمام شمائم صحت ذات کامل الصفات فرموده گلهای رنگارنگ امنیتش در باغ خاطر
فردوس مظاهر گشود و زبدة الاشباه ملوی الیه حجاز سعادت مجالست مجلس اقدس گردیده رخصت
انصراف حاصل نموده بنابر میلان خاطر ارجمند و طبع آسمان پیوند بتحقیق چگونگی حال سعادت اشتمال
آنمرکز دایرهٔ جاه و جلال کی ازبار یافتگان کریاس آسمان اساس منتقرب مساعی بندهٔ الاشباه
موصی الیه روانه بزم حضور سراسر سرور خواهد گردید که برسانیدن مژده استقامت فراج وهاج
دوستدار او یگرباره منتبج و مسرور گرداند پیوسته مکنونات ضمیر والا و مرغوبات خاطر خطیر سعادت
بمقام اعلام و اعلان درآورند که کارگزاران دولت ابد مدت دوران عدت بساختن و
پرداختن آن مامور گردند همواره مساعی کامرانی افزاده لطائف الحیل طالبان کوکب بخت عادت قرین بمنوال
سابق باد و در جواب نامه که بعبدالعزیزخان نوشته شد نامه بهارستان صداقت و ولا
و زلال چشمه سار بیغش صدف صفا شیرازه قلوب قدرشناسان مراتب اتحاد عینک و نور دیدهٔ
شاهدان یکدلی و وداد اعنی نامه والا مکتوب اعلی خان والاشان عبدالعزیزخان کی صحیفهٔ بیان
کشور سفارت و شیرین کلامی حاجی جامی مشتمل بر نشیب و فراز دوستی ارسال یافته بود در ساعت مسعود و زمانی محمود که

اسباب حصول مرام آماده و ابواب اطمینان بر روی دل صداقت منزل کشاده بود
دماغ الفت را منبشر و رائحهٔ مودت عنبر آگین و مشک اندود گردانیده و باعث ایراق نخل
خوش ثمر دوستی جاوید شد شرحیکه در باب الفاظ عهد و ارسال چیزیکه متصوره بصورهٔ کابل وقوع
سوانیکه عرفت الله بفسخ العزائم مفسر آن تواند بود در قمزده خامهٔ مولفت گردیده بود صورت نگار
مرآت اطلاع شد یقین حاصل است که سلاطین و نشان که بهمین نشرهٔ دوحهٔ امکان و رشک فرمای
سحاب میباشند عموماً و آن دو رایفهٔ دقایق توافق گفتار و کردار خصوصاً در سبز کردن حرفیکه از
پیوند دوستی خیزد و شمر نام نیک باشد بذل جهد مینمایند و شاهد این معنی قبل ازورود والا نامهٔ
مودت عنوان بمیامنی مترددین صحیح البیان پیرایهٔ عیان پوشیده بود و بمعاضدت یقین راه
بیت المعمور قلب محبت اساس خلیل شکوک و شبهات مسدود گشته چون ظاهرست که نخل مثمر از نیکه
سالی برند هد نقصی در خاصیت برومندی بهم نمیرسد انشاء الله تعالی هر وقت که این نخم محبت
بآبیاری سحاب لطف الهی بار آید حلاوت بخش مذاق صداقت خواهد بود انچه در باب آشنائی با دشمنان
که بگانه رسم آشنائیست نگاشته صحیفهٔ ابلاغ و اعلام شده بود بران ممتاز اقلیم دقیقه شناسی
پوشیده نخواهد بود که در آغاز سال حال که سلطنت پناه موسی الیه دارو ممالک محروسه گردیدند
نبا بر رعایت خاطر مهان که بر ذمت میزبان فرض عین و عین فرض میباشد انچه شایان مقام
و آداب مهمان پرور باشد بتقدیم رسید و با وجود آن اراده با نیکه در خاطر داشتند بنا بر خاطر
والاجاه که محرک سلسلهٔ دوستی شده بود مدتها عطف عنان عزیمت ازان وادی نموده سالک
طریق استقامت آن نگردید بعد ازان که نوشتهٔ والا که از روی خواهش تمام بسلطنت پناه مرقوم

مشتمل بر توجه آنجناب در سلک تحریر آمده بود منظور نظر صداقت اثر گشت مظاهرت آنوالاجاه را علیه
ستم مراتب دوستی آنوالامکان شمرده روانهٔ آنجناب و گردانیدند با آنکه خدام متعلقهٔ سکان موسی الیه
بعد از نهضت مکرر ایلچی فرستاده طالب بطالب گردیدند بنابر استشمام روائح عدم رضای آنوالا
جاه فرستادن جواب نامهٔ سلطنت پناه مزبور در عقدهٔ تراخی و تعویق ماند و فرصت سانحات
ایل و ایاقات که سامعه فروز شده ایجابت دارد که بعد از ورود ایل و ایاقات و رسیدن
اعیان و سرخیلان آنجماعت بتقبیل سدهٔ والا بنابر مراعات شیوهٔ مهمان نوازی که سررشتهٔ ثبات
کریمان میباشد مقرر فرمودیم که هیچ فردی از افراد متعرض حال جماعت مزبور که بمقتضای
نیرنگی سپهر بوقلمون ترک وطن مألوف خود نموده اند نشده واگذارند که مرفه الحال در ظل عدالت
باشند و اگر ارادهٔ توطن آنجا داشته باشند بهر محل که خواهش خاطر غان تاب عزیمت
ایشان شود روانه گردند اگر جمعی ازان گروه روانهٔ آنجا شده باشد خیرآباد پیرایهٔ صدق و کفایت
پوشیده وجهی ندارد رعایت خصم دوستان در کیش ائتلاف و ائتیام چنانچه وسطه نامهٔ گرامی
تحریر یافته بود محض کفر و کفر محض ست پیوسته باعلام صحت ذات ستوده صفات
مسرت پیرای خاطر دوستان گردیده فاتح ابواب یگانگی که تا انقراض زمان بنیان مشیدالارکان
آن از تطرق اختلال مصئون خواهد بود باشند آفتاب دولت آنکسوف نقصان و دامان درکسب
مرام ازانی حصول درخشان باد صلحنامه که نزد عبد العزیز خان
فرستاده که موافق آن قلمی نمایند
محدث بیرون از قیاس مؤلف القلوب را سزاست که ازالتیام دو حرف کن بیگانگان

اضداد را در بعد را باهم در مقام توافق داشته از خانهٔ صنع لباس آشنائی پوشیده و تا دامن
صلح و صلاح از مزبهٔ این خود پسند از اکه از زهر جانگزای وحشت مسموم بود با صلاح آورده
در آستین کشور شهود وجود با نهایت کوشیده و برشته متین شرع مبین
علت غائی بر وجود انسان و حاصل ایجاد زمین و آسمان رسول الثقلین و سید خافقین
محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم اوراق پریشان اعتقادات و آرای فرق مختلفه را
شیرازهٔ اتحاد بست و به نیروی یگانگی و موافقت غرات مسلمین بنیان ثبات و قرار مخالفان
دین متین و معاندان ملت مبین را در هم شکست مفرح روح افزای عدالت سلاطین
ذی شان را که از اجزای رضا جوئی خالق و خلائق ترکیب یافته جاندار و بے مزاج
فاسد ایام گردانید و ازین شهد روح افزا مذاق خواهش لذت شناسان سوء مزاج را
بحلاوت راحت و استراحت رسانید نظم مرا و را رسد سروری بر جهان ؛ که آراست
از عدل باغ جهان ؛ زهے عدل پرور حکیم علیم ؛ که روشن کند شمع گل از نسیم ؛
ببین شاهد لاله را در چمن ؛ که از شعله دارد بسر پیرهن ؛ ز عدلش چنان شد جهان با خلل ؛
که آتش کشد آب را در بغل ؛ له الحمد و المنة و منه الابتداء و الیه الانتهاء و بعد ؛
از نسمهٔ الاشیاء و الصلوة و السلام علی محمد رسوله ما دامت الارض
و السماء و علی آله و اصحابه الذین هم شموس الضحی و بدور الدجی و بعد
بر ضمیر وقائع نگار و حقائق عوالم امکان و سواد خوانان نقوش بسیط الارض
آخشیجان مخفی و مستور نخواهد بود که بنای ثبات و قرار این کارگاه رفیع ساکن

کارکنان پیشگاه امکان براتفاق واتحاد نهاده اند و باین مفتاح ابواب نجاح
وفلاح بر روی امانی وآمال عالم وعالمیان کشاده چندین هزار قافله از بار زنگار رنگ و انوار
گوناگون که هر ساله از زاده ور عدم بعالم ناسوت آمده و شد غنیمانند و بار اقامت و کمال
انشراح بال فشگفته روئی در صحن گلستان میگشایند از نتایج حسن ائتلاف و التیامی هست
که اتفاق خاک و آب باعث بران گردیده هرگاه تالیف این دو جزو بی اراده و شعور که
در دیده بصیرت ارباب حقیقت صف نعال نشین بزم ستی اند منتج چندین آثار عظیمه و امور
خجسته گردد پیداست که تو الف و توافق اساطین سلاطین که صدر نشینان بزم برتری و برگزیدگان
اقلیم بلند اختری اند مثمر چه نتایج جسیمه امور نبیله خواهد بود لهذا در ین ایام خجسته آغاز
فرخنده فرجام که اورنگ بادشاهی ترکستان بوجود وافر اکبر و ماهفخر و مباهات بمقتضای امر
مزبور و محوای صدق انما المؤمنون و اتقوا الله و اصلحوا ذات بینکم همت والا نهمت مصروف و
معطوف بران میداریم که پیوسته مرآت مصافات و مصادقت از غبار نفاق و زنگار وحشت
پیراسته و صفحه ضمایر عموم ناس باهم در مقام آشتی و آشنائی باشند و چهره آسایش و اطمینان را که شاهد
بهمانیان و معشوق پیرو جوانست در ین آئینه جهان نما تماشا فرمایند عمدة الاماثل و الاقران
حسن قریش بیگی که از طرز دانان این موزه مصادقت و مصالحت است جهت تبیین این مرام و نشیید مبانی
اتفاق و الیتیام و انتظام الامور و تحصیل سعادت اخروی و دنیوی و الاترتیب سپهر نصرت بادشاه جمجاه فریدون
کرم باعث رفاه حال و تیسیر اسباب آسایش رعیت گردانیده بودیم و آنسلطان الاشان بمکنه سریر
سلیمان مکان نیز اقتدا بسنت سنیه باعظام اجداد کرام خود نموده جهت انشراح بال و حصول امانی و آمال

عموم خلائق و رضاجوئی حضرت خالق مقبول این خیر اتم و نیت اهم نموده امارت پناه
حسام یخان سلطان حاکم ترشیز باجهت تحصیل این سعادت الامان جهانیان که بتعمیر عدالت
سلاطین نشان سرفراز باد جم کیوان افسر شتافته روانه ساخته اند در وقتیکه منتخب اولوالعزم
و خلاصه حرکات سپهر نگارگون تواند بود شاهزادگان آق یقان و امرا و اعیان صاحب
اختیار این دولت و مرباید سریر سلطنت و اورنگ حشمت و شوکت جمشید و اشتهند شاهد این مدعا
پیرایه حصول پوشیده این وثیقه آئینه نگاشته خامه ثوق و رسوخ گردید که تا انقراض دوران
و انصراف دوران بحتم العمل سلاطین و نشان توران و ایران بوده باشد تا باهم در مقام
توالف و تصادق باشند و در تخریب بنیان این دولت عظمی و دو ملک فسیح الفضا و ارغام
انوف و شنان خاکسار باد پیما بالشدت سعی معاضدت و مظاهرت یکدیگر کوشش نمایند و در
آوان دولت و زمان سلطنت این ذوی الاجاه قدر قدرت الی آخر الزمان این
دو ملک وسیع از آفت و آسیب قتل و غارت و نهب و یغما یکدیگر در امان بوده اهم امور
و برا یا هم نگردند و اگر یکی از طرفین را دشمنی روی نماید در امداد و اعانت او بقدر توان مطابق
خود را مضایقه ندارند و این وثیقه را منشور الاداب دستور العمل ساخته متعرض محال متعلقه هم نشوند
هر کس که در نقض عهد و پیمان سعی نماید در زمره الذین ینقضون عهد الله من بعد میثاقه داخل بوده مورد لعنت
الهی باشد و ثواب این خیر مستقر و این امر مستمر روزگار فرخنده آثار این دولت برگزیده حضرت پروردگار
و ملاذ و ملجای صغار و کبار باد ام اللیل و النهار و اصل گردد کمن حمد ربه بعد ما سمعه فانما
اثمه علی الذین یبدلونه و الصلوة و السلام علی محمد و آله ظاهرا و باطنا ما عمه

نامه که لعبد العزیز خان نوشته شد

پیوسته ساغر دوستکامی و پیمانهٔ خوشدلی عبد العزیز خان از خمخانهٔ الطاف بیپایان الهی سرشار و مستدعی تحصیل کام و کمیت وصول عیش مدام آب رفتار و صرصر شمار باد بعد از ربط و ادای نسیم الفضائل اظهار دوستی و دلالت ضمیر خورشید ضیا بی سیاهی تحریر خامه نقش پذیری نامه علم حضور از جزئیات آن دارد بر لوح ابلاغ ننگارد که دوستان منظر دلستانیان وحدانی را که رابطهٔ یکرنگی و علائق یکجهتی بفحوای الارواح جنود مجندة فما تعارف منها ائتلف و ما تناکر منها اختلف از بدو فطرت مشید و مستحکم بوده باشد و رحمای از احوال همدیگر وقتی از اوقات خصوصا آوان نشاط و زمان انبساط خاطر دوستی فرمای خواهان آن میباشد که از ستدانی که بران متمتع اند دوستان گرامی را نیز بهره حاصل آید و در حالتی که قرب ظاهر مطابق قرب باطن بوده پردهٔ دوری مرتفع و مثل دوستی محبت باشد باتفاق از حلاوت المحبت شیرین کام و از کاس کامیابی سرخوش شام میگردند و اگر بجهت موانع صوری و عدم کشف حجب مجبوری آن نعمت عدیم المثل مفقود باشد شائبهٔ اغیار انحاد و الفت که از کیفیت آن عشرت و چگونگی المحبت بمقتضای لا یدرک کله لا یترک کله مصدر بارسال المنوذجی دوستانرا با خود شریک سازند لهذا در ینوقت که روضهٔ ینبوع نشان از زندان که از کثرت کلهای رنگارنگ و فوج ریاحین بمنزلهٔ دارالامان گلچین بل عرصهٔ خلد برین بدیده نظارگیان مشکل پسند درسی آباد مضرب سرادقات جاه و جلال و مهبط خیام دولت و اقبال گردیده و هر روز البشر بها پیمانهای گران و زن شکار مندرجه اصناف طیور و سباع و گوزن و ملاحظه انجا

باسره ایمان با چیزی خلوت عرفان و معدت خالق ایجاد و نتیجه محبت و کبر سبب و مساعدت
با و بعد از گلدسته بندی بهارستان محبت و منقبت پرداز مهر ضیاء صداقت انتهای
پادشاه والاجاه روشن ضمیر ستوده نامدار که نامه مودت خامه که در نیوفت مصحوب ایچیان
بجهت ترصین مبانی مصادقت و موالفت که اباعن جد فیمابین سلاطین نشان و برگزیدگان
این دو دولت محکم بنا و استحکام داشته ارسال نموده بودند در وقتی مرغوب و زمانی مطلوب که خاطر
دوستی ذخائر از تنظیم و تنسیق ملک و ملت و دین و دولت فراغت حاصل نموده و رهای حصول ما
و آمال بمفاتیح عنایات الهی بر روی روزگار کشوده دشمنان در زوایای گمنامی حصار و معاندان
در دشت بیسر انجای متواری بودند و رایات نصرت آیات مجتمعات خطه محبت عنوان مانند
ابید و شکار اشتغال داشت رسیده چون مشعر بر دوستی قدیم و محتوی بر مجوالات جدید
بود باعث ازدیاد و استحکام مبانی وداد و دریاد شد و انچه در هر باب ایچیان
کاردان بوساطت ارکان دولت ابدمدت معروض داشتند بزیور جواب شرف حصول معروض
گردید و چون ایلچیان مزبور مدتی بود که از خدمت موفور المسرت و دولت از بزم حضور و محفل پرنور مهجور شده بودند
جهت استعلام چگونگی ذات شریف خاقان قلی سلطان را بهم ایلچیگری روانه آستان صواب فرمودیم
شایسته آنکه با اعلام چگونگی ذات محمدت صفات و اظهار مکنونات خاطر محبت ذخائر موسس مبانی
یکتا دلی گردند آفتاب دولت و اقبال زانوی عظمت و اجلال طلوع و لامع باد والسلام
در پیوست و تحفه نذر محمد خان والد او نوشته شده تا اساسه ساسه
آباد عظام انوار و اخلاف کرام پایدار و علامت اثار موجب پیوستها را اشتهار بیاشد

بنای سلسله چنگیز خانی و خاندان عظیم الشان تیموری از روی جود سلطنت پناه عبدالعزیز خان
استوار و مرساس این دولت و الا بد عالم اقبال آکنشور و والا تبار پایدار باد بعد از طی
اطوار مجتبی این مسند رفعت بپایان که مکاتیب و مستمار اعنوان بدان آرایشگاه میدارد و بر بوح
اجلاع مواعلام مینگارد که از انجا که بنیان ابدان انسان از امعار و وجود انفس و جان بر آب
عمر گذران نگاشته و چنین هستی ابدان فرسایش صفیر بلند باب شرنیان رستون استخوان
برافراشته پیوسته این بنای رفیع ایمن از تردد انفاس و آسیب زلزال و این خیمه گردون
تماش از هبوب نسیم حادثه در انتقال میباشد اگر با فگندن لنگر اندیشه اطناب طاقت پیشه
گشته بساط انسانی از صدمه شد چار موجود این بحر ظلمانی این تونستی شد متاع هستی ابناء
مسلمین و از ره اشد بین سلاطین و خاقین بخروار نیستی نیگرویده و فرقه از اولین تا آخرین
نگاه را بسر منزل کشیده چون این منزل دلنشین جای توقف و شالیسته تکیه گرفته نیست پیوسته
ارباب هوش آن تواند بود که از زلال اعتبار جهان پیوسته و منزل بمنزل و مرحله بمرحله دل از
تعلق این متاع بیبقا بر گیرند و بر بساط آن آستان جنت نشان ستمبر داشته بقدر معین بسته که توشه
رزاق انس و جان بدان موعد ست قناعت نموده بر فوت مطلوب بی تلف شده و بر
مفقود و متاسف نگردیده شربت مرارت آموز نیستی را چشیده و لباس طاقت حیات را بحیله
و چیدنی دانند بیت زرشته نفس هر دیده یاره معلوم ست ؛ که دل بسته تا پیدا چه جان بسته
و گر و هیکه بعلم لطف یزدانی شرح کمن اوراق ایام را خوانده و غبار ملال از دیباچه
از دواین ضمیر فشانده لذا تذکران حوادث آبدیده دنیا بر دل بابرکوار مهدی آباد علوی

یقین حاصل ست که آنسرکرده ارباب ریاست نیز از وقوع قضیه ناگزیر سلطنت و مغفرت پناه
نذر محمد خان که در حقیقت دین واجب الادا حیات را بدامن محمد خان لیالی ایام سپرده گوهر خود شناسند
فروغ نفس شریف را از رهن ترکیب عنصری برآورده اند آئینه خاطر را غبار آلود و کلفت نخوانند
و عمر عزیز که قدر آن بشناختنی ست از روی آگاهی در تحصیل مرضیات حقیقی صرف نموده ایام حیات
را بخوشدلی و کامرانی خواهند گذرانید و دوستانرا در وقوع این قضیه شریک غالب خود
تصور خواهند فرمود چون درینولا که آنسفر گزین ملک بقا را کارکنان قضا عطف عنان
از دایره عزوز لبسرای سرور میسر مودند خواهش آن داشتند که نقش مطهر ایشان نقل همیشه
منظور مطهره مشرفه علی ساکنیها الف الف سلام و تحیه کرده شود و قیام بتقدیم
وصایا بمقتضای قوانین شریعت غرا موقوف برضای اولیاء اوصیا میباشد لهذا بر دوست
همت لازم نمود که شخصی را که بصفت دیانت موصوف باشد برفاقت متعلقان و منسوبان
سلطنت پناه فرمان روای آن سرزمین فرهنگ سلطنت فرستند که تحقیق و تصدیق و تفتیش مسیلان
خاطر والا در نقل نعش آن مسافر ملک بقا نماید لهذا زبدة الاشباه فلانزاد را خدمت
ساعی نمود که بدانجا رفته آفتاب ضیای اقتضا نماید مقرر فرمائیم که پیشکاران
دولت والا بعمل آورند که اکب آمال از افق اقبال و اجلال طالع و لامع باد نامه که
در طلب قند پارسا پادشاه هندوستان نوشته تبارک الذی
بیده الملک و هو علی کل شیء قدیر الذی خلق الموت و الحیوة لیبلوکم ایکم
احسن عملا و هذا اللطیف الخبیر حواله خاطر نمایند بیرون از قیاس و لاسی

استدلالی محبت لاینتهاست اساس که در سپاس نظم خرد دیده بین و فهم شناس اهل دولت
آفتاب و ماه را حج آیند نثار بارگاه مالک الملکی تواند بود که دور گردان اضداد را از خانه
و ترکیب لباس اتحاد و التیام پوشانیده گنجور کنوز اسرار و خازن رموز استار گردانیده و اوراق
پریشان موجودات را که صحائف کتب حکمت آسمی و الواح طلسم خداشناسی و آگاهی اند شیرازه التیام
شهریاران عالمیان شعار بشیرازه امنیت و عافیت رسانید و سالکان ظلمت کده امکان که گرفتار
تیه حیرت اند بمصباح ضیای شموع عقول انبیا و سلاطین براه مستقیم اطمینان و آسایش دلالت نمود
و بناخن تدبیر فرمانروایان خبر اندیش گره کلفت و حیرت از خاطر عموم خلائق گشود و بعضی از سلاطین
ذیشان از السعادت امتثال ان الله یامر بالعدل و الاحسان شادروان هوس و جور را مضمون اذا تولی
سعی فی الارض لیفسد فیها و یهلک الحرث و النسل و الله لا یحب الفساد از شمول رحمت بغایات دور گردانیده
نهمت ریاحین بستانرا که هریک لباس امتیاز جدا در بر دارند از گردش پیمانهٔ نسیم بهار در ساحت گلستان
وحدت اتحاد آموخت و آتش گل و لاله را بحبت گرمی هنگامهٔ خوش نشینان چمن از زلال حکمت بانبه بعضی
الذی جعل لکم من الشجر الاخضر نارا در صحن بوستان افروخت ابیات ساخته از لطف پی خاکیان
چار حد باغچهٔ کهن دهقان ۵ دیدم این باغ پر از رنگ و بوی یک گل رعناست شب بروز او شه قدرش
آورده برون پی تعب ۵ یوسف روز از چه تاریک شب ۵ یک گل خودروست ز خاشاک بهار ۵ یک سوسن از فیروزهٔ
روزگار ۵ دور و دنا معدوم و بر صدر بقیه طراز گلشن اتحاد و شمم شبستان سدد و سعادو اسطهٔ نزول رحمت الهی آنکه
عیار دانش آگاهی بهین ثمره و محصول بستان شهود یکتا گوهر اصداف کون و فساد و مهر کبود بسلام آید که ربنا آتنا من لدنک رحمة
نعمت الله علیکم اذ کنتم اعداء فالف بین قلوبکم فاصبحتم بنعمته اخوانا سید و پیشوا احاطهٔ فضلش بهیئت مجموعی کائنات ابد بر صفحهٔ

بارایش نام او نقش بست بر آل اولاد اظهار اصحاب کبار و ما دام اللیل و النهار باد بعد بر عرصات
خاطر عالا و آئینه ضمیر معلی محجوب و مستور نخواهد بود که هر نعمتی از نعمتهای بیمنتهای اسلحه لشکر جاهیست
که بدون اتیان آن از عهده شکر گذاری سپاسدار آن احسان برآمدن متعسر بل متعذر خواهد
چنانچه شکر اعطای نعمت ثروت و کثرت بذل و انفاق و نوازش ارباب حاجت صورت می بندد
و ادای شکر بیرون از قابلیت سلطنت عظمی و دارائی کبری بمقتضای آنست که با وجود اشتغال جهانبانی
و تدبیر و دواعی مملکتداری پژوهش احوال سپاهی و رعیت نموده ساکنین و قاطنین هر ملک را بدیده
بنیائی تفقد و نوازش ملاحظه فرموده در انتظام حال و انشراح بال آنگروه که محققین اتیان نقود
رعایت و مراقبت اند بذل جهد بتقدیم رسانیده رتبهٔ جهانبانی را اشغل و هر این دین الهی بکسار
سازند از روزیکه کارکنان بارگاه کبریا قبض و بسط اقلیم طاهر را در قبضهٔ کفایت و درایت این
محتاج عنایت الطاف آنهی گذاشته اند بارادت و فتوت عالک محروسه و مشغولی بسائر اشغال
ضروریه تنظیم و تنسیق ملک خراسان بر حسب دلخواه حضرت انجام نیافته بود و درین ایام خجسته آغاز
فرخنده فرجام شوق زیارت استانهٔ مقدسهٔ متبرکهٔ مطهره رضویه علیه سلام الله و تحیته
سلام و تحیه سلسله جنبان گشته الویهٔ دولت و اعلام نصرت از معسکر اقبال و موطن جاه و جلال
بقصد احراز این سعادت در حرکت آمد که هم دیدهٔ شوق را از کحل اکسیر خاک آن آستان
عرش نشان نور و ضیا بر فزاید و هم جبههٔ آمال ساکنان آن دیار را از هوا نسیم عنایت شامل
بر وجه دلخواه گشاید بنابر قرب جوار و تناسب بسانی ائتلاف و اتحاد آبا و اجداد سعادتمند
و الا مقدار بر ذمت همت حق شناس واجب و لازم نمود که از احوال آن بندگی آرامگاه

درآمد بر خاطر و رياسقاط كه مطرح اشعه لمعات قدسيت و اضح و لائح خواهد بود كه همواره سلاطين معدلت آئين بر تعميم بيت الحمو دوستي و دولا مقصود ميباشد و ديده و دين همت ايشان و نيت ارجمند از امعان جزئيات پوشيده و دقايق تشييد اين مباني الهي بجهت انتظار گرديل كوشش مصور ميدند اگر نظر بر و ابط مبدء و فرزندي نموده خرابه قندهار را باين فرزند سعادتمند كه مصداق اندیش تفويض نمايند و در تسخير ملك شيخ انقضاي دوستي جاويد كه ابرو و هبور و انتصار ايام از طرق خلل و نقصان مصون و مامون خواهد بود كوشيده چنان كنند كه بمباركي اين تخمير و عدالت آئين اين بناء رفيع اساس صوت تشييد و تعمير مافيه ساكنين ممالك طرفين و رعيت الامان باشند على مر الدهور و الازمان قرين انقضاء ملك منان مزيد دعاي پير و جوان خواهند بود

نامه كه بعد فتح قلعه قندهار بپادشاه عفربور نوشته

گوهر الفاظيكه جوهريان انديشه آنرا بزور اكليل مثقال و اندوخته لعل آبدار معاني كه صيقل اوراك نكته سنجان منقود شايش و آفرينش ستاندشالسته آن نواند بود كه كرسي بلند پايه سخن را بدان جواهر زواهر تجميع داده و نام نامي آسمي سامي فلاز ايران مسند الانتانند و از هار همشيه بهار بكما و لي را بمشك مدد و ساختن ان سرير گردون نظير از تسنيم لسيم اعلان و اظهار بر اطراف بريم دوستي و دولا افشانند كه از نسيم عنبر آگين اين باغ جان و مراغ نكهت شناسان گلشن وداد تازه و صفير عندليب اتحاد و ارتباط قديم بلند آوازه گردد و لله الحمد و المنته كه اگرچه بحسب ظاهر فائت نعمت عديم البدل محال است و ادراك صحبت لذت اما پيوسته در عالم معنى ابواب اين بوستان بر چهره قلوب دوستان گشاده و اسباب مكالمه غائبانه كه بعبارت نامه و زبان خامه حاصل

میگردد آماده است امید که همواره شاهراه ائتلاف و اتحاد باز و دست حصول مارب برین
بوستان بخیران دراز باد بعد از انطباع نقوش مودت و ولا بر مرآت ضمیر خورشید ضیا
که از اشراقات غیبی مستفیض و مستنیر است بر لوح ابلاغ منقش نگارد چون از اغاز عروج معارج وارث
ایران وارتقای مدارج عنایات حضرت رحمن پیوسته در خاطر حق شناس و ضمیر حقایت
اساس مرکوز بود که دیده شوق را از خاک استانه مقدسه منوره عرشی و رحل رضیه
علیه ساکنیها الف الف سلام و تحیه روشن سازد لیکن کثرت مشاغل جانبانی و شواغل کشورستانی
از احراز این سعادت عظمی و عطیه کبری محروم میبود در این ایام سعادت انجام که از
مهام کلی و جزوی آنجا فارغ و بالکلیه فراغت حاصل گردید مناسب چنان نمود که قبله
همت والا نهضت را از رتبه این دین واجب الاداء ساخته این تقریب پژوهش
احوال ساکنان خراسان نیز که بسبب بعد مسافت از مستقر خلافت از شمول فیاضه انوار عنایت
شاملهٔ چنانچه شاید بهره و رنگردیده بودند بنوعیکه مقتضی عدالت کامله باشد کرده شود و در
حین ورود این بار بجهت رعایت قرب جوار و ارتباط و التیام آبای عظام آنرا الاتباع لازم دانست
که بار سال صحیفه که مذکر شیوه دوستی و اتحاد قدیم باشد محک سلسلهٔ ارتباط گردد چون
مبین و معین است که والیان ممالک مودت را بعد از تشیید قواعد صداقت و الفت از تفاوع
حجت مبانیت و منافرت در بود و نبود و برانه که گذرگاه سیلاب حوادث ست باهم
مضایقه نخواهد بود دوران تذکره نگهبتی و یکتا دلی استعاره نخواهد شد قند بارسنده بود و مظنون بل
متیقن بود که نظر بر ابطه مذکوره فرموده همت والا آن عم بزرگوار را در انجاح مامول بقدم قبول پیش خواهند گذاشت

نامهٔ عبد العزیز خان نوشته مرآت بنیاد چهرهٔ حسن مصافات وعنبک
دورنمای شاهد ملاقات وگلبرگ دوحهٔ دوستی وصداقت سحاب نیسان تمیادلی مودت
یعنی نامهٔ عنبرین شمامهٔ سلطنت پناه عبد العزیز خان در وقتیکه دستگیران حصول آمال
تازه آیش هر هفت در مجال اقبال وگزار فراغبال انجمن افروز مجلس طراز بودند فروغ دوستی
بخشیده دماغ یگانگی وداد اتحاد ومشام صداقت مهداد عنبر آگین گردانید مقرر حیکه دربار
سلطنت پناه ابو الغازیخان الی اورگنج پیرایهٔ اعلان واظهار پوشیده بود که چون بهم سرشتی
صرصر غیب هم موجب پژمردگی گلشن مواخات آن برگزیدهٔ قرون واد وار وبرادر والاتبار
آن عمدهٔ قدر رفیع مقدار گردیده وهم در تخریب بعضی از اقطاع واربع ومنهب وتضییع
عقار وضیاع مشکان افلاک کوشیده بجمعی از منسوبان دودمان ولایت نشان تباه رای
مامور گردند در نظر ایقان جلوه عیان نماید بر آیینهٔ ضمیر منیر که از منتقل غایات آگهی مستفاد
منطبع خواهد بود که سلطنت پناه مذکور مدتی در سلک ساتبه خواران این دودمان ابد نوایان
انتظام داشته وبه نیروی استظهار باطمان این دولت دیرینیاد به نیل حکومت مورد ستایش
واجداد استعداد یافته واز تاریخی که برقمات غایات کارکنان این دولت براوج محکومیت
ازلی ترقی نموده اند یومنا هذا در احکام سر رشتهٔ نیکو خدمتی سامعی وسلوکی
رضا جوئی را مراقب ومراعیست ودر کیش مروت آثار واضرار شخصیکه همواره سر خط
فرمان چشم تیقظ بر پاید ارسی عهود وپیمان داشته باشد بدون صدور جریمهٔ محظوظ از
قاعدهٔ مرحمت ذاتی ومروت جبلی دور ست لیکن بنابر مراعات مبانی دوستی آن ناظم

مناظیم سلطنت و بانی مبانی صداقت که بصحت پیوسته که بموجب مکرر از درصدد تنبیه و تنبیه
و اضرار و خفای ساکنین آن دیار درآمده یکی از بندگان درگاه خلایق پناه را تعین فرمودیم
که سلطنت پناه موی الیه را از ارتکاب اینقسم امور ممنوع و متقاعد سازد و یقین حاصلست که
بعد از ورود نهی منهی دیگر یا از دائره خود را بیرون نگذاشته بمقتضای امتثال فرمان ضبط عنان
کمیت خاطر را از اراده های چنان خواهد نمود و احتیاج متعین تورده دیگر گروه ترکمان
نخواهد بود در ریاض همیشه بهار طبیعت را از خس و خاشاک خلجان این امور مصفا خواهند داشت
که من بعد انتظیم حرکات ازمشار الیه صادر نخواهد شد شرحیکه در ذیل اینده عاد رباب تردد و تجار
آملک بامنیار بسیع الفضا بزبان خامه بلاغت ترجمان گذشته بود پیداست که در صدد تفصیل
مرمنع جلب نفع اینگروه که درحقیقت انفتاح طریق آمد و شد مفتاح ابواب رونق ایشانست
درآمدن چندین سوداگر دیده و آلای جمعی که انظار ایشان بملاحظه کلیات امور معطوف است بموجبی
ندارد و اینجا درباب عدم تعین جمعی بجهت تحصیل این مطالب بملاحظه اینکه موجب تضییع مواشی
و مزارع و انعام ساکنان ممالک محروسه خواهد شد گزارش یافته بود هرگاه مامورین سرحد
رتبه اطاعت پچیده برخلاف فرموده آنقاعده دان رموز سلطنت ارادهٔ ارتکاب این
امور نموده و عمل بمضمون آیه کریمه ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکه نمایند بدراز دستی غایات
جناب کبریا و معاضدت دولت والا منسوبان این دولت محکم بنیاد را در تقصیر ایادی
ایشان تقصیر نخواهند نمود سلطنت و جلالت پناه در سلخ نامه مودت عنوان استعفای خان
فرستاده والی هندوستان شده بود که طالب وفاق و اتفاق ازان نگاه آفاق شده و بنابر

پاسداری عهود دوستی و دوستان بی نیل مامول راجع گردیده مشاهده دیده دریافت والا
خواهد بود که جزو اخیر علت تامه استرداد ملک دارالقرار قندهار سلوک آن شیره روزگار بکردار
بهستغرق بحار رحمت حضرت آفریدگار اعنی سرحلقه محبوبان بارگاه کبریا آن منظور انظار الطاف کردگار
بود که بعد از وقوع دوستی فیابین خان اعظم الشان والامکان و این نیازمند درگاه
بی نیاز که ریاض دلکشای ایران را از فیض قدوم رشک گلستان جنان ساخته بفصل
آن خان والاشان منوط مکان برین امر سلسله جنبان گردید و بعد از انتزاع املاک متصرفه الباقیه
سر رشته آمد و شد و رد و خورد چنانچه فیابین نور و ظلمت و شب و روز قائم است تا غایت گشید
حالا که آن گمگشته راه تدابیر اندیشه را تباه و دست امید از چاره کار کوتاه دیده گروه های
با هنجار خود النسبت بآن دودمان والاتبار رکنار گذاشته و انچه در آوان سیاه مستی اقتدار
تحریر کرده بود دلتنگ آسیا انگاشته در کشایش باب جدل برآورده دوستی او جایی
سیکو شد و فروغ افعال خود را که مانند آتش در شب تاریکی پنهان نیست بپرده تدبیر میپوشد
در دیده خرد و خرده بین وریع و بعید مینماید که منهل دوستی با وجود شوریدگی
چنان دیگر باره صاف و طبع والای تجربه اندوز بفحوای حدیث لا یلدغ المؤمن
من جحر واحد مرتین فریفته لاف و گزاف تواند شد اموال مرحوم بندگی کوشش
ملتمسش که زبان خامه ماستر جاع آن گویا شده بود بمصوب ملازمان آستانه گزین ملایکه
من حیث لا یشعرن منه شیئا من الاشیاء ارسال شد چون یکی از ادای
حقوق حضرت یزدان و خدمات بیکران بندگان ایراث سوارث اولاد اشیاء است

بیقین که اموال مذکوره کما فرض الله بورثه مرحوم مزبور خواهد رسید پیوسته مرکب کام
و سمند حصول مرام خوشنان و در مضمار بی انتهای عمر دوام در جولان باد بنامیه

که بابو الغازی خان والی اورگنج نوشته شد

پیوسته کوکب مطالب و اختر مآرب ابو الغازی خان از افق حصول طالع و لامع باد بلغه
تشیید مبانی اتحاد و وفاق بمکشوف ضمیر منیر خورشید اشراق مستور نماند که بنا بر آنکه سلاطین
ممالک رقاب و خواقین کامیاب را که اسباب حصول مآرب مجموع و علل تحقق مطالب والا
مرفوع است همواره استعلام چگونگی حال سعادت اشتمال دوستان صداقت نشان
در حقیقت مهتم اسباب کامرانی و نشاط و موجب ازدیاد مواد ابتهاج و انبساط است منظور
نظر الاعیا باشد و مدتی بود که از کماهی احوال و اوضاع السلطنت پناه اطلاع حاصل نبود
لهذا درین اوقات فرخنده ساعات که از نیرنگ عنایات حضرت واهب العطیات اسباب جهانبانی
منتظم و شعبهای حدائق کامجوئی و کامیابی از نسیم لطف الطاف الهی متنسم است بجهت استعلام
این مرام و حصول این مقام بدین تذکره موالات سلسله جنبان مصادقت و مصافات شد
و چنانچه در گزشته داد و ایتلاف انتظام امور دینویه دوستان منظور نظر است هم چنین مسموع
سرای اخروید ایشان نیز در آیینه ضمیر منیر جلوه گر و چون مکرر بسامع یاران یگانگان مصدر وفات
جاه و جلال رسید که آنسلاله سلسله چنگیز خانی بگرات و مرصد و نهیب آفات و نکبات
دنیا و ماوراء النهر بی آنکه از سکان و دوآبه و ارباب و اهالی آنولایت امری دیگر واقع
برین حرکت صادر شده باشد و آمدند و رفتن احمد در محظور احداث شورش و فتور باعث

ناخوشنودی رب غفور باز خواست و مواخذهٔ یوم المنشور میگردد و لمقتضای طینت
حضرت رحمان که مومن و مشرک همه در درگاه خداوندگار یکسانند رفاه حال افراد
ناس در نظر والای قدرشناس پله تساوی دارد و معهذا مدتی شد که والی الاقالیم
آنولایت نیز سالک طریق دوستی و یکجهتی و الفت ست لازم بود که باظهار هر
خیرنشانی آن عالیجاه در ضمن آن مندرج و رفاه حال جانبین در تحت آن مندمج
مبادرت نماید و چون تفرقه و انکسار بال هشتی پریشان احوال بغیر از نا خوشنودی
حضرت متعال وبال مستمر و منتج اثری نمیگردد یقین حاصل ست که بعد از تحقق
و اذعان این مقدمات که در حقیقت باعث بران دوستی آن عالیجاه مرضی السجایا ست
مراعی امری که موجب استرضای خالق و ترفیه حال خلائق ست خواهند بود همواره
سمند دولت در زرین و بوستان سلطنت از گلهای حصول مارب رنگین باد و در جواب
نامهٔ عبد العزیز خان نوشته شد گلزار دوستی و موالات و بوستان
موالفت و مصافات اعنی نامهٔ صداقت ختامه عبد العزیز خان که سیر آب
از چشمهٔ سار مودت و وداد و پرورده سحاب دوستی و اتحاد ست در وقتیکه بعون عنایت
حضرت یزدان جهان بکام و هر هفت شاهد مطلب در آغوش تمام بود نکهت بیگانگی و بیدادی
بمشام اتحاد رسانید و ضمیر انور و خاطر فیض گستر را سیر آن بهار دوستی از هر جهت
مسرور گردانید چون در کیش صداقت و نظر وفق جوهر رنگین الفت پسندیده و دیده و دریافت
جوهریان دانش و بصیرت فنان بینش میباشد و همواره مطمح نظر حق بین مرکوز خاطر حقیقت گزین

است که در رعایت این امر ستوده نسبت باضافت اهم بر وجه اتم گردد شود نقد کامل عیار
ایندعا بمحک قبول طبع سفلی رسید پیوسته سلسله جنبان روابط دوستی و یکجهتی بوده
مطالبی که در خاطر محبت ذخایر داشته باشند بموقف ابلاغ رسانند که کارکنان دولت ابد مدت
دوران عدت بانجام ان مامور گردند نامه که بعبد العزیز خان نوشته تا از تتابع
اتصالات اجرام علوی و اقتران اجهات سفلی خوش نشینان موالید احوال
منتظم و شیرازهٔ کتاب وجود افراد مکونات بسبب این اتصال و التیام و اجتماع ملتئم است
ارکان بنیان دولت اعلی حضرت سلطنت و عدالت و شوکت پناه شهامت و نسالت
دستگاه نصفت معدلت انتباه والاجاه زمینده مسند بلند پایهٔ چنگیز خانی طراز زندهٔ
تخت رفیع الارکان قاآنی عبد العزیز خان ارتشت و تفرق مصئون و گلهای کامجوئی
ان سلطان عظیم الشان از نسیم خلاف و اختلاف اضداد محروس و مامون باد بعد البسط
بساط اظهار یکدلی و مودت برمرآت ضمیر قدسی تخمیر منطبع میگرداند که بر دقیقه شناسان
رموز آفرینش و تماشائیان لوحهٔ دانش و بینش مخفی و مستور نمیست که غرض اصلی و مطلب کلی
سلاطین معدلت آئین و خواقین مروت قرین از تعمیر کاخ دوستی و مودت و غرس
نهال یگانگی و الفت آنست که کافهٔ جمهور و ساکنان ثغور دران بنیان رفیع الشان
از تابش آفتاب حوادث استظلال نموده از اثمار آن وجوه اطمینان لذت یابند و بکام دل
باشند و از انروز که بار و بو دخان صدق نشان رسولان طرفین جانبین بسیج سلامت و مودت و پرند مصالحت و محبت نقوش اتمام پذیرفته تا

تا امروز با آنکه بعضی اوقات از منسوبان آنوالاشان بلند مکان بعضی امور که منافی
و مناقض صداقت باشد بمنصهٔ ظهور رسیده نواب همایون ناظر بر رعایت این امر
اهم کرده حرکات آنگروه خسران پژوه مقرون بعفو و اغماض فرموده عساکر نصرت مآثر
باوجود نهایت ازآستگی و استعداد و عدم اشتغال بامری از امور سائر ملاد رخصت تلافی
و تدارک نیافته اند درین اوقات نیز بعرض رسید که بعضی از منسوبان سلطنت
و شوکت پناه سبحان قلی خان از روی خامت عاقبت نیندیشیده بخواهی انعادیه کا لطبیعة
دست غارت و یغما بدو آب و اغنام جمعی از فقرا و عجزه دراز نموده یا از حد مراعات دور
بیرون نهاده اند چون یقین حاصل که این امر شنیع و شغل فظیع بدون اطلاع و آگاهی
آنوالاجاه حقیقت آگاه صورت وقوع یافته لازم نمود که حقیقت این امر بمنصهٔ اعلام
و اظهار رسد که اگر آنگروه بسیر و یا بدون اذن و رضای سلطنت و جلالت پناه سوی
ارتکاب آن نموده باشند مقرر دارد که در صدد منع و تنبیه آنگروه درآمده من بعد بنوعی
بنوعی ضبط نماید که احدی را اینخیال در خاطر خطور نتواند نمود و اگر سلطنت پناه سابق الاشعار
از منبعی مطلع بوده بفرمان آن گردون جناب مالک رقاب تقاعد نشود و یا منفعیر
بفرموده سلطنت پناه فرو گذار عمل ننماید لشکر نصرت اثر بتدارک و تلافی که بطریق
وزوی در انهزمی نخواهد بود مامور گردد و آن والامکان را از اشان این
معنی را منافی دوستی و یگانگی ندانسته مؤکد مودت و مشید بنای استوار
یکتا دلی شناسند باقی حالات رجوع بتقریر فلانست اعتماد خواهند نمود

نامه که بعبد العزیز خان نوشته شد چمن بیرای گلشن ائتلاف و محبت
وحدیقه طراز گلزار دوستی و الفت رنگ آمیز بهارستان اتحاد و یگانگی مصقل زنگار
وحشت و بیگانگی اعنی نامه مودت ختامه و مکتوب عنبرین شمامه عبد العزیز خان که رشک افزای
نقوش بدیعه مانی و ریاض خلوت دوستان ثانی آئین ارژنگ نیست مصحوب عمدة الاماثل
وزبدة الاشباه فارس مضمار سخندانی یکه تاز عرصه دقیقه یابی و فهیم بیانی چین پیرای
حاجب میر آخور در حینیکه ابواب فیوضات بهار از رباحین و ازهار بر روی روزگار کشاده
وسائے فرودین بیگساران لاله و گل در داده اسباب حصول مرام آماده از ورود
مسعود چهره کشای بهاری تازه و طرح نگار عشرتے بی اندازه گردیده باعث ازدیاد مواد خوشدلی
شد شرحیکه در باب استیصال اهل ضلال که بر پیمائے گمراهی سالک طریق ضلال بوده
سراز ربقه اطاعت پیچیده بودند و متابعت و مطاوعت عموم جنود اورنگ تمزه قلم موالات
شده بود چون مشتمل بر نشیید مبانی دولت و اعتلا مدارج سلطنت آلتمتاز بشیوه بسته بود
باعث ابتهاج لامتناهے و مسرت لاتقدر و لاتحصے شد یقین ست که بنائے عموا اهل کذب
و نفاق مانند ضیائے صبح نخستین زیاده بر تنفیس نخواهد بود و چراغ اقبال مستدعیان
ارباب وفاق امتداد فروغ خورشید عالم افروز خواهد داشت انچه در باب نهضت بصوب کابل
و بازدخامه صادق البیان شده بود متیقن شخص تصدیق و اذعانست که تخم برومندے
سخن سلاطین که مطرز بطراز کلام الملوک ملوک الکلام ست از آبیارے سحاب ایفائے
عهود سرسبز و ریان خواهد گردید ملایم شیوه اتحاد و مناسب شیمه وداد آنکه پیوسته

فاتح ابواب مراسلات بوده باعلام فتوحات تازه وترقیات بی اندازه مسرت افزای
قلوب دوستان گردند پیوسته گلشن دولت واقبال را بهار و اثمار حصول مقاصد نثار

نامه که بابوالغازی خان والی اورگنج نوشته شده

نامه دوستی طراز و مکتوب لازم الاعزاز سلطنت پناه ابوالغازی خان که مشتمل بر فتح مبین و
نگونسار کفره فلاخ بیدین رقمزده خامه ملالات ختامه شده در ساعتی مسعود که ابواب فیوضات
غیبی بر چهره بخت ظفر فرجام باز و دست اقبال بر سائر گذار آمال دراز بود بصحوب فلان فتح خیز
ور و مدار زانی داشته چون سبتی از خذلان اعدای اندولت مرصوصة البناء و سبتی
بر تهیص سبانی موت و ولابود باعث مزید ابتهاج خاطر محبت ذخائر گردید بنابر شیوه
مراعات ارتباط دوستی و ائتلاف آبای کرام آن سلطنت پناه آسای یومناه بالنسبت
باین دودمان والا پیوسته همت والا نهمت بران مصروف ست که آن سلاله سلسله چنگیز خانی
را سلطه و قهرمانی و قاصدان اندولت والا را مذلت و تیره روزی بصیرت باد شایسته شیوه
اتحاد و ملایم سجیه کریمه و داد آنکه همواره باعلام فتوحات مسرت افزای ضمیر دوستی تخمیر
گردیده فاتح ابواب مکاتبات و مراسلات باشند. لایزال کواکب اقبال سابق کمال باد

نامه که لقطب شاه والی دکن نوشته شده اغصان شجره ریاض الفت

وداد و ثمر خجسته اثر یکتا دلی و اتحاد داعی صحیفه مودت طراز و مضامین صداقت
انجام مخالصت آغاز حضرت سلطنت و جلالت پناه ابهت و لصفت دستگاه شهامت
و بسالت انتباه عالیجاه نقاوه دودمان سلاطین کامگار خلاصه خاندان خواقین بختیار

سریر سلطنت و جهانبانی جالس اورنگ اثبت و کامرانی المخصوص لنعایتنا الملک الا له نظام السلطنة
و الجلالة و العدالة و الشوکة و الاتبة و النصفة و العز و الامتنان سلطان محمد قطب شاه
که مظهر آثار اتحاد قدیم و مصدر اطوار عهد قویم ست در نیکوترین زمانی که ساغر صهبای کامرانی
در کف ساقی الطاف سبحانی لبریزند عاد شاهد کامیابی و مطلب روی در جوانی بزم دولت
روز افزون بدلکش ترین صورتی جلوه نما بود و نشر شیم الفت و محبتی نموده انبساط بخش
خاطر مهر گزین موجب انتعاش طبع سپهر قرین گردید و از شهد ثمرات عبارات دوستی آیات
کام خواهش را شهد آلود و رو البطه و الیتام گرداند انچه از عادات احوال فرخنده مآل و
بد عهدی و ناستودگی اعمال و الی هندوستان و اتباع رقیه الاوضاع او پیرایه ابلاغ
و اعلام پوشیده بود در خلوتکدهٔ ضمیر آفتاب نظیر از نقاب حجاب برآمده جلوهٔ ظهور نمود
مقتضی اطوار خیر خواهان دولت و اخلاص کیشان خالص عقیدت آن بود که در هنگامیکه
آن گروه بد عهد سست پیمان در مقام تسلط و فتنه انگیزی و طغیان در آمده بدست بیدستی
پرده از رخسار قول و قرار بیدار خود بر میداشتند لتهید اظهار این امر لازم الاعلام را ضمیر مهر
دولتخواهی و محرک مواد ولاء قدیم شاهنشاهی ساخته به نیروی استمداد و اعانت
اولیای دولت قیروزی آیت نوار فساد و عناد آنگروه مخذول العاقبة که بغض و عداوت
شیعیان آل اطهار پیوسته پیش نهاد خاطر کج اندیش ساخته اند تلافی نخشیدند
تا اثر معاضدت و موافقت منسوبان دودمان والا بر عالمیان ظهور یافته دست جرات
و پای جسارت معاندان کشیده و بریده میگردید بارے چون ایام غلبه

وانتقام باقی وسهام باب معاونت ومعاضدت جمیا من الطاف سبحانی بر حسب مرام آماده وداعیت
بادا وبواطن قدسی مواطن حضرات عالیات سدرهٔ مرتبات امجدیه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین
قوی دل ومطمئن خاطر باشند که عنقریب بالنصرت والظفر قرین وباشاهد کامیابی ومطلب روی بشیر
خواهند بود ودرین ایام که اساس دولت ودودمان گورکانی ودر اختلال وقوائم سریر سلطنت بسلسله
مستفرق البنیان از سیلاب حوادث در انقلاب والست مناسب غیرت دیندار ومقتضی ناموس سلطنت نامدار
چنان مینماید که باصدر نشین ایوان سلطنت عادل شاهی که در هر باب سفارشات اشفاق انیز بآن محمد قواعد
آداب دانی نگارش یافته برسم وآئینکه آبا عظام والامقام عمل مینمودند شیوهٔ مرضیهٔ وفاق وحسن
واتفاق بحدی مرضی سلوک دارند که بمیامن برکات آن مخالفان را کمال عجز وهراس حاصل
وراه خیال تسلط واقتدار چون ابواب کامیابی مسدود وباطل گردد وبموافقت ایام در تحصیل مرام
وتدمیر اعادی بدرخام کوشیده بمشعلهٔ تیغ بیدریغ تدارک وتلافی عرصهٔ مال ومساحت اقبال اصفیا وصفا
بخشند وازانجاکه شمائل اخلاص واوضاع آن بنده محبان عقیدت کیش باوجود نقیصهٔ ظاهری پیوسته منظور نظر
عاطفت اثر میباشد خاطر مهر گزین شرف را بانتظام سهام کامرانی ودوام سلطنت جهانبانی باعلی درجات تصور
نموده ورطی تحصیل مطالب بخبه شکسته اعلام اقتدار بر سر آنچه اظهار آورند که در هر باب شرائط معاونت بنصه ظهور
رسد وبنیوقت بجهت تشییدمبانی الفت ووداد بندهٔ زادهٔ قدیم مرزا محمد مقیم کتابدار خاصهٔ شریفه را روانه حضور انجام
فرمودیم که در خلوت سرای حضور بانشر رائحهٔ گلزار محبت ووداد نموده بعد از ادای چگونگی حالات مکنونات خاطر که حواله
باعتماد راست گفتار اوست مراحم نموده بژده دوستکامی آنحضرت منزلت خاطر مهر آگین شرف اقتران بانسبا گردانند
مشار الیه انباء بتوجه ضمیر انور مدبر بافت استفسار احوال گرامی بزودی رخصت انصراف داده مرغوبات مخزونات خاطر سریف را

رباض شمالیه انهاء اعلام خواهند پوشید که بعون عنایت ایزدی کارگزاران دولت ابد مقرون
شرف حصول بخشند گلهای آمال از نسیم تاییدات شگفته وخندان ریاض کامرانی همیشه سرسبز وریان باد

نامه که بپادشاه بیجاپور نوشته شد

ناگهای عنبر شمیم صدائق وود وداد ورياحين مودت نسيم بساتين الفت واتحاد وريحان
بگلبن والنیام رائحه بخش مشام وبستانست شاخسار بخت بلند ونهال گلشن دولت ارجمند
حضرت سلطنت وجلالت پناه ابهت ونصفت دستگاه شهامت وبسالت انتباه عالیجاه
نقاوه دودمان سلاطین کامگار خلاصه خاندان خواقین نامدار مرجع سیر سلطنت وجهانبانی
چاپلس اورنگ ابهت وکامرانی المختص بعواطف الملک المنان دام اقباله وتاییده پناهنده
درگلشن سلطنت وفرمانده ایست ازشگفتن گلهای کامرانی وازدهان خرم وخندان وازشاخسار اقبال
تاییدات عنایات ایزدی طراوت پذیرباد بعد ازطی طریق اظهار محبت بیپایان برلوح ابلاغ
جلوه نگارش میباید که براوراق شهود وصفحات لیالی وایام مثبت ومرقوم ست
که آبای عالیمقام آن نقاوه دودمان عزو علا وسلاطین سابقه ممالک دکن غفرالله لهم از
ازطریق اتفاق ویگانگی وکمال حسن عقیدت واخلاص مندی بشرف والا عقده کشای
خاندان ولایت وامامت همواره دست توسل واعتصام بدامان آل فیروزی اشتمال دولت اقبال
ابد الاتصال این دودمان والا که درحقیقت موجب برتری وعلوشان تجار امید گاه عاظم سلاطین الامکنه
استوار ساخته بزلال حمایت ورعایت اولیای دولت ابد قرین درگلشن سلطنت فرمانده
گلچین مراد وبمساعدت همت عالی نعمت منسوبان این استان خلافت مکان مطلب ومراد وکامیاب

کامیاب بوده اساس مصادقت و موافقت هر یکیازان مسافران عالم قدس بدوام
خلوص عقیدت اخلاصمندی محکم و بنیان مودت شان بانتظام اسباب آمیزش و
التیام دائمی میشد و مستحکم میبود همچنین فیمابین آن دو سلسله رفیعه نیز شیوه شایسته وفا
و طریق مرضیه صفا بحدی مسلوک و مرعی میباشد که یاجوج فتنه را در عرصه مملکت
هر یکیازایشان خیال مرور و عبور محال و خصم بداندیش را بدان نسبت مستطاب
اندیشه تسلط و اقتدار و ضمیر بیجا میل چون نقش بر آب مینمود باوجود ظهور و شیوع ادعیای
حقیقت طراز چون یکچندان محبت کیش عقیدت اندیش از شاهراه الفت و ارتباط قدیم
تقاعد ورزیده سالک مسالک بیگانگی تارک مراسم اتحاد و یگانگی میبود و ابواب سل
و رسائل از هر جانب بمبانی نامرغوب مسدود گشته مرآیای حسن عقیدت و یکدلی قدیم
غبار آلود و مغائرت و بیگانه منشی در نظر عالمیان جلوه ظهور مینمود لهذا اعادی کم فرصت
که مدتها سد مدید نیروی موافقت و معاضدت این دو دمان معلی دست جرائت از دامان احوال
خیر مآل ایشان بریده و پای عبارت از تاخت آن مملکت کشیده بود مجال تسلط و استیلا
اتفاق افتاده به نهب و غارت اموال مسلمانان و شیعیان سرگرم بادهٔ بدعهدی
و دلیری ساخت اکنون که فرمانفرمای ممالک دکن بر ده کشای سوانح آنخدود بوسائل
رسائل مرغوب مجدد اساس روابط قدیم گردیده اندازانجا که خاطر مهرآئین حقیقت گزین
متوجه انتظام احوال خیر مآل و افزونی اسباب کامرانی و کامروائی و اقبال ایشان میباشد
بجهت تشیید مبانی عهود و تحقیق احوال عاقبت محمود آن بندهٔ اخلاص کیشان بندهزادهٔ قدیم مرزا

محمد مقیم کتابدار خاصه شریفه را روانه آستانبوس صواب اساس فرمودیم که در خلوت حضور
از شگفتگی گلهای راز و رسانیدن توجهات باطن فیاض سرمایه بخش بهجت و وداد گشته بعد از
ادراک مطالب و مکنونات ضمائر علی الصبح الحال مراجعت نموده ببرده رسانی استقامت احوال
فیروزی اشتمال آن تعالیجاه خاطر مهر مفاخر اشرف را قرین انبساط و اطمینان گرداند
چون قضیه ناگزیر سلطان مبرور و مغفور بسمع اشرف همایون رسید ادای مراسم تعزیت و تهنیت
بر ذمت همت دوست نواز لازم میبود لهذا مشارالیه را بدین امر لازم لادا مامور فرمودیم که در
کدورت مرآت ضمیر اقدس را که از وقوع این قضیه ملال امیز روی داده به صیقل ادای تهنیت مسندگی
آن شایسته اورنگ فرمانده‌ی و سلطنت مصفا سازد از انجا که جنس عزیز گران بهای حیات و تشریف
بی بهای جهان فانی گذاشتنی و شربت مرارت آموز زوال و فنا چشیدنیست پیداست که آن آگاه دل
خداشناس از حدوث این واقعه عام که فردی از افراد را ازان گزیر نیست خود را بالغم واندوه
آشنا نساخته طریق رضا و تسلیم مسلوک خواهند داشت در نیوقت که بناسای دولت دودمان
گورکانی از سیلاب منافات اعمال قرین اختلال و قوائم سریر جهانداری و فرمانده‌ی آن طایفه
بدعهدست بنیاد همنشین بی ثباتی و زوالست مقتضی ناموس سلطنت و دینداری و شایسته
حمیت سلطنت شعاری چنان مینماید که برسم و آئین آبا و اعظام با سلطنت پناه مشارالیه متفق
و هم باز و و بهر کات موافقت و یکجهتی صاحب پیرو بوده چون ایام علاقه انتظام یافته و
اسباب مظاهرت این دودمان والا بنهایت قادر توانا حسب المرام آماده و مهیا گردد
ایضا خاطر نشان خاطر باشند و در تحصیل نام و ننگ نیکو انساری همت بدرقه جام رنگ کدورت از آئینه اقبال

زدودره نوعے نمایند که آهنگ قانون موافقت و دینداری سامعه فروز جهانیان گشته
بمیامن حسن نگهبتی و اتفاق بعد الیوم مخالفین را کمال رعب و هراس حاصل زاده خیال المتسلط
و اختیال چون ابواب اقتدار مسدود و باطل گردد و استحکام روابط و توافق طرفین علاوه وداد
و اعتقاد و این نیازمند درگاه احدیت تصور نموده در سلک طریق کاجوئی و مطلب آئی مطالب
لازم الاظهار را بامر غیبات و مکنونات ضمیر مخالصت تحریر پیرایه آنها و اعلام پوشیده کیفیات
درگاه سلطنت همایون بعز انجاح مقرون گردانند درین سواد بوالاجاه مشار الیه نیز سفارشات
مشفقانه رقم پذیر خامه التفات گشته ظاهرست که لآلی مضامین حقیقت آئین بزیور حسن قبول
خواهند ساخت همواره مقام دولت و مقر سلطنت بحلیه کامرانی و زیور نصرت شاهانی آراسته و محلی باد
نامه که بعبد العزیز خان نوشته شده تا شایان بانشر اسرار نهان و سیاق
خیابان حدائق پر نور رموز جهان که باده کشان میکده راز دولت شناسان سالک حقیقت
و مجاز اند در گلشن نشاط عنصری و بوستان عالم هیولائی گلیکه رنگ ثبات و بو وفا داشته باشد
بغیر از مواد الفت و مصادقت نشان نداده اند و گروهے را که بوے بهار یگانگی بمشام قدر دانی نرسد
همواره ازین بادیه بخمار سرشار و بانهایت مستی مانند عندلیب از دقائق سررشته محبت
بیخبر دار میباشند لهذا هیچگاه خاطر محبت ذخائر و ضمیر صداقت مآثر مصروف باسداد آرائین
والا و گنجوری این گوهر گران بهاست و تقریبات حسنه و وسائل مستحسنه سلسله جنبان این
امر واجب الرعایت میگردد و درین ایام خجسته آغاز فرخنده فرجام که نسیم وصل عنایت مبذول
انس و جان و الطاف بیغایت خالق زمین و آسمان ابواب کامرانی و خوشدلی بر چهره آمال و آمانی گشاده و اسباب

مارب آماده است فلانے را از شایع این احتیاط روانه بزم قدسے ارتباط نموده همواره شاهد
مطلب رو بکام و بادهٔ حرز از مطالب و جام بادنامه که بعید الفهر زبان نوشته
پیوسته ساغر سطوت و اقبال و پیمانهٔ جانبازی و اجلال از بادهٔ مطلب روانے مالامال بوده
نشاء رباب کامرانے جاوید باشند بعد از سطے بساط خواهش ضمیر آسمان پیمایند باحراز ملاقات
ارجمند بر لوح ابلاغ وصحیفهٔ اظهار ننگارد که چون استفسار چگونگی گزارش حال سعادت
اشتمال دوستان بود مت همت آشنایان فطری فرض و ادائے آن مانند فرائض حسبه
فرض هست در غیبولا که فلان روانه بود تحفه که در نظر همت والا در آید جز بست حال خوشوقتی
انوالاثار رفیع مقدار نیست لازم دانست که بار سال این نامه دوستی محرک سلسلهٔ یکجهتی گردیده
استعلام چگونگی ذات مرضیهٔ السجایات نماید و قدرے از شراب بسطے که قفل دلهارا کلید و یاقوت
در دوح کهربیر و جاز اتوانست چراغ راه یگانگی نموده بعد از تردد ماغے از ین حدائق میکده
بکنگی باظهار شادکامی مزاج وهاج که بادهٔ پیمانهٔ محمور ان محفل و رلیست و باغ آشنائے را
نشاء بخش مسرت بے اندازه خواهند ساخت نامه که بسباطان هراد بخش شگفته
تازه گلبرگ بهارستان دوستی و مواخات تر پیش رس بوستان حسن الاتفاق بلبل بستان
طراز صداقت و مودت طوطے مرآت صفاے طویت و صداقت اعنے مکتوب الاونامه
در وقتیکه شواهد مرام و عرائس کام در خلوت سرائے حصول و جمال قرین وصول از
هر جهت تماشے ارتسته پیرایه بخش مژده ذات شریف در کارند اشته مانند بهار
بچمن و شمع بانجمن فیض رو دارزانے داشته بالنشر و رائح خلت و چاشنی حلاوت ربط احوت

پیوسته خاطر دریا مقاطر خورشید ضیا و ضمیر منیر سپهر اعتلا را متوجه انتظام احوال حصول
موجبات جاه و جلال خود و انسته مطالبی را که در آرزو داشته باشند سعی و صدارند که صورت حصول
و پیرایهٔ قبول یابد آفتاب سلطنت و اجلال از افق سعادت و اجلال طالع باد فخامت قلعهٔ
قندهار چون سلطان دارالملک ایجاد و تکوین و شهریار عرصهٔ نسیم الفضای شهود و
سنین پیوسته نواب همایون ما را با آئین حضرت خیر البشر مبعوث برا سود و احمر خاتم النبیین و
سید المرسلین خلاصة الماء والطین که مشکوة چراغ این دولت ابد ضیا و معدن این گوهر
عالم آرست بمقتضای آیهٔ کریمه یؤید بجنود لم تروها لباه آسمانی و جنود مسعود نهانی
مظاهرت و مکاصدت میفرماید لهذا از بدو جلوس اقدس بر اورنگ سلطنت و الا و خلافت کبری
که حدیقهٔ همیشه بهار ایران آب تیغ درخشان ماطراوت دارد اکثر اوقات اثمار فتوحات
عظیمه قبل از تنگفتن از آبهیر اعلام نصرت فرجام ببار آمده در هر موسم عادی چون میوه های
رسیده پیش از جلوهٔ کمیت باد رفتار در پای افتاده هر کس از تیره روزان اکه
ارادهٔ دامن افشانی برین شمع ابد فروغ بوده پروانه وار خرمن هستی تاشش فیستی سوخته
و نهال زندگی اشرار خصومت شعار مانند چنار از شرار مکنونات خاطر خود افروخته مبین اجمال
و مقولی بمقال که درین آوان از کمین خفا به پیشگاه ظهور رسیده و باعث عبرت نظارگیان
گردیده است که والی خذلان توامان هندوستان از تاریخیکه نواب همایون ما ابواب
مغلقهٔ قلعهٔ دارالقرار قندهار را بالقاب سیوف جانکشا باز نمودند مضطرب و ار
در فکر تلافی واندیشهٔ تدارک میبود و قبل ازین نیز او رنگ نیب الدوله سعادت خان اعتماد الدوله

خود را با جمعے کثیر و جمے غفیر و فیلان کوه بنیان بقصد استرداد قندهار فرستاده بود مقصود
در کمال سهولت و فضیحت مراجعت نموده بودند دیگر باره به نیل این خیال محال و زنگ
وسعد الله خانرا با گروه انبوه و فیلان کوه شکوه و توپهاے ارزور خروش و سپاه رزمان
آهن پوشش تعین نموده خود نیز باد ارا شکوه و ولیعهد و سایر اولاد خود بکابل آمده
بجان و جنان در سنگلاخش این امر سهلے مینمود چون بعد از فتن چنانکه رسوا ے جهانیان
در انگشت نماے پیر و جوان شده بودند مجددا بختن نان این آرزوها آتش تیز فتنه ے خام و تیز دوشش
انیکام و شوار و ناتمام مینمود لمحض خبر آمدن ایشان بنابر آنکه بجز زخار سپاه بیشمار و لشکر بے شمار
باعث تخریب بلاد و تنگی معاش و پریشانے عباد میشد بصرصر حکم نافذ این بحر بیکران را رجوشش
و این دریاے بیپایان را خروش نیاده بود و بعد از انکه متیقن گردید که آتشفته و ماغ سوے تدبیر
مرهٹه نیست که بتقویتهاے رسوا ے علاج پذیر دوا ے هندوستان لامحاله بمقتضاے جهل مرکب و
نخالت خود را تبین خواهد نمود حکم بجمعیت عساکر منصوره کرده مقرر فرمودیم که جمعے بیشتر از
سپه سالار لشکر گردن فتان بیگ بر نهاے عنایت الهے و پیشواے اقبال نیز از اقبال نشانهاے
برجناح استعجال بجهت دفع انگروه محذول روانه شده سپه سالار نیز با امراے عساکر عراق و آذربیجان
و شروان و قراباغ و نخجوان و شنگدو و دارالمرز و قلمرو علیشکر و فارسیوان و کوه کیلویه و کرمان و سایر عساکر نصرت
توامان متعاقب روانه شود و الویه دولت و اعلام اقبال نیز از مقر دولت مستقر خلافت در حرکت آیند و چون خبر
بسمع آنگروه رسد که حال عرض ممالک محروسه بیکران بر یک از عساکر در قطر از اقطار آن جا باشد و جمعیت ایشان
هرچند دران باب اهتمام کرده میشود و میسر نیست بقدر یکه عساکر جم عاینه بحسب الامکان دور بر دور سپه جرار ایشان

و یورش لشکر بنوان حشر سی نموده اوتار خان و سایر مستحقان جانفشانی نیز داد جلادت
و مردانگی داده ربسیاری ازان قوم گمنام را آوار نیستی طلت آباد عدم گردانیدند و بعد از صفای آوجه
رایات منصوره مانند شام دجور که از طلیعه صبح عالم فروز قبل از طلوع نیر دولت سوز رخت هستی بعالم نیستی
میکشد بمحض آوازه توجه رایات جاه جلال بمجرد سماع خبر عدیم النظیر که منتشر بالا بمجرد
سیتره شهر آواره دشت و بال و نکال گشته بانهایت پریشانی و کمال عجز و ناتوانی سالک طریق فرار
گردیدند میباید که چون بر مضمون رقم اشرف مطلع گردند بشکرانه این فتح مبین سجدات شکر تقدیم
رسانند نامه فتح که بعد از استیصال داراشکوه نوشته شده آنکه سلطنت پناه
فلان بنوازشات خسروانه عز و امتیاز و شرف افتخار یافته بداند که بر سواد خوانان مونس
صحیفه امکان و تماشائیان عرائس هر هفت کرده مشیجان مظاهر است که چراغ را که دست
حضرت عزت جل شانه برافروخته باشد از زبال و پراکندن پروانه طبیعتان کم طمعتی فروغ
این چراغ انداز پای نشیند و از گداختن پیه دیده و روغن دل حاسدان گزنده بیند
و با مرآت صافیدو لتی که مصقل حکمت بالغه خناب کبریا نگرداند آن نموده باشد هر چه حاضر
نماید هر آیینه از زاده ناداتی با خویشتن در مقام پرخاش و ستیز در آمده باشد بدین اینقال آنکه بعد
از انکه والی هندوستان و نوبت در مقام استرداد دوار القرار قندهار در آمده بتسخیل مقصود
تسخیل بدنامی بر جبین احوال خود کشیده خائب و خاسر چون بخت سیاه خود بر گردیده بود
بتکلیف خشک معزی و پریشان و ماغی که در ولایت بیدولت داد دیگر باره هوس تسخیر نموده داراشکوه
و بعهد خود را که از سازاو لاف زنی عم آن بادشاه حسرت و دستگاه امتیاز دوار دنیا کشر تی تمام و عهدی

وعدتی، الاکلام وفیلان کوه شکار و توپهای اژدرآثار بصوب صواب قندهار فرستاده
جانب کلام و طالب نام گردید چون بعد از ارتکاب خفت و فجالتی چنان و نظر نکته دان
غریب و بعید نموده که بفحوای من حسب الحرب جلت به الندامة از کار خود متنبه گردیده و دیگر باره
در صدد این امر مستبعد در آمد فرمان همایون بجمعیت عساکر منصوره که در اطراف و اکناف
ولایات معموره سکنی دارند نشده بود مشارالیه را فوز عظیم شمرده در بردن نقب و جوب شبه
و سایر لوازم قلعه گیری سعی بلیغ نموده دقیقه فوت و فروگذاشت ننمودند و چون گمشتال
المنقوم نادان که در تیه جهل مرکب خود حیران و سرگردان مانده اند بر دست همت شاه
فرض عین و عین فرض بود خان بیگ و حاجی منوچهر را با جمعی از مردان کارزار
و غازیان ظفر شعار مقرر فرمودیم که بر سم متقلا بطریق ایلغار و استعجال روانه شده اطراف
آن نخاذیل را بدایرهٔ احاطه در آورده در سد طریق و مسالک ایشان کما ینبغی اهتمام نمایند
و مقرر شد که علی قلیخان سپهسالار نیز با سایر عساکر که بحر بیست پرجوش روانه شده اگر محمد
آوازهٔ لشکر نصرت اثر آن گروه حیرت پژوه و فرار بر قرار اختیار نموده باشند مستقل گردیده
رنگ دای مجهود انتظمت سرشتان گردد و رایات نصرت انتظام نیز با بدیهٔ طیبهٔ السلام رحلت
آمده آن تیره بختان بدمآل بهوس خیال محال نارسیدن لشکر خصم افگن عدو مال ستان
و در بردن نقب رفتن خاکدان بار بر فرق اعتبار نجنبند و ذوالفقار خان بیگلربیگی و سایر غازیان
ظفر نشان مستحفظان قلعه رفیع البنیان منع الارکان هر روزه بر سر سیبه ایشان ریخته
جمعی کثیر و جمع غفیر از ایشان بجهنم فرستادند و آوازه دهند عدم سیگردانیدند و تمادت نمیشناسند که عساکر

نصرت مآثر از اطراف و اکناف ولایات ممالک محروسه که بحر است بیکران در یا میت
بعید و پایان جمعیت نماید آنقوم پریشان کردار مشغول بکار میبودند بعد از استماع شکست
لشکر قیامت اثر بجمعیتی تمام تهیه دیده از طلوع فجر تا زمان استواء شمع بزم فلک صباح
برنگین وسط السماء دائره جدال و قتال اشتعال داشت تا آنکه قریب بیست هزار نفر از ایشان بزیر
طعمه شمشیر خونریز و اقامت تفنگ و خدنگ تنهای آبدار بحر گردار گردیدند بناکاه
وخجلت سراز ننگ و نام بار او بار بر مطایا یاس رسوائی بسته بشیوه بخت و رسم سابق آوارگی
فرار گشتند و نظر علیخان و قتان بیگ و جمعی از عساکر فیروزی اثر تعاقب آنگروه مخذول نموده
جمعی کثیر از ایشان سیاه قبتان را طعمه تیغ آتش دم کرده و سنان آبدار شعار نمودند و دو نخجیر فیل
بدست آورده آنقوم شقاوت شعار خذلت را آواره صحاری و قفار او دبار نمودند لله الحمد و المنه
که مجددا فتح چنین مبین قرین حال اولیای دولت و دین گردید نوای کوس بلند
قدر موالی مسامع ساکنان صومعه گردون رسید چون بر مضمون رقم اشرف مطلع گردد
بمژده این فتح مبین سجدات شکر الهی بتقدیم رسانیده بدعای استدامت دولت ابد مدت
مواظبت نماید فتحنامه استیصال خیتا سلطنت پناه فلان بشفقت شاهانه و
مرحمت بی نهایت خسروانه مستوثق و امیدوار و مستظهر و مستمال بوده بداند که از
روزیکه بر انفاس قدسیه توسن دولت را رام رکاب همایون ما نموده و ابواب انجام مطالب
و مآرب بر روی آمال ما کشوده پیوسته شاهد مقصود در آغوش حصول و وصول مقاصد
ثمر بشیر صحیفه ما مولست از آغاز ابتسام صبح دولت و استفراز روائح روح افزای سلطنت

مشام عالی از نسیم عنبر شمیم او عنبر آگین و دماغ جهانی از شمائم آن مشکین ست همواره گلبستان
همیشه بهار نصرت از رشحات غمائم فیوضات او تازه و صفیر عندلیب فتوحات جاوید
با تشار مضمون بلاغت مشحون و ما النصر الا من عند الله بلند آوازه ست معاندان این دولت والا
مانند معارضان مرآت صفا شتغل افنا و اعدام خود گرفتار و از مکامن محمد خود متصل در آزار ند در وقتیکه
مقالید سیوف در خشان غازیان ظفر نشان بخواند ان الارض لله یورثها من یشاء من
عباده از گشایش ابواب مغلقه قلاع دار القرار قندهار و تبت و زمیدا و ورو توابع و سار حصون
و قلاع انحدود و که هریک در متانت و رصانت با قلاع سبع شداد لاف مساهمت و مساوات
میزد فراغت حاصل نموده دار السلطنت هرات مستقر رایات جاه و جلال گردید و والی هندوستان
که با میزه بختی و سیاه روئی توأم زاده از اصغای این خبر در فیلبند اندیشه مات و متحیر گشته بخیال
محال دست و پا فساد یکه لازم تنگ ظرفان همیز میباشد او رنگ زیب ولد رشید خود را با سعد الله خان
و بهادر خان و رستم خان و سکنه و قلیچ خان و نجابت خان و خنجر خان و آله قلیخان
با عساکر تمام و کمر غرور بالا کلام بقصد استرداد دار القرار غزنین روانه کرده
و چون در حین ورود والویه دولت و اعلام فتح و نصرت بدار السلطنت مزبور
حکم بانتشار سپاه نصرت پناه فرموده هریک از امرا را با سپاه خود مقرر
فرمودیم که بیکی از منزلگاهات که رفاقجیت مردم ایشان تواند نمود رفته
تشمین و داب و آرایستگی سپاه خود اشتغال نمایند تا حین جمعیت عساکر
منصوره انگروه بیشکوه مانند خیل و باب که بر شهد هجوم آرند احاطه قلعه

دار القرار مزبور نموده بمحاصره اشتغال نمودند قلیچ خانزاد و اتزه هزار نفر را نسبت
کرده اینکه بمحاصره قلعه مزبور قیام نماید و در ایام محاصره که من اوله الی آخره چهار ماه امتداد
داشت در بردن جرو نقب و سیبه انداختن توپ و تفنگ و لوازم قلعه گیری قیام نموده
بدل جهد مینمود و ایالت پناه محراب خان بیگلربیگی دردار القرار قندهار پای ثبات و
قرار فشرده هر روز جمعی از غداریان نصرت توامان را بر سر آمده خسران پژوه میفرستاده
خرمن حیات آن تیره کوکبان را بآتش تیغ درخشان باد فنا میداد و بضرب توپ صاعقه بار
دود زخ شرار شعبان آثار که زمین از خروش ایشان در تزلزل و جبال از صدمات شان در
تحول و تبدیل بود بمضمون صدق مشحون فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فِی دَارِهِمْ جَاثِمِینَ در منازل
و مضاجع کافر اندیش الکبوت مشغول خواب ابد میگردانیدند تا آنکه سپاه نصرت شعار
و لشکر قیامت آثار بسرکردگی قورچی باشی و قولار اغاسی بجمعیت و آراستگی که خورشید را
از کثرت و ازدحام تابیدن بر کره زمین میسر نمیگردید و خود خود بین از ملاحظه آن سپاه
تیکرار این ابیات مشغول بود مثنوی گفته باقبال صاحبقران ؛ زمین را
سپاه آسمان را سنان ؛ ز آن لشکر و نیزه و تیر بود ؛ جهان نیستانی پر از شیر بود ؛
بدفع و رفع آنجماعت بیعافیت در حرکت آمده مقرر فرمودیم که امیر آخور باشی و
نظر علیخان سرکرده جمعی مسعود بوده بر سبیل ایلغار روانه گردند و قبل از ورود سپاه
منصور جمعی از مستان صهبای غفلت که پای از گلیم احتیاط بیرون نهاده اموال
اسباب عیال و فقرا دست درازی نموده باشند در تقصیر آباد تسلط البتان تقصیر ننمایند و مقرب

انجا قان مشار الیه و نظر علیخان مزبور با جمعی از غازیان ظفر توامان بفیر موده
عمل نموده بسبیل ایغار روانه شده در حوالی کرتیک با خنجر خان و اله قلیخان و
قباد خان که با موازی سه هزار نفر تباجت زمین داور رفته با غنائم بسیار مراجعت نموده بودند
ملاقات نموده بسیلاب حملات مردانه بپاسی ثبات و قرار آنقوم را خراب و ویران نموده
قلیخان بعد از وقوع انچنین فتحی مبین مجال توقف در پست ندیده سالک طریق نهضت گردیده
و نظر علیخان مانند شعله که پیوسته گلگون خوشخرامان از دنبال دارد خان با دجولان متیاز قلیخان
تا اردوی نکبت اثر او رنگ زیب تعاقب نمودند و بعد از تلاقی فئتین چند دفعه جمعی بسیاری
دشمن بشکار مردان کارزار علائیه بار دو خیام انجماعت ریخته بسیاری از القوم بد اختر را
سالک طریق شقر گردانیدند و بعد از ورود امرای عظام عساکر نصرت فرجام درنگ نهضت
بگمان آنکه شاید جبر این نقصان تواند نمود رستم خان و کنبی و قلیخان و سائر امرای خود را که
بزیدجرات امتیاز داشتند با فبلان کوه مثال باستقبال محاربه و مجادله و مقابله جنود مسعود
سفر نموده بعد از تلاقی جانبین و تقارب فریقین و تسویه صفوف بهادران صف تمکین برین
مردانگی کمر و زیبجا بر وصل شاهدان غنا جیم میدهند دست جرات از آستین جلادت بر آورده
بر القوم بیوجود حمله آور گردیدند و بفحوای صدق انتمای قال عسی ربکم ان یهلک عدوکم و
یستخلفکم فی الارض فینظر کیف تعملون صدای فتح و نصرت از ملهان غیب بگوش
هوش شنیده رستم خان و قلیخان و سائر خوانین آنگروه مانند خیل زاغ که تاخت صید شاهین
نیز خیل بنیاد در بال عجز و اضطرار و دویده از آمده هراسان و لرزان داخل اردوی

او رنگ زیب شد نما و رنگ زیب از ملاحظه آنحال در غرقاب اندیشه شاه ثابت و ستوال
افتاده مخلصی بجز از شیوه ستوده هندوستان که عبارت از گریه باشد ندیده با کل اسباب
وصاکر خطاب و خاطر و ستاخواهش از ذیل مطلب کوتاه ساخته بلهجه ای حاوا الحق و
نهج حق انتباط تاریخ هشتم شهر مضان المبارک آواره دیار گناه گردیدند چون بر مضمون
رقعه اشرف مطلع گردید بحدات تفکر تدبیر سانیده نقاره شادی بلند آوازه گردانید

رقعه که بدولتخان در ایام محاصره قندهار نوشته شده

ایالت پناه دولتخان بماند که چون از روز نگیه معمار قضا و قدر قلعه ذات برج چهار عنصر را
رنگ بستی ریخته و از میل و نهار و خشت بر این حصار ستوار آویخته مفتاح ابواب
مغلقه این حصار را بدست کارکنان کشور شهود و برگزیدگان ملک فسیح الفضای وجود
یعنی بسول مختار و حیدر کرار و آل اطهار او گذاشته اند چنانچه کشایش دریچه های بحبوحه نایل
اعجاز کامل خیر البشر دیده و دران دو بین بار صدق اینمعنی شاهد است روشن و تابان فتق تفتق
آفتاب از باب وضع مقرر بدست قدرت قاهره ساعتی که ثمر بر شجره عالم و لیلی دست متمرکز
تعالی الحمد و المنه که باینهنگام جهانگشائی از آثار عظام و اسلاف کرام دست بدست
بنواب کامیاب همایون رسیده و این گل همیشه بهار از صدائق آمال ما بابیار یحساب لطف الهی دمیده از
آغاز طلوع سپهر اقبال و شمس سپهر جاه و جلال ابواب مرام بر چهره بخت ظفر فرجام ما باز و دستگیری
و جهان ستانی بر عالم دراز است و با وجود سپهر صاحبقرانی و قوت بازوی اقبال سلیمانی پیوسته
همت والا و نیت معلا بمقتضای عدالت کامله و مرحمت شامله بران مصروف است که موزنیعی بثقلت

پسر مراکب مسعود و جنود نامحدود نشده نخست بر تخت زوال نصائح و مواعظ چشم
غنودگان خواب غفلت را سرمایه انتباه آگاهی کرامت فرمایم و ابواب دخول در اسلام بایشان
بر روی آشنا و بیگانه نکشائیم که هر کسکه براه نمائی دیده بیدار خود را باین ما من جانبان سازد
از نقصادم خلل و تعرض خواری و ذلت مصون و محروس ماند و اگر ما جواب تیره بختی در گشته روزگار
ازین سعادت محروم ماند اسیر سر پنجه استیلا و اقتدار سپاه نصرت پناه گردد در یوم النشور
که عدالت بیشکاران عیش و سرور و ظلم اندوز را طلعت شب دیجور ست و امان اعمال
غبار آلود و وبال و نکال نباشد لهذا در حینی که الویه دولت و اعلام فتح و نصرت
بدیعیوب در حرکت ست آمد تیره روزان نکبت را که کوکب اقبال شان از ظلمات جهل مرکب
در محاق بود لمحض رضا جوئی خالق ناحال خلائق از زور بازو و شوکت و جیره دستی جنود
فتح و نصرت آگاهی فرمودیم تا آنگروه خذلان پژوه مناصحت مصاحبت و مراعات ما را بیا
پروه دیده آگاهی و قفل زبان عجز و ندامت و عذر خواهی خود ساخته فرمان ما را بالا دعا
تلقی بقبول نمودند تا آنکه بمقتضای تولیس سلطنت عظمی و خلافت کبری جهت ارشاد
مسعود را بهدم آن بنیان و افنا و اعدام آن گم گشتگان تیه غوایت و عصیان نامزد
فرمودیم و چنانچه حسب الحکم والا و فرمان معلا که یکی از محصورین و مقهورین
تقریر مینماید ابواب انحصار تو بر تو بقبضه شمشیر خونفشان سپاه نصرت
بازو دست تسلط لشکر قیامت مآثر بر آنقوم بی سر و پا دراز گردیده بنیان
وجود صغیر و کبیر و جوان و پیر ازین سبیل بی امان ویران و تاخ جوانان جهانگیر

پرولان تفوح باضا کی یکیان شد چون اخبار و اندار شیوه این دودمان والا
سلسله معلات اقتقار تاثار اسلافنا الکرام هر دفعت بهمت عین فرض و فرض عین
میدانم که آن ایالت پناه را نیز از کیفیت تسلط قوت قاهره و چیره دست اقبال آگاهی
فرمائیم که اگر گوش هوش باصغای فرمان واجب الاذعان کشوده قبل از آنکه
کار بیورش بنجر گشته عساکر منصوره بفحوای انّ جندنا لهم الغالبون تصرف در برج
و بارهٔ قلعه و حصار ننمایند از در اطاعت و انقیاد در آید بازار اطاعت بیرونگی و حصن
آن ایالت پناه را با فسر انجاح مطالب و اسعاف مآرب سربلندی بخشیده هرگاه بهوای حدمت
این آستان خلافت مکان سر و پر و از معراج سعادت جاوید در نظر داشته باشد بتقبیل
حکومت محلی از محال ممالک محروسه که صاحب صوبه آن محسود امثال و اقران باشد
و هندوستان تواند بود ممتاز و سرافراز فرمائیم و اگر آرزوی وطن مالوف عنان تاب این عزم
باشد بتبعه محقه مشمول عنایات خسروانه فرموده رخصت انصراف ارزانی داریم و در نظر کارکنان
دانش و بینش درست اندیشان نیکو روش ظاهر و روشن است که قرنباش ظفر تلاش را
از گرفته شدن محابا و پروائی نیست و پرچم اعلام را بر بارهٔ مفتول شاهان چین و تاتار و لجهٔ دار
و سخن باز بگفت نسیم بهار ترجیح میدهند و معذا و فور جیوش قاهره و کثرت جنود باهره بمرتبه
که حصر آن بر خیال دوراندیشان متعذر و احاطهٔ تعداد آن ببستیار اعداد لامتناهی
متعذر بست و معدودی چند که لمعاضدت ایشان در داشتن این چار دیوار
استظهار دارد و در برابر سپاه ایران چون نسبت قطره بدریا و ذره بخورشید جهانتاب

از سبب فتح قلعهٔ مبارک ایران در زمان نواب خاقان رضوان مکان استخلاص
آنملک دلپذیر از ایادی تصرف رومیان که بکثرت لشکر و قدرت سپاه زبانزد جهانیان
بسامع پیر و جوان رسیده خواهد بود و پیداست که این تودهٔ خاکی که بنیاد بنجی آن چندین دوره
پایهٔ ثبات و قرار افشرده اند در پیش حملات این جیش منصوره که با صدمات امواج
بحار و شورش سیلاب بهار دم مساهمت و لاف مساوات میزنند پایهٔ ثبات و یارای
قرار نیست و عنقریب بعون عنایت الهی این مشت گل به نیروی آتشدستی و غایت
جرات سرشار غازیان نصرت شعار که بهنگ نقد جان بر کف متر صد فرمان اند و صدمات
توپهای ارژو هاصولت اژدر مهابت که زمین را از تصادم ایشان خلل و ارکان برج قلعه
مانند برج چرخ اخضر در دور است از هم ریخته و پاشیده و آفتاب آمال از افق سعادت و
اقبال طالع و لامع خواهد گردید بتقیکه طرفین اطاعت و عصیان و وقوع سود و نقصان آنرا
ملاحظه نموده بروشنائی شمع خرد خود را بمیامن عافیت خواهند رسانید که بعد از فوت
وقت بمضمون آیه کریمه فلم یک ینفعهم ایمانهم لما رأوا بأسنا تخم عجز و استغاثه بی ثمر و نفیر ندامت
و حسرت بی اثر خواهد بود و رقمیکه بنفی سلطان از حکام روم نوشته شده
آنکه چون بفحوای صدق انتما کلکم رعاع و کلکم مسئول عن رعیته بر ذمت همت بادشاهانه
و الاشان و سلاطین عدالت توامان واجب و لازم و فرض و متحتم است که رعایا
احوال رعایا و زیردستان معاضدت و مظاهرت مظلومان نموده چنان نمایند که
بسبب تفقد و پیدای ایشان رعایا و تجار و مسافرین در مهد امنیت راحت

عنود و زنگ تعصر فرقه از خاطر متردد دین و سالکین سبیل رشد و هدایت بغراغبال کسب معاش
و سر انجام اسباب استعاش قیام نمایند و چون بعضی از انسان صورتان ابلیس سیرت
و بشر نمایان شیطان سیرت در لباس آدمیت و مروت باعمال شنیعه کژدمی قیام مینمایند
و اندوخته حسنات را با نقد حیات از تجار خیر مدار که سرشته شیرازه رفاهیت سکان
هر دیار میباشند لهذا بر ذمت همت طرفین مرتبه فرمانفرمائی جاپنین که حدیقه پیرایان آمال
خلائق و چمن آرایان رعنای خلق و خالق اند واجب و لازم ست که اگر بآب خودرائی و
خودسرائی خار بیگانه مردم آزاری از زمین همیشه بهار مصالحه سر بالا کشد بایه آمد و شد
خیالند یشان آن خار بن افگنده آن نخل جفا از ریشه برکنده گردد بهمین امید عاوا صل این
آنکه مسموع مسامع جاه و جلال میگردد که بعضی از حکام ولایات متصله بولایات ممالک محروسه
یا از منهاج مستقیم حسن سلوک بیرون نهاده نسبت برعایا و متردد دین و منسوبان دولت ابد قرین
مسالک طریق تعدی میگردند و یکی از جمله آن باجوج صفتان که در ردیف سد سکندری
مصالحه و دوستی طرفین سد مینمایند فلان ست که بر سر جمعی از مسلمانان
ریخته اموال ایشان را غصه نهاده و دمار از ایشان را هبا و منثورا نموده و بدین یک شیوه
ناپسندیده اکتفا ننموده پیوسته سلسله جنبان شر ارت و فساد و مهیج
نایره بغی و عناد ست و منسوبان این دولت محکم بنا بر رعایت مراتب
صداقت و خلت و صفا در صدد تلافی و تدارک بر نیامده متعرض
احوال ایشان نمیگردند و اگر چنانچه آن مفسد بداختر تنبیه نیافته کرر ارتکاب

این امر نمایند سلطنت آنست که بموده امور عظیمه گردیده در حصار استوار صبا که
مسالمه افتند و بعد ازان تدارک آن نتواند بود مناسب نشیمه خیال اندیشی آنکه
کارکنان آن دولت علیه آنگروه مخذول را تنبیهات عظیمه و تهدیدات بلیغه گردو نگذارند
که من بعد ارتکاب این قسم امور توانند نمود و اگر از ره نگذرند مدتی آن مخاذیل را مستقر
سلطنت و تعین مستخلصی بجهت تنبیه آن ابلیس سیرتان تغالب ندیعت انجام این امر دو
مدت متمادی میسر تواند شد بنا بر حصول ایجاد و بیگانگی و عدم جدایی و بیگانگی اگر
منسوبان این دولت و والا آن طائفه را بمنزله خود دانند محمول بر موهوم و گر نخواهند فرمود

رقیمه که بجهت امتیاز الویه سیاه نوشته شده

از روز یکه دست قدرت جناب لشکر کش وجود و سپه آرای هستی بود بجا کبست صانع
نشر الویه کینونیت و اعلام هستی بر تعارف جنود مکونات افراد کائنات نموده و شقه رایت فروغ آیت خورشید
ماه الفرمان قادر کن ایجاد کشوده و هر صنفی از اصناف این لشکر بیشمار را رسم به نشانی ممتاز و هر قومی از جنس
بیکران فیوج را بالقابی سمر فراز ساخته شقه لوای عسکر روز ابتلای محمول فروغ مهر منیر بلوای اعلام
سیاه شب کلی تابگاهای کواکب ثابت و سیار مزین ست طوائف لاله و گل بیاد یکان سپهر جلوه نما
نوع فوج را بالقاب جدا گانه در پیرایه خاص و نوا فراز حسن منظرست چون تاسی فروغ اصل از حجابات
و تابع بودن جزو بکل از مقتضیات میباشد لهذا بفحوای مطیعت حضرت رحمان که عجز آرجحانیه
یک گل ازان باغ بهجت نشان ست مقرر فرمودیم که هر یک از بگلربیگیان امرا عظام را نشانی ظاهر علامتی
باهر باشد که بدان ز هنگامه هیجا و زمان مقابله عدا که مراد از نصب گلهای مطالب هنگام رسیدن اتمام

آرب بست ازیم ممتاز باشند بنابر شفقت شاهانه شامل حال فلان فرموده علیحکه مطرز بآیات بینات
فتح و نصرت بنان مالیت پناه شفقت نشه مرحمت و مصحوب فلان ارسال فرمودیم
رقیمکه بمرز استقیم کتابدار دریالچگیری هند نوشته
مرز استقیم کتابدار خاصه شریفه بصنوف توجهات شاهانه و الوف نوازشات بادشاهانه
عز افتخار و شرف امتیاز یافته بداند که از انجا که بوارق عنایات ازلی و سوانح اشراقات
سعادت لم یزلی از بدو طلوع سپهر جهانبانی و مبدء ظهور کوکب عالمتاب صاحبقرانی
چلیپای ابد فروغ امید دولت و اقبال را از زیر توالی انوار کسکوه منها مصباح برافروخته
و قلوب اعادی خفاش طبیعت را پروانه وار با تش بی امان این شمع فروزان سوخته
پیوسته ابواب کامیابی و عشرت اندوزی بپیشگاه مالیه بر روی مستبان امید دولت والا
باز و دست اقتدار و یاری دولت مصون از کدورت با ثمار حدایق مطالب و مآرب دراز
هم میباشد و درین ایام سعادت فرجام هوای سیر و شکار ریاض خلد عنوان
نازندان بهشت نشان که از سایر متنزهات ملک فسیح الفضای ایران بیل گلشن اسکان
بامتیاز اشتهار و اقبال یافته از هار و اصناف صید و شکار دارد و خان تاب غزالان
گشته فضای این حدیقه همیشه بهار مضرب سراد قات آسمان کردار خیم
شادروان خورشید انوار گردیده چون از ثمار شجیکه آنوا قصد مراسم بندگی از
خدمت والا و درگاه معلی جدا گشته عریضه مشتمل بر کیفیت سوانح و وقایع آنجا و احوال
سعادت اشتمال سلطنت و جلالت پناه فلان بارگاه فلک اشتباه نفرستاده خاطر دریا مقاطر

ALIGARH.

ازین صفای طینت رتبه تقدم بر پیش ارباب نظر یافته فروغ عنایت و انوار مرحمت ازاب
ہایون ماکه چون ہامش آفتاب عالمتاب عام و اثرش تمام ست بمقتضای انا شمس تعادل
کمعادن الذہب و الفضة بعضے از پند گاز العلت قابلیت مواد و حصول استعداد بمرتبه
والا قرب سرفراز میسازد و پایه قدرش را از اکفا و امثالے افزاید و مصداق این کلام
و مصدق این مرام صورت احوال فلانست که از تارنخیکه منظور انظار احسان و مبعط فیوضات
بیکران گشته بوما فیوما بل آنا فانا بلحاظ تفات حسن خدمت و اظہار کاردانے و
کفایت جذب آثار مرحمت بیشتر از پیشتر مینماید و یکے از جواہر امور مکتومه که بگاوش
اندیشه آن اخلاص پیشه از معدن خفا و اختفا به پیشگاه ظهور و وقوع جلوه گر دید
معادن طلا و نقره ملک ایرانست که از عہد باستان بے الآن نشان آن در زمین و بازمانے
عفا دثانے وجود کیمیاے بود و صورت وقوع آن در آئینه احتمال نمیدید شوارے
چه دمینو دور عہد وزارت و ایام کفایت وزارت پناه موے الیه بسے بجاے
اہم از گشاد این معما ظاهر گردید و آوازه ظهور این امر غریب از حدود روم تا فرنگستان
رسید و بازار آنے انچنان سنگاے و درست خیاے موے الیه مجدد منظور انظار
احسان و الطاف بیپایان فرمودیم رقمیکه در باب طلب مولانا محمد محسن
کاشی نوشته شده مولانا محمد محسن بنایت بیکران خرد و انه مستعمال
بوده بداند که چون پاسداری سنگر هر چیزے بازاے انعام منعم و وجوب
تحمید در خور اکرام مکرم میباشد چنانچه هر چیزے از اجزاے موجودات و هر فردے از افراد

کائنات مرات تماشا نمایند این مدعا موجب واضح این معنی ست الوجود
چون آفتاب عالمتاب روشن ست که سرگرم این آرزوست واز ذکر مدام دریا پیداست
که سرگشته این حسب وجود ازین قرار برگردد که از درگاه عنایت کریم مطلق باعطای
گوهر گران بهای مذهب حق ائمه اثنا عشر و فرمانروای نوع بشر که عمده عطایا و نزدیده مزایای
بخشاینده عطایاست اختصاص یافته باشند رعایت این معنی بیشتر از دیگران لازم مراعات آن
فرض و متحتم ست وچنانچه این فرقه والا و طبقه اعلی مشغول الذمه این دین واجب الادا میباشند
بر دانشمندان کامور عرفان و عارفان معارج ایقان نیز در مذهب پیدای و کیش تفیظ و پیدای
فرض عین و عین فرض ست که معاضدت حارسان نقود شریعت و حافظان گوهر نفوس ملت
نمایند و بعد الحمد و المنه که نواب کامیاب همایون بالاتر از آثار طلوع نیر عظمت و اقبال و عنفوان ابتر از
بهارستان جاه و جلال پیوسته بمعاونت تایید حضرت رحمان و خالق زمین و آسمان مراعات امور دین و سلوک
مسالک یقین منظور نظر اصابت اثر میباشد و در ینوقت که تقویت ایمان و استحصال ایقان بر سوالف
ایام رجحان دارد مطمح نظر والا و مرکز خاطر اعلی آنست که کاهی نماز جماعت که در حقیقت ادای دین و اجبی
بشهادت عدول مومنین ست تمام نمایند باید که چون بر مضمون فرمان واجب الاذعان اطلاع حاصل نمایند زود
امیدوار روانه درگاه جهان پناه شده و تقدیم این امر شریف را که در حقیقت استرضای فرمانروای صوت و منصفیت
عمده عبادات و خلاصه طاعات داند رقمسکه مهبت خلعت محمد بیگ اعتماد الدوله
نوشته شده بخشاینده پیرایه وجود و کسوت پوش آراستگان بزم بهبود که فلک را
از دولباس اطلس در بر و خورشید را تاج فروغ بر سر ست بمقتضای حکمت شامله

وفحوای قدرت کامله هر قدری از افراد کائنات و هر جزوی از جزئیات مکونات را مرات صفات
کمال و آئینه پیدائی ذات عدیم المثال خود نموده از دو تا خورشید جهان آرا در قطره نادره با
ایجاد مشاهد مائیه نایاب فنیان رموز انفس و آفاق که چشم بصیرت شان از کحل الجواهر دانش و بینش
گردد هنگی فراخور سرمایه کز انعام عام آن مفضل منعام مایه اند سرگرم این نگاپود بی آرام
این حیث وجوینده و خورشید را نقل و آتش ست که لعل اندر کان و گنجه زاد رگستان جامه رنگ
پوشاند و ابر مدرار بهار پیرایه تردد از قطره زدن آید و است که عریان نشان اغصان اشجار را
بخلوع رنگارنگ لوندی رساند و طلوع اینچنین و حصول ایندعوی در بارگاه شاهان و نشان خسروان
نافذ فرمان که ظل حضرت پروردگار و آفتاب فلک اعتبار اند از سائر افراد کائنات بیشتر تواند بود
کطلال اسحاکات اشخاص امر لازم و سایه را متابعت ذات کار ست معتم و چنانچه قابلیت مواد
در سائر استعداد مقاطیس جذب عنایات مبذول فیاض میباشد لمعایت بندگی خدمت و خلوص نیت
بندگان نیز جالب عطایای خسروان نیشان میگردد و لهذا بنابر ظهور اخلاص بندگی و حسن نیت و
اختصاص و کاردانی عالیجاه محمد بیگ وزیر دیوان اعلی شمه از عنایات شاهانه و شرذمه از الطاف
بادشاهانه شامل حال فرخنده مآل مشارالیه فرموده از ابتدا علان هر ساله معادل پنج دست
از ثواب پوشیده و ثواب همایون ماکه در ایام نظارت بیوتات سرکار خاصه شریفه بانعام مشارالیه
شفقت مرحمت فرموده بودیم بدستور بوزارت پناه مومی الیه غایت فرمودیم مستوفیان عظام
رقم این عطیه را در دفاتر خلود ثبت نموده از شائبه تغییر و تبدیل مصئون و محروس دانند و حساب جمعدان
بیوتات هر ساله را اصل ساخته در عهده شناسند رقمیکه جهت خلعت میرزا محمد شفیع

منجم نوشته چون نجوم سمای سلطنت و تجمل سپهر آفتاب جهانتاب فلک عظمت و تاجداری
یعنی پادشاهان آسمان جاه و خسروان کواکب سپاه را که شهاب ثاقب دولت شان
قدر اول فلک والائی و برتری و ماه زائد النور کمال شان در نصف النهار بلند اختریت
در دیدهٔ رصد بندان فلک دانش و مجسطی کشایان لوحهٔ بینش [illegible] بیت مهر درخشان و
خورشید تابان میباشد و چنانچه آفتاب جهانتاب صدر نشینان مکارم اکرام بوستانی
و زایچه شناسان طالع دولت نوروز سلطانی را با ثواب مختلفه و پیرایهای مسکیه الفوائح
انگشت نمای شاخسار و صاحب امتیاز دار الاشتهار قلمرو نوبهار میباشد و بر ذمت
همت حقشناس نیز واجب و لازم ست که رعایت حال جمعی که چرا مثال دیدهٔ اخلاص
بندگی اصطراب ارتفاع آفتاب جهانتاب وجود وافر الجود نواب همایون مالوده باشند
نمائیم لهذا در این وقت بنا بر شفقت شاهانه و دربارهٔ ملک المخلصین مرزا محمد شفیع منجم خاصهٔ شریفه
اثواب پوشیدهٔ روز تحویل بافادت پناه مذکور از ابتدای فلان شفقت فرمودیم رقم
سیور غال طیبی چون حکیم علی الاطلاق کائنات و معالج ابدان ارضیین و سموات
که اورده و شرائین انواع حیوان عروق دقاق اصناف اوراق و اعضان بساحت
دریافت و عرصهٔ شناخت او را هیئت راست و رهنمائی بیکم و کاست از روزیکه
نبض شخص دولت عرق دارائی و سلطنت را با نامل حسن تدبیرات همایون مادوده باد
اصلاح مزاج فاسد ایام را بر نهج شعار و عدالت نهاده پیوسته مکنون خاطر والا و مرکوز
ضمیر معلا آنست که چمیکه کسب کمالات و حسن خدمات را علاوه بسلسلهٔ بندگی آبا و اجداد نموده باشند

مشمول عوارف شاهانه وعواطف خسروانه فرمائیم لهذا شفقت شاهانه شامل حال فلان شده
دیباچه رقم شخصی چون خاطر دریا مقاطر سلاطین باتمکین که مجمع البحرین مروت
وسخا وجامع السعادتین اولی واخری ست پیوسته در بحر فکار تفکر و دریاب
بی انتهای تدبر جویای گوهر مقصود که عبارت از تحصیل رضای رب ودود ست علیاشه
وذیل عنایتم واختصاص این کام منوط ومربوط برانست که جمعی از بندگان اخلاص شعار
وغلامان عقیدت دثار که حسن خدمات ونیکو بندگی ایشان لمحک امتحان قبول رسیده باشد
تعین فرمائیم که از نتایج سلوک ایشان عایا وبرایا منشرح البال وصلحا واتقیا مرفه الحال
باشند لهذا فلانرا تعین فرمودیم ودیباچه رقمی چون آب وهوای ریاض دولت
والا وحدیقه همیشه بهار سلطنت سعلی مقتضی آنست که دوحه قدمت خدمت در شوره بار
ونهال بندگی مثمر وسایه گستر بوده غارسان از کام مطلب یابی از اثمار آن شیرین حدیقه طراز
بزم طرب از انوان از بار وانوار آن رنگین باشد لهذا از ابتدای فلان خدمت فلانرا
مرحمت فرمودیم دیباچه قمیکه جهت القاب محمد بیگ اعتماد الدوله
نوشته شده بر بنیایان رموز انفس وآفاق وخوانندگان نقوش
حکمت این عیشیطاق پوشیده نیست که شناسائی طراز هر قماشی
ودانستن پیرائه هر اندامی کار هر دیده ور وپیشه هر صنعتگری نیست چنانچه
از اتقن قامت قابلیت سلاطین فیشان بلباس وام نیکنامی که از عدالت وسیاست بارد
عاستر دارد مخصوص پیشکاران کارگاه تدبیر وکارکنان کارخانه تقدیر ست همچنین دیباچه

پایهٔ اخلاص بندگان اخلاص اشعار و خدمت اندوزان درست کردار خاص و بیدار آلا
شهریاران رفیع مقدار بیاشد لله الحمد و المنة که از بدو جلوس برادرنگ بلندخاقانی
تخت رفیع اساس صاحبقرانی پیوسته این شیوهٔ ستوده منظور نظر اصابت اثر بوده
هریک از ملتزمان بساط قرب فراخور مراتب بخلاع گرانمایه امتیاز و اختصاص یافته‌اند
چون بهین تشریفیکه اندر اسس را بمرور زمان و انصراف دوران بر اساس و سترس مساس
منیت اسم بنیل و ذکر جمیل ست لهذا در نیوقت بنا بر حسن خدمات شایسته و تدبیر بایسته
اعتماد الدوله محمد بیگ بالقابه بلباس القاب عالیجاه موسی الیه را که چه پایان نجابت
قابلیت اوست مطرز بطراز مختص بلا اشتباه و عمدهٔ مقربان درگاه فرمودیم مستوفیان والا مقام
واحکام و فرامین مناشیر و عنوانات آنها را مثبت و مرقوم سازند و از تبدیل مصئون
دانند دیباچه رستمی بمیرزای وحید الزمانی چون منهل عذب عطوفت
وشفقت و چشمه سار خوشگوار مکرمت و مرحمت بر عموم لب تشنگان حصول
مآرب سبیل و برابنات نعش امید کشت زار مطالب گوناگون حاجتمندان کفیل ست
و پیوسته منال آمال اخلاص مندان از این باب معین و رنشو و نما و عمدهٔ وفا و اخلاص آن
ارشب این زلال کوثر مثال زمین پیاه آسمان سا میباشد لهذا رستمی از این بحر
بیپایان قطره از باران این سحاب صرف مزرعهٔ امید فلان گردید از تاریخ فلان
دیباچه رستمی حکیم علی الاطلاق و والی الولات باب استحقاق که انسانه
عین را مردمیه مشبع موزخوان غواص صحائف اسرار موده و

طاق گنبد نظر را در بصیصهٔ بیضی و قفس شبکهٔ قوت آسمان پرواز و نیروی عرش تار
کرامت فرمود و چنانچه اجزای حواس ظاهر و باطن انواع ذیحیات را از اعتدال مزاج
شیرازه بند اتحاد گردیده همچنین اوراق پریشان افراد انسان را از رشتهٔ عدالت پادشاهان
ذوی الاقتدار صوت التیام و اتحاد بخشیده و درین کارگاه قدرت و کارخانهٔ حکمت بالغهٔ
ربجیت قوام خیام ابدان از عروق و اعصاب رهم نافته است فراش و الاے دارائے و ملک آرائے
از رشتهٔ احسان سلاطین ذیشان تار احتیاج بندگان صوت التیام یافته و لذا که پادشاه
کشور بدن و فرمانفرمای معمورهٔ تمناست اگر نسبت فیض باجزاے اعضاے فرق و قدم یکسان
نباشد احوال رعایاے حواس مختل و محروسهٔ کالبد از دست اندازی لشکر بیگانهٔ امراض و علل معطل
نمیگردد و اگر تفرقه در صفوف انفاس که قراش دولت سراے سلطان دل ست دست از کار
کشد معاملات تعیش ضائع و محل مشوش و از نجاست که فرمانروایان اقلیم صورت که راه غائلهٔ
مسخ بروه اند همواره در تعمیر باطن بندگان صافی نهاد و اخلاص مندان درست اعتقاد
کوشش میفرمایند و لله الحمد که نواب همایون ما را از ابتداے ارتفاع مدارج سلطنت
پیوسته منظور نظر اصابت اثر آنست که هریک از بندگان فراخور قابلیت مواد و کسب
استعداد از آفتاب احسان و سحاب امتنان و استضائت استفاضه نمایند
لهذا فلارا از پرتو احسان سربلند ساخته و بیاجه رسانیده آنکه خسروان ذیشان
در منور خوانان لوح امکان که در دبستان علم آدم الاسماء کلها منصب خلیفگی
سرافرازانه بعنوان صدق انتماے من عرف نفسه فقد عرف ربه ازین

کتاب سماوی رموز بستار اسرار میخوانند وغوامض این مشکلات را بوحی میدانند
چه خوانای این دفتر حکمت را علم مامور ضرور حضوری و هر آئینه حضور معلومات و رویه تحقیق
ضروری میباشد از قسمت عدل کلمت بسیدیل روح و منبسط بودن آن در فضای
کالبد بیک نسبت معلوم ست که احسان و انعام بادشاهان نظر بکمال و بندگان نیز عام
میباشد و از اعتدال مزاج که شاهین میزان صحت ست ظاهر میگردد که ریاست عامه
به نیروی ضعیف توانائی تمام میگردد و از تردد انفاس که در خواب و بیداری برقرار
ست بیقراری پرستاران بشوق خدمت ملوک معلوم و از جنبش نبض که سطر خوانای
این صحیفه قدرت پیوستگی دست امیدواران بدامن دولت سلاطین مفهوم ست
ازین منشور الآداب الهی سلوک رئیس با مرؤس پیدا و از احتیاج سلطان قلوب بتردد
انفاس و جوشش پژوهش احوال خدمت سگالان بر مرایای ضمائر خسروان هویدا ست
و لله الحمد و المنه که از بدو جلوس آورنگ سلطنت و اقبال و ابتداء انگاشتن بر وساده عظمت
و اجلال همگی همت والا بهمت مصروف و معطوف بر انست که بندگان این درگاه آسمان
پیشگاه عموماً و یاریافتگان بزم قرب حضور خصوصاً از فوائد احسان و انعام محظوظ و بهره مند
گردند لهذا بنابر شفقت شاهانه در بارهٔ فلان فرمودیم **و بیاچه رقمیکه حسب**
وزارت شخصی نوشته از روزیکه در دار السعادت اسکان صفوف
وجود آشیان بقیام بندگی و سجود آذعان بکمالی ملک منان اشتغال
نموده از طوع بندگی طوق اطاعت بر گردن دارند عادت عدالت عادل مطلق بران نجع

جریان یافته کرا فراد و شکوه انسان از ربقهٔ اطاعت پادشاهان عظیم الشان شیرازهٔ اتحاد گسسته
یعنی اعتدال حقیقی که مضاف بهٔ وحدت مطلق ست نزدیک گرداند لهذا بر دست همت پادشاهان
ذوی الاقتدار که سایهٔ آفرینش بر تو آن خورشید کامل الصفات اند لازم که بجهت مراعات
این معنی در هر محله از محال ممالک محروسه جمعی از بندگان را که متصف بصفت امانت و
دیانت بوده باشند تعین فرمایند که مهام رعایا به پیروی کارد انی ایشان منتظم و شمل جمعیت
شان ملتئم باشد و چون آثار راستی و کاردانی از وجنات احوال فلان و امخ و لائح
ست شمهٔ از عنایت شاهانه شامل حال مشار الیه فرموده و بیاچه رقمی چون
حکیم علی الاطلاق که وجود انسان کبیر را که عبارت از عالم جسمانی ست از اخلاط اربعه
اسطقسات و اعضای رئیسه موالید و جوارح کائنات ترکیب نموده و وجود پادشاهان
رفیع المکان را در مزاج این انسان عظیم الشان بمنزلهٔ حرارت غریزی که شیرازهٔ ارتباط
اجزای ابدان ست مقرر داشته که بمیانجی این پیکاران قدرت آلهی اوضاع عالم
امکان را منتظم و شمل وجود مکونات ملتئم باشد و چنانچه منشط حرارت غریزی کبد که مدبر امور بدن
و طبیب بیماران سمومهٔ تن ست از سایر نزدیکان بساط قرب سلطان حرارت اصلی جگر دل پیشتر میباشد
همچنین عاید و مراقبت جمعی از ارباب کمال که بسوختن دماغ چراغ افروز
خانوادهٔ حکمت و فضیلت گشته زبانداز طبیعت و مزاج و نبض شناس شخص تدبیر و علاج
شده باشد و بکار خسروان گردون کرباس ملک عموم ناس آیند بر دست همت قدر شناس
واجب و لازم و فرض و محتم ست و بیاچه رقمی فلان بداند که چون

هر موهبتی از مواهب خطاب کبریا و عطیه‌ای از عطیات خالق ارض و سما را شکرے خاص میباید
که بدون ادای آن بدان از عهدهٔ شکرگزاری برآمدن متعسر بل متعذر میباشد چنانچه
شکر جارحهٔ زبان عبارت از آنست که پیوسته لجام حضرت ربوبیت العزت رطب اللسان بوده
باجراء مادهٔ معین محامد خالق مطروف و ظرف از ین جدول صوت و حرف چون جویبار را
سرسبز و سیراب دارد و شکر ثروت و غنا آنکه فقراء و مساکین را بریزش درهم و دینار در
دامان خواهش از خاک مذلت بردارد و همچنین شکر عطیهٔ عظمے و نعمت والاے سلطنت
و جهانبانے رباد شاهے و پاسبانے آنست که همه اوقات از احوال امور مملکت و ملک داری
و ضعیفان و فقراء و رعایا خبردار بوده در کمال تیقظ و بیداری بطلب حضرت باری اشتغال
نمایند چون رعایا را قدرت آن نیست که مطلب خود را بیواسطه از مدین و محالیکه در اقاصی
بلاد ممالک محروسه باشد بعرض مقدس رسانیده از خوان عدالت استلذاذ توانند نمود
لهذا بنا بر سهولیت وقوع این امر اهم مهم رفرمودیم رسمے که جهت
اجراے آب و سیورغال محمد بیگ اعتماد الدوله نوشته
دهقان کشت زار وجود کائنات و غارس نهال هستے موجودات که مزرع آسمان
از آبیاری قدرت نابغهٔ او اخضر و نهال زبان باثمار رنگین شکر و سپاس بار بوده از اجراے
عیون محبوبیت و ماه که باعث رنگینی بهار و خوان صدائق سفید و سیاه است چراغے در راه تفکر
اهل هنیش افروخته و جهانیان را بروشن ترین وجهے راه و رسم آبادے آموخته
که باحیاے اراضے اموات که همکار بنے حضرت مسیحا و احیاے عیون و

قضات که شبیه بمعجزهٔ خباب مقدس موسی ست هم چراغ تحصیل رزق حلال
افروزند و هم ذخائر مثوبات اخروی اندوزند و از انجا که احتیاج غذا افراد انسان بل
انواع حیوان را بالاشتراک حامل و اقدام برین امر بحمایت سخنهٔ عدالت سلاطین باتمکین
مشکل ست در حقیقت اشتغال بشیوهٔ ستوده و خراست اقلیم وجود هر ذیحیاتی از
آفت و بلیه بر عدالت فرمانروایان وقوع امنیت ست و چنانچه مشتغلان این شغل
بتبدیل و در ابقای ذکر جمیل خسروان گردون توان سعی ثابت میباشد بر دولت
همت بادشاهان و الاشان نیز واجب و لازم ست که در مقام پاداش در آمده تلافی
این نیکو بندگی بر وجه احسن نمایند تخصیص در صورتیکه حسن خدمت و صدق نیت
مورد قوی و بکتبی نیز علاوه آن شده باشد رقمیکه جهت وزارت
مرحوم مرزا مهدی نوشته وزیر دیوان ازل نشان ابد فرمان اسعطی
کل شیء خلقه ثم هدی و صاحب رقم منشور جلی الظهور ان فی ذلک لآیات للاولی
که طومار بندهای شب و روز زمانرا مهر آفتاب و ماه نهاده و دفتر وجود را بافراد
مکونات ترتیب و تزیین داده از روزیکه فرمان منصب والای جهانبانی را
بطغرای غیر ارث یهب لمن یشاء ملکا لا ینبغی لاحد من بعدی موشح فرمود
و فرمانروای انام را در صفحهٔ خلود و دوام بنام نامی اسم سامی ماجع نموده
همگی همت الا و جهدی نیت علیا مصروف و معطوف بر انست که جمعی از خیراندیشان کاروان
بیکجهتان اخلاص تو انمازا که جمال فرخ فال شریعت مصطفوی را بپیرایهٔ دانش کمال و حلی فضل

کرصیت این اتحاد بوقوع ایلچی تازه بلند آوازه گشته از اثمار این پیوند دوستی عز
اوراق سعادت انوار کام مطلب روای منسوبان این سلسلهٔ جلیله شیرین گردد و تبلیغ
ایشد عادر عهدهٔ تقریر میرزا مقیم کتابدار شده بود و مقرب الحضرت موسے الیه تا حین
صدور این فرمان علی الشان واجب الاذعان معروض نداشته که بتقدیم آن قیام نموده با
وچون آنسیادت پناه شایستهٔ آن هست که از استصحاب فلک بنیان برجوع خدمات بین الاقران
سرافراز گردد باید که شاهد فرمانرا باتفاق مقرب الحضرت مزبور در محفل اظهار و اعلان
پیرایهٔ تقریر و بیان بوشیده اگر صدور نامهٔ والا و تعین مستعدے از بندگان درگاه
جهت انجام این مرام لازم باشد بموقف عرض رسانند که دران باب بدان چه امر فرمائیم
بندگان و منسوبان این دولت ابد مدت دوران عدت بتقدیم رسانند خاطر بندگی
ذخایر را بعنایت بیغایت شاهنشاهے مطمئن داشته حسن خدمات و بندگی
خود را بیشتر از پیشتر بمنصهٔ ظهور برساند و مطالب و مدعیات خود را بموقف عرض
رساند که بزیور قبول و حصول محلے گردد رقمے که به بوداق سلطان

نفنگچے آقاسے در ایام ایلچیگری هند نوشته شده

امارت پناه بوداق سلطان بعنایت بیغایت شاهانه و مرحمت بے نهایت
بادشاهانه مفخر و سرافراز و ممتاز بوده بداند که عریضه که در نیوقت
مصحوب رفعت و عوالے پناه علی قلی بیگ بدرگاه جهان پناه دستان
خلائق امیدگاه مشتمل بر خوشنودی از الطاف بادشاه الاجاه گردون بارگاه

سپاه فرستاده بود در هنگامیکه گلهای کامجوئی و کامرانی در بوستان بخیرات
صاحبقرانی بر زیر سحاب عنایت سبحانی شگفته و گرد و غبار عوائق و موانع
عیش و عشرت بدستیاری الطاف الهی رفته و ولایت اطراف در دولت جاه و جلال عرش
آستان و سلاطین ماکمین در محفل بهشت مثال مانند ساغر بجذبت در دوران بودند بنظر کیمیا اثر
رسید برگ بان که بدفعات ارسال یافته بود بتخصیص بار جامه لاهوری بهوی نوبهار دارالخلد
بزم ارم نشان شربت سبز وریان وارد گردید بنابر عنایت شاهانه و دربار آنغلامزاده خلاع فاخره
پوشیده مصحوب رفعت و معالی پناه مهراب بیگ غلام خاصه شریفه فرستاده شد معروضداشته بود
که اعلیحضرت بادشاه والاجاه کامیاب مالک رقاب بنابر مراعات یکجهتی و یکانگی مقدمه
فرموده اند که بتعاقب ارسال برگ سبز بان بوستان یاد آوری شگفته و خندان باشد اینمعنی موجب
اشتهار ازدیاد ارادت و بیشتر شدن خاطر همایون شد چون از طرفین بساط یکدلی و تمهید ابواب
مسافرت و یگانگی بالکلیه منظور است انچه از ثمار حلاوت آثار مختصه امید یار مرغوب خاطر والای
آن بادشاه جم اقتدار عدالت شعار پسندیده اطوار بوده باشد معروض خواهند داشت که
بندگان درگاه گردون پیشگاه بارسال آن مامور گردند در عریضه علیحده اظهار سپاس خاطر خورشید مآثر اعلیحضرت
بادشاه گردون بارگاه بارسال عمدة الاماثل والاشباه برهان الدین خویش ایالت و شوکت پناه فاضل خان
شده بود بران غلامزاده بوا سبجی ظاهر است که در حینیکه جان نثار خان برسم
حجابت بدرگاه خلائق پناه آمده بود از جمله مطالبی که بعرض آن مامور شده استدعای حضرت تهمتی مردم
ایندیار بود و چون رائحه نفاق ترا کم غبار نفاق بانعم دخول شاهستون بجمله حسنات و قبول بود بدیهی حصول پذیرفته

در نیوقت که بحمد الله تعالی الغبار از رهگذر خاطر رفته و گلهای شگفتی بر شاخسار مودت شگفته است زبدة الاقران موسی الیه را مرخص فرموده ارقام مطاعه لازم الاطاعت باسم بگلربیگیان عظام و امراء کرام و حکمرانای دولت الاحترام ممالک محروسه شرف صدور یافت که مانع و مزاحم مشارالیه نشده او را در کمال رفاه حال و فراغ بال با منسوبان و متعلقان و احمال و اثقال روانه نمایند و علی قلی بیگ مشمول عنایات شاهانه و انعامات خسروانه شده چون از اثار رشیده آن غلام زاده دیرین از رجم ارم تزیین و مراجعت جلد آیین مجبور گشته بیان الطاف ازلی و عنایات لم یزلی موقوفات بیایان قرین حال اولیای دولت قاهره شده و الفدوی اخلاص شعار تشنه زلال اخبار مسرت آثار میباشد لهذا عنایت شامله متوجه شرح اندکی از بسیار آن میگردد و تفصیل این اجمال آنکه سلطنت و جلالت و شوکت پناه شهامت و بسالت انتباه و ابهت و خلافت اکتناه اعلیحضرت عمده الولات المتحشمة نظام الجلالة و الشوکة و الشهامة و البسالة طهموث خان فرمانفرمای بلک وسیع الفضای گرجستان و کاخت که در زمان دولت و ایام سلطنت نواب گیتی ستان فردوس مکان علیین آشیان با وجود چیره دستی قوت قاهره و اقبال با هره آن پادشاه گردون بارگاه فرو گذار جایگاه که سلاطین اطراف و خواقین اکناف مغلوب و مقهور بأس و سطوت آن سلطان ظفر توان بودند بمظاهرت کثرت لشکر و معاضدت افغر و نیساه و حشر و تشابک اشجار و آجام تضایق یمر و مدخل و اعلام همواره طریق سرکشی و نافرمانی مسلوک داشته تا آخر عهد آن پادشاه غفران پناه چندین مرتبه محاربات عظیمه فیمابین صورت وقوع یافته مادهٔ فساد و نافرمانی منقطع و منقلع نشده بود و در زمان دارای جهان آرای نواب خاقان رضوان مکان خلد آشیان نیز بهمین دستور سابق سالک طریق

استکبار را اقتدار بود و در عهد دولت و زمان خلافت نواب همایون ما از سپاه نصرت پناه
منکوب و مخذول گشته با انواع حیل و تدابیر و استمداد و استعانت سلاطین روم و روس تشبث مینمود
در این اوقات پرهنونی فائد توفیق سالک طریق عجز و استغاثه گشته از درخاکساری و بندگی
درآمده تقبیل آستان عرش توامان نموده در سلک بندگان آستان منسلک و منخرط گشته بانم
شام احراز سعادت بندگی نیابد میباید که چون خاطر والا رطبع اقدس اعلی متوجه بر رسیدن اخبار
صحت ذات ستوده صفات کافل المسجایات اعلی حضرت پادشاه الاجاه شاره سپاه میباشد و آن
غلام نژاده نیز از جمعیت که از شرف درگاه خلائق پناه و از شرف بندگی مبهج شده در چین و دم قدم
رخصت انصراف حاصل نموده روانه شود و بتوجهات شاهانه مستمال باشد و میباید که از زبدهٔ
دستور دیوان کن فکان و مشیر امور اداوار و از زمان منشور فرمانفرمائی نواب همایون ما ارتفع
غرائب جهانبانی مشیخ ساخته و منفرده نویسین دیوان قضا و قدر کاتبی و کاتبی را که
جمع آنهمه دوام و خرج آلیش مدام ست با سم یاد داشته پیوسته مرکوز خاطر والا و منظم نظر
سعادت آگاهی گشته که جمعی از بندگان را که قامت قابلیت شان بطراز کاردانی و نیکو خدمتی مطرز
باشد از اکفا و امثال برگزیده بین الاقران و الاشباه بار جاع مناصب بلند پایه سربلندی
ارزانی دارد بموجب مصداق بمقتضای صورت احوال خجسته مآل فلانست لهذا از آنجا که فلان
را بمنصب حسب مرسوم خود نوشته چون ارض طیبهٔ غلامی و زمین قابل بندگی و خاکساری
را خاصیت آنست که نهال امید غلامان و بندگان دران خاک مراد بر شجات سحاب عنایات بیغایات
سرسبز و برومند میگردد لهذا شمهٔ از شفقت بیغایت شاهانه شامل حال و کافل امانی و آمال کمترین غلامان

آستان ولایت نشان محمد طاهر محلس نویس بهشت نشان فرموده از ابتدای فلان

دیباچه رقمی در باب تفنگچی آقاسی گری بود داق سلطان

چون نشان حکم اندازی ضمیر همایون و علامت درست اندیشی خاطر اجابت مقرون آنست که بجهت انتظام اعاظم امور و انساق کارهای ضروری جمعی را که بصفت کاردانی موصوف بوده اما عن جد در این آستان ملک پاسبان درگاه خلائق پناه بخدمات ارجمند و مناصب بلند سرافراز میسازند تعین فرمائیم لهذا اشعه از شفقت شاهانه نوشته زمه عنایت بلانهایت بادشاهانه شامل حال و کافل امانی و آمال فلانی فرموده از ابتدای فلان دیباچه رقمی دیوان بیگی گری صفی قلی بیگ نوشته

چون از روزیکه امیر دیوان قدر و قضا و حاکم مطلق انعان تعالی بما تیسر منشور جهانگشای نواب همایون مارالبطر آی اعوای السلطان العادل ظل الله فی الارضین موشح و مزین ساخته و کافه انام را که مستحقان نعمت رحمت اند بانعام عام عدالت شامله نواخته میوسته مکنون خاطر خطیر و مرکوز ضمیر منیر آفتاب تاثیر است که عموم خلائق بفحوای کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته در ظل عدالت از تابش آفتاب شدت و محنت آسوده بال و مرفه الحال بوده دست تعدی اقویا از گریبان ملهوفین و ضعفا کشیده و بساط ظلم و جور از صفحه روزگار نور دیده باشد و مشیت این امر اهم و سرانجام وقوع این عزم مصمم موقوف بتعین شخصیت که بصفت ستوده تمیز و وارستگی متصف بوده باشد و مصداق انیمقال صورت احوال فلانست که ارتاء و اکتفا بصلاحیت انجام خدمت مزبور

از وجهات کاردانی واخم ولایح ست لهذا شمهٔ از شفقت شاهانه وعنایت بادشاهانه شامل
حال وکافل امانی وآمال رفعت واقبال پناه مغرور فرموده از ابتدای فلان وبیاجه
رقمی در صدارت میرزا مهدی بیگ چون پیوسته مکنون خاطر خطیر ومرکوز
ضمیر خورشید نظیر آنست که مهر فروزان ملت بیضا وآفتاب جهانتاب شریعت غرا
از غبار خلاف وغیم اختلاف مصفی بوده شعشعهٔ این مهر عالم افروز همواره تابان ودرخشان
باشد وحصول این مامول موقوف برآنست که زمام مهام امور شرعیه در کف کفایت وقبضهٔ اقتدار
شخصی گذاشته آید که بصفت دینداری وبرهیزگاری ونجابت وصلاح آراسته باشد ومعهذا
باستقبال صورت احوال وبیاجه رقمی لسبردار علی بیگ لشکرآرای سپاه دیار شهود حافظ تغور
کشور وجود که حاصل اعمار ساکنان ملک هستی بمین محافظتش از دست اندازد تاراج گران فنا مصون
ومحروس ست از روزیکه نام مهام انام را در کف کفایت وقبضهٔ درایت نواب همایون ما گذاشته
مکنون خاطر والا ومسلم ضمیر معلی آنست که رعایا وبرایای ممالک محروسه مرفه الحال ومنشرح البال
بوده بدعای دوام دولت ابد مقرون قیام نمایند ونیل این مرام محصول این مکام منوط ومربوط برآنست که جمیع
ارباب مناصب که بصفت ضبط وربط ولنق وکاردانی موصوف بوده باشند در هر قطری از اقطار تعین
فرمائیم که از روی آگاهی بانتظام احوال رعایا وسپاهی قیام واقدام نمایند چون مصدق این مقام
صورت احوال فلانست وبیاجه رقمی برای کسیکه در سرانجام تربیت وبهارستان عنایت که از ریزش
سحاب کرم ابر بهار فضل سرسبز وریانست توقف دارد وچندین گلهای کام ومرام ازان ایام
بیمنت آماده ومهیا باشد واز جیب خشک میوهٔ حصول مطلب متمتع شده خوش نشینان این حدیقهٔ خلد غنوا

وقت خوش که هر سرگی را آئینهٔ تماشای حسن بهاری می بیند و در هنگام خود بمقتضای
مطلب از شناسا مأمول میچیند بنابرین هر خردمندان را لنش پژوه پوشیده نیست که سعادتمند را
کزاده و پرورده این گلستان باشد سهاب حصول تا چه غایت حاصل است لهذا بنابر تقدیم خدمت
و اعتقاد و اعتماد نواب همایون مابرفلان رقمیکه بپیرزاصدرالدین محمد مشتمل
الی الملک نوشته از روزیکه مستوفی دیوان قضا بقلم تقدیر بتی الممالک من تشاء من تشاء
انام را در سفرهٔ خلود و دفتر دوام نام نامی نواب کامیاب همایون ابواب با جمع نموده
و پیشکش حوال کافه برایا بخوان افضال و انعام ما حوالهٔ نموده پیوسته مرکوز
خاطر والا و مطمح ضمیر اعلا لهنت که جمعی از کارشناسان که نزبور راستی و راست قلمی
محک بوده خدمت ایشان را بآگهی جدید بمنصهٔ ظهور رسیده از اشال و اقران ممتاز و سرفراز
فرمایم لهذا دیباچه رقمی ناظر بصفحهٔ رفیعهٔ شرف شداد و منظور آمال بایا و عباد
از روزیکه سررشتهٔ مهام انام و حل و عقد امور کافهٔ خاص و عام را در کف کفایت
و قبضهٔ درایت نواب کامیاب همایون مأکد گشته پیوسته همت والا و نیت علیا مصروف
و معطوف بر آنست که بفحوای اجرا الا المودة فی القربی رعایت و مراقبت جمیکه از
سلالهٔ خاندان طیبین و طاهرین بوده باشند ایشان را بمزید عواطف و عوارف بین الامثال والاقران
ممتاز و سرفراز فرمایم دیباچه رقمی بخجسته خان قولار آقاسی طلبیت
حضرت آفریدگار و سایگی جناب پروردگار مقتضی آن میباشد که سررشتهٔ مهام غلامان شیرازه
امور بندگان بسبب تعین جمعی از یکجهتان عقیدت شعار که عیار بندگی ایشان بمحک امتحان

رسیده باشد منتظم و منسجم بوده باشد لهذا در بدو طلوع نیر تابان شاهنشاهی و ظهور خورشید
درخشان جهانبانی و عالم پناهی پیوسته رتق و فتق و نظم و نسق معاملات غلامان
خاصهٔ شریفه بعهده و جمعیکه بمزید عنایات شاهانه اختصاص داشته اند مفوض و مرجوع بوده
در هیوقت بنا بر حسن خدمات و بندگی فلان و بیاچه رستمی باغور لوخان
الشیک آقاسی چون از روزیکه سحاب بسیط عالمگیر سلطنت و الا گوهر افشان بر آفتاب
جهانتاب دولت ابدمدت از افق جهانستانی جهاندارے فروزان و تابان است از
ریزش این ابر گوهر بار و تابش خورشید گردون مدار پیوسته صوفیان با خلاص نشان بندگان
صادق الاذعان را گلهای مراد خندان و بوستان حصول مدعا سرسبز و ریان بوده باشد و ساکنان
حدیقهٔ بهشت مثال دولت ابدمدت الاتصال بدست اعتقاد از جیب جستجو اثمار کام چیده اند و در
ظل ظلیل بفراغ بال و رفاه حال غنوده و آرمیده لهذا بنا بر حسن خدمات و صوفیگری باواحد فلان
و بیاچه رستمی بزمان سلطان حاکم بحرین از روزیکه گوهر آبدار خلافت
و نجابت بار و دُر آفتاب فروغ سلطنت و جهانداری که سحاب عنایت بیغایتش در مشیمهٔ سعادت
پرورده و صدف عنایت بار آورده زیب افزای امتیاز و فخر بخش نواب همایون
گشته پیوسته منظور نظر والا و مطمح ضمیر آفتاب نظیر معلا آنست که جمعے از بندگان
درگاه خلافت پناه که آفتاب عنایت شامله و عدالت شامله بر ساحت احوال ایشان تافته
متصف بصفت عدالت و خوش سلوکی شده باشند ایشان را منظور انظار عنایات فرموده بانام مهام
از عباد الله که بصفت تشیع و صلاح و سداد آراسته باشد و قصبهٔ کفایت و حسن رعایت ایشان گذارند

۸۹

شاه نشان سلطان
نام بخشی و در بعضی
نسخ نقطه زمان نوشته
شده ۱۲۰ شاه
بخش نام شهریست
از توابع دریاچه
دوم و دوم در
فارسی گویند جم
شده ۱۰ از ۱۲۰ ال
شاه غایت بیغایت

دیباچهٔ رستمی چون ذات کامل السجیات نواب همایون ماکه بسمو نسب و علو حسب
بفحوای صدق انتمای مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ یَلْتَقِیٰنِ از سایر سلاطین ذیشان امتیاز
تمام دارد و بمقتضای اینکه گوهر قابلیت خانه زاد آن اصناف نیت و صفای طویت را
بفنون افعالات و صنوف نوازشات شایسته آن میگردد و ندکه فیض خاتم خواتیم حمد و ثنویز
ممالک محصوره توانند نمود و صورت استقبال از اینده احوال فلان جلوه نمود و پیدا بود
دارد که از نسبت بندگی این خانه زاد بودن جانبین مهبط فیوضات انوار عنایت گردیده
بمرتبهٔ منظور بودن انظار عنایت رسید لهذا دیباچهٔ رستمی در نظارت
بقعهٔ نجف از بدو طلوع نیر سلطنت و دوران عدت که ناظر کارخانهٔ امکان و منظور
جهان و جهانیان است جناب مقدس حضرت رحمان گلشن وسیع الفضای ایران را
که خیر البقاع لقب دارد گل آفتاب تابچهٔ نواب اقبال همایون ماهها و ضیاکرات
فرموده همواره همت والا و جلگی نیت بمصرف و معطوف بر آنست که ساکن اهل ایمان
و منازل سالکان خداگاه بمین مستمری عنایت شامله چون سرای عقبی ایشان معمور باشد
لهذا دیباچهٔ رستمی در صدارت مرزا ابو صالح صدر ممالک
صدر نشین بساط قرب قاب قوسین او ادنی و راهنمای صراط مستقیم
فجان کعبهٔ حاجات است و ملاذ کافهٔ انام که ذرات کائنات بفروغ آفتاب جمالش یکسر
مشهود و روان و انجم افلاک بهوس پرتو انگی شمع عارضش بیتابانه گردانند بزلال کوثر
مثال آیات باهرات قرآنی ارض صفات قلوب دل مردگان ادیان مختلفه بالفحوای الله

انزل من السماء ماء فحيا به الارض بعد موتها احيا فرموده واز هر آبی ینبوع
حکمت و چشمه معرفت بحدائق قلوب ارباب عرفان گشوده وحرارت وپاسبانی این گلستان
جنت اثمار شریعت اعصار را بمقتضای حدیث انی تارک فیکم الثقلین کتاب الله وعترتی
حواله بآل اطهار وفرقان مجید که معدن اسرارست نموده واز انجا که نواب کامیاب همایون
ما نور آن آفتاب وپرتو آن چراغ اند دامروز حراست وحفاظت مذهبه الاسلام
ملت بیضاء ودار الامان شریعت غرا مانند ماه انور که بنیابت آفتاب جهانتاب عالم آرا
مینماید به نواب همایون ما تعلق دارد همواره مطمح نظر حق شناس ومطلع آفتاب ضمیر منیر
ملکوستی اقتباس آنست که دار الملک شرع انور ودین مطهر از دست اندازی مخالفت نادانی
مصئون ومحروس باشد وتحصیل امید عاصول این تمنی موقوف برآنست که جمعی از متدینان شریعت
شعار که بنال وجود شان ازان وصمه الا منتسب بوده از آب وهوای شریعت پرورد نشو ونما یافته
آثار کار آمدگی وحقیقت شناسی ایشان درین دولت بمدت محک امتحان رسیده باشد جهت ضبط
قوانین شریعت غرا وملت بیضا تعین فرمائیم که بهیچ وجه وقت خدا شناسی بکلی بوقایع خود
وقف پیدا کردن امور وتحصیل مهام نزدیک ودور نماند مصداق انمیقال موت احمر خلاف نیست رحمی
بمیرزا محمد محسن طبیب خاصه شریفه حکیم وحاکم علی الاطلاق وبادشاه دانا استحقاق
که هر سرگ را صدف گوهر خاصیتی وهر شاخی را شاخ نافه گیتی ساخته پرداخته بنیابت
جهت پاکی چشم لب آب تطهیر نموده وآبهای چشم بینندگان از نسبت پرده پالوده بلسان حکمت کلمه محسن
شناسا اعتدال مزاج عالمگیر را در ایجاد وتکوین انسان که عالم صغیرست بدین نوع گرامی از سایر انواع

موجودات و اصناف کائنات بتاج اعتبار مشروح ساخته و بلمزهٔ جان بخش گفت فیروز بخت
نواخته این اجزای پریشان کتاب صنعت را شیرازهٔ تالیف از دشته حکمت عملی سلاطین نشان بوده
و ابواب بگزار اساسش همیشه بهار تمدن بر چهرهٔ ایشان گشوده و از منست که خواص صاحب یقین
و سلاطین حقیقت بین بشکرانهٔ این موهبت عظمی پیوسته بنوشدارو عنایت کامله علاج
سوء المزاج احتیاج کافه انام مینمایند و در حفظ محکمهٔ اعتقاد اخلاص منشان جهد میفرمایند
و بحمد الله و المنه که نواب همایون ما نیز از طلوع تابان شیر خورشید دولت و تنفس انفاس عیسوی
خواص صبح سلطنت بتریاق اکبر عنایت از زهر سموم هموم از قلوب خواص و عوام مینمایند و از ین
قانون حکمت پیوسته ملاحظه فرموده بگرمی التفاته الطاف و احسان میفرمایند و میباید که حرمتی و پرچلوس
ثانی فلان بتوجهات شاهانه سرافراز گشته بداند که چون بمقتضای طریقهٔ مرضیهٔ سلاطین عالم تمیز
این سلسله علیه آن بود که در جبین جلوس اورنگ سلطنت و الا و افتخار بر چاپلوس خلافت گستر
که در حقیقت نوروز فیروز عالمیان بهار عالم افروز پیروجوان است لباس نام نامی اسم سامی
مانند رخت نوروزی تجدید میفرموده اند اینمعنی در خاطر والا و ضمیر مهر آسمان سامر کوکبه بود
تا درین هنگام که آفتاب جهانتاب ببرج حمل تحویل نموده و ابواب شگفتگی و انبساط بروی
خلوت نشینان کتمان و اکتمام گشوده زمین و آسمان شگفته و خندان و ایام همه زیبنده و جوانست و همه
قران سعدین نیز اتفاق افتاده این اراده مقتدا ثار و ازهار که بتدبیر قدیم بحلی ترویج و ظهور گذارد
جلوه وقوع نموده پیرایهٔ نام نامی بطراز سیمای منطرز گردید و فرش منابر و وجوه و نامیزبان نام نامی
زیب و بهایافت و در سایندن این نوید جانفزا بعهدهٔ اهتمام فلان شد دیباچه

دیباچه رقمی که بر صور عبد الرحمان فارسی نوشته

اصطرلاب دیدهٔ بینا که نسیم عنبر بوی خطوط شعاعیش شهباک طائر آسمان پرواز نسرین
دوام سواد گیرا رتفاع پرین ست از عوغای صدا آوازگی شوق نمای انیکاخ صور نگار که
بنوای سبوح قدوس در رقص اند و در ثقبهٔ نوا آرای حیرت خزنده و مرو مک جهان نوروش که در
میدان مسابقت عرش نازمیا شد مانند فرس اصطرلاب بر زمین گیر گردیدام و دماغ که بدیهه
توام زادن ابکار افکارش بلکه بود از زادن دیرم مضمونیکه قابل تحریر معتقد به صحیفه شاکسی
تواند بود سترون و الکن گشت که اعضای مقال شپیر پرواز نقش زادگان نامانی البال بود
چون عضادهٔ اصطرلاب الکن بی بهره ست فرس طبع جواد در میدان فصیح بیانی افتاد و شت
ادای حمد بزدان سخندان و خور شید ماه عقل خود دار دشتبان جبل مرکب نمود کرم شتاب فرو
عقل بایند مقام را بر فراز کرسی خیال ما بین در از دست پنجهٔ اقتدار آزمیدن گلهای کنا که شاید
سر سخن کتاب بایشه کوتاه و بی قوت و عروم و بدیه مقیاس آسمان پیمای اندیشه چون ثقبه لبنه
مصور حباب گردان چار سپهر بوقلمون نگاه حیرت عرش اعظم را در مقام فروتنی علت ذات بخیب
چار پهلو نشینی ذات الکرسی حامل و ماکیان آسمان شبستان حجاب اتم بلند پروازی آرزو صدا از رعد
غلغلهٔ عظمت و جلال حی لایزال فاسد و باطل ست جز ذکر او گوهر شبچراغ گمر کیانی چون خورشید
گردد کان باز سپید بی اعتبار و عذر را از شرم اشجار بایکار بریده عنبلیش جبین شرمناک عرقریزه
موسوی آوناخوش عذار حال دل تو خیال که تماشا پای انداز شناسش گوهر لبار سپنیان مال پرست
چون حامل را ان الفضل ما شهدت به الاعداء و مغز خرد که پرکار و ورزش دقیقه یابی بر بایه کان الفضیلت
حامل را ان الفضل کسب شده از دیرگرفته باشند ۱۲

دیباچه که بر سبیل انحطاط قرآن نوشته شده

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ الْخَطَّ فِي كُلِّ جِنْسَةٍ خَطًّا وَافِيًا

جمیع حمدها ثابت ست برای خدائیکه گردانید برای خط در هر زمین بهره بسیار

وَخَلَقَهُ فِي الْأَوْطَانِ الْكَرِيمَةِ وَالصُّحُفِ فُجُورًا وَمَسَافِرًا

و آفرید او را در وطنهای کریمها و خطوط همیشه او را مقیم و سفر کننده

وَصَيَّرَهُ مَنْظُورًا لِعُيُونِ الْأَعْيَانِ حِينَ مَا كَانَ نَاظِرًا أَوْ عَيْنًا

و گردانید او را نظر کرده برای چشمهای سرداران وقتیکه شد او بیننده آنخط و پر کرد

عُبَابَ تَيَّارِهِ مُتَلَاطِمًا وَزَاخِرًا وَأَوْجَبَ لَهُ مِنْ دِينِ الْخَطَّايَا

دریای موج آنخط را در حالیکه طبایع زن لباب ست و واجب کرد برای آنخط از کهربای خود بخشش

مُوَاجَبًا وَمَوْسُومًا وَأَنْبَتَ دُرُوبَهُ وَمَوَارِدَ بَسَاتِينِهِ مُذَوَّقًا وَمَشْمُومًا

مشاهره و روزینه و رویانید گلهای چمنهای باغهای آن مزه دار و بوی دار

إِذَا تَكَلَّمَ تَكَلَّمَ وَبَلَغَ فِي تَكَلُّمِهِ غَايَةَ الْقُصْوٰى وَإِذَا سَكَتَ

هرگاه که کلام کرد کلام کرد و رسید در گفتار خود نهایت نهایت را و هرگاه که خاموش شد

صَمَتَ وَمَنْ صَمَتَ نَجَا حَرَكَاتُ مُتَحَرِّكَاتِهِ مِنْ هِزَّةِ إِرْبِ الْعِشْقِ

خاموش شد و هر که خموشید نجات یافت جنبشهای حرکت کننده آن از جنبش عشق

مَخْفِيَّةً مِنْ عُيُونِ الْأَغْيَارِ وَالْمَعْنَى الْعُرْيَانُ فِي لِبَاسِ

پنهان از چشمهای اغیار و معنی برهنه در لباس پرده های

اَلسَّتَارَةُ الْكَلَالِيَّةُ تَحْجُبُ مِنْ رُؤْيَتِهِ وَعَلَا الْاَبْصَارُ حَبَلَا

پرده‌های سیاه پوشیده از دیدن صاحب عین بیهار زبے

مِنْ صَامِتٍ اَفْحَمَ مَصَاقِعَ الْخُطَبَاءِ بِلِسَانِهِ نَاطِقًا وَتَبَارَكَ

خاموش کہ خاموش کرد بلغاے خطیبانرا بزبان خود در حالیکہ گویاست و زہے

اللّٰهُ مِنْ نَاطِقٍ اَخْرَسَ بِسِيَرِهِ مُجَلِّ مَنْ كَانَ فِي مِضْمَارِ الْبَيَانِ

گویا کہ عاجز کرد بسیر خود اسپ دوست دیا سنبد انکسیکہ بود در میدان بیان

سَابِقًا عَلَّمَهُ اللّٰهُ بِالْقَلَمِ عِنْدَ كَوْنِهِ قَارِيًا لِلْاِيْجَادِ مَا لَا يَعْلَمُ

پیشے کنندہ آموخت آنرا ضا بالقلم وقت بودن خود خواننده برائے آفرینش انچہ نمیدانستند آنرا

اَلَا فَاضِلُ وَرَسَّمَلَهُ بِالْبَيَانِ مَا قَصَرَ عَنْ نَيْلِهِ بَاعُ اِدْرَاكِهِ

فضلا و نقش کرد برائے آن از بیان انچہ کوتاہ شد از یافتن دست دریافت

اَلَا وَاخِرُ وَلَا وَائِلُ صَارَ يَدِيْدُ الْاَخْذَانِ فَخْرَ نَالُوْمُوْنَ اِلَى الْقُرْاٰنِ

متاخرین و متقدمین شد قاصد دوستان و جاے خزانہ ترہے اشارات قرآن مجید

يَكِلُّ لَهُ اَنْظَارُ الْاٰبِيَةِ الْجَامِحَةِ وَيَنْزِلُ لَهُ شَوَارِدُ الْمَعَانِي الطَّامِحَةِ

و سجدہ میکنند برائے آن نظرہاے انکار کنندہ سرکش و فرود آید برائے آن رشیان معانی

سبحان اللہ نہ سلیل ابر بنیان پینے در غلطان او در حلقہ صحبت وجوہ زہرہ جبینان این

ابرو و نہ نگہاے سرخ حنائی محیای مشتری طلعتان را در حدقہ چشم دیدہ وران

این رنگ و بو سکہ صوت زر در سکہ خانہ اعتبار از و تمام و لآلی کلام سماوی را از مرصع کارے

او حسن نظام ست در دار الضرب نفاذ فرمان تن بطین و ضرب تیک و سندان سپرده و
در انفاذ الفاظ و ادای کلمهٔ شهادت بسبحه روی با سه بیانات افشرده نگاه و در تسطیر فرمان
شاهان گردجهان گردیده و زمانی در غراب قیچی گسسته بستهٔ حاجتمندان خزیده هم در کوی
غزلیات نو غزلان زار و نزار و پا شکسته و هم در انقطاع قطعهای جریده دولتمندان پر سند
فخر فروشی و تعلیق علاقه خود نمای درست نشسته طرهٔ لاش را جابر سر لقبان فرنگ ستاد و
مرغولهٔ دلکش را چون ماهی ذوالنون جا در میان دریای رنگ سواد کشور علم و شهرستان قلم
یافته و در آبهای نهان و آشکارا در پرده تنهای پیوسته در بوستان بیژن فرقان
نشسته آشیان در لباس سیحان بوی اعجاز فروخته و در تعلیم المجد و تهذیب الاخلاق ارسطو را
حکمت مبدا و معاد آموخته در هنگام زادن از مادر چون سیم ضمیم سخن سر اگر دیده و گوهرهای
معانی شنیدنی را بی ترجمان شنیدن و نوشته بیان کشیده در بلاغ ادب صاحب منصب هنر آمد
پیش ابداز احد الف نشسته و در محفل شاهلیش چون شین ها دارنده و نادارنده هم پیوسته
بهم اشکال اربعه امهات اسطقات را که از ضروب منفجه ترتیب آبای شعبه های حاصل شده و مجدد
بست پیشگانه تهجی موسوم ست چون آیه مهربان در آغوش کشیده و در خلوت یکدلی انحاد
کلمه ابی پیوسته محرمانه بر رو چشم حسرت بیگانگی نامحرمانه بر منظر ست نامه آشنین الفاظ
گردیده چون میوهای ترش و شیرین مزه و مزه معانی نکرده و در غوبش قرحه دیده بینا را
چشم بند و جراحت دل را ریشخنده و نقاط و قوافی حروف منقوطه آنش چون گره بر گوشه
ابروی خوبان نخواه خاطر پسند هم در صورت لیلی و مجنون جلوه ظهور نماید هم پرده تسطیر لیل و نهار

وحلقهٔ دوائری عرض سطور طرّه لشده طرّف طریف حروف اوزده کند حلقه ازنه
وحلقه دایره های آنخط در پهنای سطرها دراز بر مشرقان نادر حروف مانند کند با حلقها
مانند باید اسیے گوزنا چوب هرپایه با خمش تا آخر کار الله منظور آمیش وصحیفه
های هدایت آن چشم کشاده هر طرف دیده تا آخر کار الله اله پسند کرده وخط
عاقبت بخیر اولد وتے مهر دار حصول وقبول خمته متیش خمیس حبیش عالم سیاهے
عاقبت بخیر شدن او دارنده مهر حصول وقبول باختم رسیده پنج لشکر عالم گیر سے
وعدم جهانبانے سی بج سکونی فتح ایدیب جنات ثمانیه سیکے سکر ملوک اتوت
بسایه فوج شاهے آنخط ربع مسکون رافتح کرده مانند هشت بهشت هشتر گذشته
ابجدی سردار ایدوب اعداد لاتناهے لشکر تنک تحت تصرف نکتورمش مضامین ظاهر
ابجد اسردار کرده عدد ها بیشمار لشکر را درزیر تصرف آورده ومضمونهاد فرمانهاے
والای فرقانے نی که گوکده ایکین وو راونک شانه آمیش یره نیوزمش قواعد وضوابط
بلند قرآنے را که در کسان بوده هست آنها باشان فرود آمده زمین را رسانید آنخط
پیوسته منتظم ومضبوط وقلوب اجادی افرادی بربرازنه متعلق ومربوط سرمه سیاهی
چشم سواد روشن وآب نهانی طلا آتندن حدیقه نقای خضر سبز ویش معالی کلشن
مدتے مدت اعمار کی مصور پیر وجوان دوائری دایاره عقده بچیم نرگس چشم تبان
توشیق حقنگ عنایت ایدوب مخارج سراے وواللاق خانه لری براولان
حق همسایگی را رعایت کرده مخرج جاده خانهاے آنخط یک شده

حریف ارگپی قوچاقلا توپ جامه وجود کمیده بیرکو تکلکده یا قشلر و سماع سمعانده
مانند یاران بتنگ کرده شده و پس جامه هستی در یک پیراهن خوابیده اند و در سماع شنوندگان
او غرشماق یا قشده استماع کوچه سیندن داخل اوتوپ گندوزکرن شمار سپاهنه قاشلر
در وقت فرو دیدن انرا بشیندن داخل شده بسیار روز شمار سیاه آمیخته انداے آن دوائر
تشدیدی که خرطبور بردارنده بارگران غنه نما و در سیاهے زینی گیے که مرکبے گرانبار
آن تشدید که مانند خرطبور بردارنده بارگران غنه سرود است مانند زین آن سیاهے که مرکب او در نشسته
سقوط کده سقط اولمش اولدار خاکزنه یا خلقشدی و اشباع کده اثبات اله قرا است
افتادن هلاک شده باشد بالیشمامیسته اند با در زیے تدا است
مصاف نمسنده الفاظ واجبه عکس یا قفلشدی موائد غذاے رو خاصی مذاق زن
در مصاف قرات الفاظ ضروریه نیزهاے خوش آمده اند خوانهاے طعام رو خاصی مذاق زن
چکلمش و ظروف دائری صف صف خوان سطور ده و لمش عین فنان چشم سطر
کشیده و شده و دفترهاے دائره هاے آنخط سطر قطار قطار در خوان سطرها آراسته چشم شود چشم سطر
دل بابنده پریزاد و کور و قلوب جمیاد نه کرن چشم بصیرت نده قدر دانلق طرز بقشده
در دل بانے پریزاد دست و باد و لماسه شکاریان چشم بنانے در طریق قدر دانے هنرادے قدر دان
هنرادر و صاحب سواد کمردم دیده سے نکته عیار حسن خطوط او لمش خطے
برابر الفاظ بنیاد دانسته و صاحب قوت خواندن که مردم دیده او لمش صاحب سواد کسوتی خاصیت
سیاه پوش اگر حکایتے نگ تعبیر کوب و بو خواب پریشانے اول حکایت
سے سیاه پوشان حکایتے از اسبر بیدا علی نقاش او این خواب پریشان آن خط آن حکایت را

مجهول الخاتمة والعنوانه يوم اللهم نواحي رحمتك وسع منان

كه ابتدا و انتها آن معلوم نيست اشعه كلام تعبير نفس ميكند اى خداى من اطراف رحمت كشاده ترست از انكه

نسكنه بشروط اقلام القلم ونكون بلساننا الذي علمته

كه كنه آن بحساب ها بسته شود و بشمار زبان خود كه كند است

محصية البعض من تلك النعم اعف عنا وارحم علينا

احاطه كننده برا بعض واند كى از اين نعمتها بخش از ما گناه و رحم كن بر ما از

الاحتباس بقدر من اعشار هذا الشان وصل على نبيك على

آمدن عاجز شدن از شمارش اين كار و درود بر پيغمبر تو تا وقت رهاى

الانس والجان وعلى آله واصحابه الذين هم خير العباد

انسان و پريان و بر آل او و ياران او تا آنكه دوستى آنها براى بندگان

خط الامان خصوصا على اخيه وابن عمه وقاضي ذمته وصفو

خط حصار پناه خاص بر برادر او پسر برادر و پدر او و ادا كننده فرض آنحضرت و دوستى

عترته امير المؤمنين امام المتقين ويعسوب الدين عليه

خويش آنحضرت سردار مومنان و پيشواى پرهيزگاران و رييس دين

الصلوة والسلام اكنون معروض راى رزين و ضمير مبين بنيايان

ايشان درود و سلام باد

ميگرداند كه ارباب صفحه وجودات ار بعه كه عبارت از وجود في نفسه و

الوان

وفي نفسه و لفظي و خطي بود و باشد صفحه وجود خطي را صورت دوام كتابت فرد و رواق و حكاكت

وجود في نفسه وجود لفظي وجود خطي

وحکایت بقا و ثبات و دوام طاق بست آئینکه جان گذشتگان را بعد از انکه استخوان
شان توتیاے دیده اعتبار و خاک شان بازی گاه کودکان حوادث لیل و
نهار شده بدنباله داران این قافله که در حقیقت بمقتضاے فرد هر کس
از قفا آمده و در پیش رو است ؛ این قافله چون نشیمن پس و پیش ندارد ؛
پیش آهنگ طایفه دیگر اند رساند چنین خط نیست که مرغان سبک پرواز وجود الفاظ را
که مانند جستن شرار و درخشیدن برق زود گذار و کم بقا اند در دوام قید و ضبط درآورده
تازه روئے باکورهاے بهارے بنظر بینندگان درسے آرد و از ذروه جبین و
و برهان تا حضیض ذقن و دهان گوناگون سخنها را چون شکار جرگه فوج فوج و جوق جوق
مناسب مذاق تماشاے هر کس نگاه میدارد و از انجا بر زبان دارد و لے آنچه سرانجام کار
عقل سا تمید لنش حیران سازد کلام سحر نظام جناب مقدس اکبر است که موجب
احسان آن دریاے بیپایان چون گوهرهاے غلطانش عجیب و دامان استحقاق
بینوایان کوے امکان ریخته پس سیاران این بوستان و بلبلان این گلستان را
آگاهے از رسم و راه او ضرور و ناچار و صرف بعضے عمر عزیز در تحصیل آن لازم و
در کار است و کنه ذاتش حروف جهت اخوان رو دعائے و یا جان نامه و جاسلطانے
و تنقیح و تشخیص آن بذل جهد نمود دیباچه که بر علم صرف نوشته اند
بسم الله و با الله و الحمد لله بانے بناے والا سخن را خاتمه و ستایش و درخورست
که بدوخشت ازین بناکه عبارت از کاف و نون است مقرنس افلاک و مرتبع

خاک و مسند جهات و زوایای ثوابت و سیارات را ساخته و قبب توبرتو کرات را
بید و کاری عمد و اسطوانات برعرش برین افراخته ذکر جمیلش جان در تن سخن کرده
و فکرش خواب از دیدهٔ بیداران سرد گریبان الفاظ و کلمات برده در بزم نطقش
عدم را ارکان اسما و افعال بعضی سه تاشه نواز و بعضی رباعی خوان و کلام و کلمات
در بزمگاه افواه و محافل اندیشه و خیال با صول مخمس و رقص و جولانند حرف مدعا در این
محفل انبساط چون بپای کوبی نقاط بحرکت شده بخیال وصال دوام در آغوشش
همبستر خزیده و معانی رنگین بر فاقت الفاظ محرم تا بخانهٔ ژرف شاهد منظوم و منثور گردید
الف که باستقامت علم و انگشت نماست در کعبهٔ کویش همزانوی سکون و حرکت را
از نارسائی رحلهٔ مسعی دانسته بجواز خولنت اعمال را بجا صله افعال در تکاپوی طلب معلوم
و مجهول و مقام اداء لم و لا بی گفتگو محکوم به و مجزوم ست حروف تهجی در بوستان
حمدش بعضی چون میل گرم صفیر و طائفه را زلال همس و خاموشی چون گل در تحیرست مجهولات
طنطنه لا تجهر و از بان و سرمه دا و خوابانیده و مستقبلیات را الهام لا تعد ابر خاک مذلت
نشانیده عین را نیروی بنیائی جیشمه امید پیوسته از جداول زبان در فوران و نون چون
ماهی بر خشک افتاده در شباک خیاشیم طپانست این سوداگران ظلمات دوات را که
بضاعت آب حیاتست هر چند بر مرکب با و جولان زبان جلوهٔ شرار و در رخش ست لیکن
در محفل خطوط بی آنکه بسبب انفاق سرمایه را نقصانی رسد انفاق ست بخشش ست سبحان الله
چه بوالعجب شیوه گانند که گاهی از غایت خلاف لباس یکدیگر میپوشند و گاهی

خاک و مسند جهات و زوایای ثوابت و سیارات را ساخته و قبب توبرتو کرات را
بید و کاری عمد و اسطوانات برعرش برین افراخته ذکر جمیلش جان در تن سخن کرده
و فکرش خواب از دیدهٔ بیداران سرد گریبان الفاظ و کلمات برده در بزم نطقش
عدم را ارکان اسما و افعال بعضی سه تاشه نواز و بعضی رباعی خوان و کلام و کلمات
در بزمگاه افواه و محافل اندیشه و خیال با صول مخمس و رقص و جولانند حرف مدعا در این
محفل انبساط چون بپای کوبی نقاط بحرکت شده بخیال وصال دوام در آغوشش
همبستر خزیده و معانی رنگین بر فاقت الفاظ محرم تا بخانهٔ ژرف شاهد منظوم و منثور گردید
الف که باستقامت علم و انگشت نماست در کعبهٔ کویش همزانوی سکون و حرکت را
از نارسائی رحلهٔ مسعی دانسته بجواز خولنت اعمال را بجا صله افعال در تکاپوی طلب معلوم
و مجهول و مقام اداء لم و لا بی گفتگو محکوم به و مجزوم ست حروف تهجی در بوستان
حمدش بعضی چون میل گرم صفیر و طائفه را زلال همس و خاموشی چون گل در تحیرست مجهولات
طنطنه لا تجهر و از بان و سرمه دا و خوابانیده و مستقبلیات را الهام لا تعد ابر خاک مذلت
نشانیده عین را نیروی بنیائی جیشمه امید پیوسته از جداول زبان در فوران و نون چون
ماهی بر خشک افتاده در شباک خیاشیم طپانست این سوداگران ظلمات دوات را که
بضاعت آب حیاتست هر چند بر مرکب با و جولان زبان جلوهٔ شرار و در رخش ست لیکن
در محفل خطوط بی آنکه بسبب انفاق سرمایه را نقصانی رسد انفاق ست بخشش ست سبحان الله
چه بوالعجب شیوه گانند که گاهی از غایت خلاف لباس یکدیگر میپوشند و گاهی

بنور معجزات انبیا و رسل چراغ ہدایت افروختہ و بطریق سلوک مسالک نجاح و فلاح پیمودہ
آموختہ خاکیان را باشراق انوار سعادت فروزان گوہر سعادت بشر و مبین آیت
اتممت الکتاب قضا و قدر آنحضرت رسول ثقلین و متوجہ سعوا و کبرے نشانین انگشت نامی مقربان
درگاہ قدس و مشار الیہ محرمان خلوت انس ساختہ تا او تمام را از فروغ ہلال نامل
اعجاز کاملش شکست در کار انداختہ و پردہ خلاف بر ادیان را بقوت بازوے دین
متینش بکسو انداختہ صلے اللہ علیہ و آلہ و سلم خصوصا علی این عمہ و کاشف غمہ و مفرج
کربہ و قاضی دینہ و حافظ عیبہ اسد اللہ الغالب مظہر العجائب و مفرق الکتائب نور اللہ
الاعظم سر اللہ الاکتم و برہان اللہ الاتم و آلہ الطیبین الطاہرین اما بعد چنین گوید راقم حروف
پریشان الوائق برحمت ربہ المجید اللطیف محمد الطاہر الوحید الشریف کہ چون علم صرف
مبدا علوم و منشا قواعد و رسوم بلکہ بنیاد ہر علمی بآن مشید و در ریافت خبایاے
فرقانے باسباب آن موید ست لہذا پیشینیان کہ اہتمام شان در مہام آن پیش و مجاہدہ
غرام شان در سباق بحث و فحص پیش بودہ معاون امینہ را شگافتہ و گوہرہاے
گران بہاے رموز یافتہ درین علم شریف تصانیف معتبرہ ساختہ و عرصہ آنرا از غبار
تفرقہ و تشویش پرداختہ اند لیکن بمصداق این عہد را بہ بر شتغال علوم عقلیہ از توجہ
این علم شریف غفلت حاصل و شاہد این فن از حلیہ رواج عاطل گشتہ عفت اللہ دیارہا
و مقامہا و باوجود آن بعضے را نیز از راہ صعوبت مسالک و عورت مناہج از تقاضاے
تشوا الخ آن دشوار و بدیہیت این متاع گرامے کم خریدار است چون در تصنیف بعضے از خلان

واصحاب ایمارا که حسن اعتقاد باین غریب دیار دانش بود دواعی دریافت بران داشت
که دوشیزگان این فن را که در پستار نقاب عربی از دیده اکثر اسباب پنهانند بتجلی وصل زبانه
فارسی آراید و این نقاب حجاب از چهره گشاید تنابر انجاح این مسئول و اسعاف این مامول
باکمال تورع بال و تشت حال از تجالا بدان قیام نموده بتاریخ چهارم ذیحجه الحرام سنه ۱۲۸۸ هجری
پیرایهٔ تمام پوشیده چشمداشت از ناظرین آنکه اگر بر خطاے وقوف یابند در اصلاح آن کوشند
و ذیل اغماض بران پوشند و دیباچه رساله که بزمان سلطان در آداب
تعلیم جوارح تالیف نموده دانای غیب و حضور و سخن آموز زبان بستگان
طیور که بلبل مست از رواح گلهای حمدش بال افشان نشاط و سرور و مگس عسل از چاشنی
شهد ثنای او در شورست واقف ست که قشر الفاظ را بلب معانی نسبت پیمانه بباده ارغوانی
میباشد و چنانکه اختلاف ظروف زرین و سیمین و بلوریین را در رسانیدن باده گلگون
بخللی نیست همچنین لغات گوناگون را در ادای حمد حضرت بیچون پایه یکسان فرو نسبت
نسا و لیست تازی بلفظ یارجان سلسله جنبان سوالست و پارسی بعبارت بخشاینده
انس و جان طالب نوال شاهد مطلبی که در خلوتکدهٔ غرض حال عارف بیرایه یارب
در پرده دارد فاخرهٔ اش در لباس قدوس بصد بارد صفحهٔ اظهار آرد و سراید این ابیات وجد
با پوست و ترانه مرغ شب آهنگ زمزمه یاد وست از جد و دل زبان عارف سبزهٔ حق سپرید
و طائر شب زنده دار تیر حق میگوید در ولیش ژولیده مو که زبانش وقف ثنای ست تکلف احتیاج
شانه بزبان آرد و بهد تجرد شعار تجرد موے سر شانه نمیدارد زبان دانان یارد انش کده پرورده شهرستان بنش اند شیدا

[illegible]

که ندای اعجاز انتما و آن من شبے محک عیار اید دعوی و بونهٔ اخلاص ایمنے است و از انجا
ست که جان عارف هم از ذکر تقے خاموشے جاوید و در جوش و هم از شور عیان فریاد مرغان
خوش نوا در خروشش میباشد نالهٔ زار یکه شیرازهٔ حلقهٔ صوفیان صاحب حال تواند بود
از دایرهٔ طوق قمری خارج نیست و اشک سرشارے که رنگینے صد چمن گل تواند شد از
طرف پیمانهٔ دل عندلیب زائده نه بحر خبران گواهند که شعله شوقے که از دل ببلبل زمانه
میکشد مقفلے تسلیم زاهدان هرگز کردن آن نکرده و بهیت اسلام و تسلیم خاموشان دیار
بسته زبانی نگوش نکته سنجان بستان عرفان نرسیده از نیقراره در مقام سنگلاخ
صدا یزدی بجه آهنگ نالد که از دیوار و در که در کمین نشستگان ارباب نطق اند کنایه خارج ادا
نشود و در بساط سخن با جواهر کدام لفظ آماید که از صدف که گوهر در دهان دارد و خاموش است
شرمنده نشود و هماے اوج سعادت نیایش ایزد پیرا هشیان ازان والاتر است که صید
دام حرف و صوت سخن سرایان شود و پرواز گاه عقاب انجیال ازان بالاتر که شاهین
چشم بسته اذهان بنی نوع انسان باندازه آن پر و ذبان طوطی مقالان را درین مقام
زخم و ندان ندامت سینه باز میسازد و طائر شوق که بشعله پرواز مے شل ست از دهشت
این مطلب پرے اندازد و اگر بدانے که رنگهاے پریده صید کدام میر شکارست سراز
آشیان طوق گریبان بر نیارے و اگر به بیند که پرافشانے مای طاوس اشک رنگین
چه قدر و مقدار ست جواهر ثمین عبارات را در اعداد خرف ریزه نشمارے معلم مکتب خانه را بندے
که بیش از شور انگیزی انا انفحش مائده کلام بے نمک بوده بجوابے لا اقصی نکته پیرایت دیگر یکویم

۱۰۹

چه گویم از هادی سبیل حریف حرفا زا بمعجزه عجز و تسلیم را نهایت و دیگر بکدام راه پویم مگر بتوسل
گلهای محمدی رفعت رسید بشر عندلیب ناطقه نواطراز بهوای پرواز این چمن پرافت نه
و نغمه پرداز گردد و تا نخچیر شکار رصید گاه امکان که بطبل طلبش جرس جلیل ان الله یحب ام مسلم
لوازم وجم آسمان روی نیاز بدین سیره خاکدان آرد و حصول مطالب جهان گذران از شکار زبون
وصید لاغر میشمارد و چون غزالان انسان شکار شیطان را بدست معجز نما از جان شیرین سیر نموده
و باز مردم خوار حرص از دروازه گاه تعلیمش چشم نخواهش نگشوده مرغ دلهای کافران تا
صیاد ایمان را نشناسند بدان دانه تقلیه خوار اند و دیده موحدان در شبهای دراز مانند شاهباز
بیدار و شب زنده دار پنجه ظلم و تعدی از فرمان شرعش چون پهلوی پرنده و دست
عدل و احسان پاکیزه نشیمن آهنین مرغان قوی بازو دست قزل قوش مایه نهاد شریعتش
رام و فرمان پذیر و آهو شکاری چشم خوبان مدام حیاگر فتار و اسیرست نه تنها عامل چشم
زره مغز از تسلط مرغ عدو شکارست بلکه بالادست ترین شاهباز این کارخانه اعجاز
طراز حضرت حیدر کرارست بلی خود را مدام ازان گرسنه میداشت که شکار کفارش
در نظر بود و با وجود رسیدگی بنهایت چون مرغان شکاری نوآموز شب تا بروز نمیغنود
چندان شاهباز یکه تاچشم از ماسوای دوخته و طریق اطاعت و فرمانبرداری آموخته
ست چنین بازی از حضیره اسلام بر نیامده و همای بدین همایونی در قله قاف امکان
بال سمنت نگشاده صلوة الله علیه و آله اجمعین الطیبین الطاهرین الی یوم الدین
و لعنة بر ضمیر صیادان معانی و سیر شکاران شکارستان نکته دانی

نکته دانی که بپال اذهان بر اوج آسمان طیران دارند مطبع میگرداند که غواص دریای معرفت
و هیچ قطره فرو نرفته که سراز دریای بیپایان برنیارد و جویای که هر چیز را غم حقیقت نزده
بلکه دیده که چیست و در پیش رهش ندارد و سوخته و برشته آتش شوق میداند که هر شرار
سرمایه چراغانی دل تشنه بیشه سار ذوق میبیند که آب گوهر منبع دریای عمانیست
حضرت مولوی پایه تعقل برشته سطور کتاب بسته و طایر تخیلش بر شاخ لزران تعلم و اسلام نشسته
است و گرنه در چمن هزار رنگ جنس بچون در یکدیگر نگنجیده و در معدن هر شغلی
گوهرهای گران بها نهفته است و جواهر گران بهادران کالست که تیشه نقاب
از ذهن بدان رسیده طراوت سایه پرورد گی در جمال شاهد که دست مشاطگان پرده دار
جمالش نکشده هزار دستان از گلهای کلاب کشیده چه نغمه نواند یافت و بوی کدام آشنائی
بحریم وصلش تواند شتافت نگس بانگبین فشرده مردم دام پرداز دانه شهد از حقه سر بهرانی
طومار عمر دراز است یکی از گنجهای سربسته حکمت که تیشه دریافت نقابان اندیشه بسر وقت آن
نرسیده و دیده صیرفی رموز پردازی آن نقدی ندیده شغل پیشه کاری و جواهر دار بستی
که اگر بنظر حقیقت بین دیده شود سیاه چشمانش را کلاه آدمیت بر سر و نرگس چشمانش را کرسمه
نرگس شهلا در نظر ست بجز دون نفاسی خام از سنت طبع آتش فارغ نشسته و تعلیم تو کل چشم
از هر چه در نظر آید بسته اند شیوه تنگ تعلیم معلم شان شکنجه بیخوابی و هدر وزشان در سیاهی
سیر تر بچیده پرسی فرمان مطبع تر اند از ازادگی چون سرو لباس دستان و تاب بستانی شان بقامت
و کشت زار بجز دو قناعت شان بی آفت ست لونه که گل دام صیادان در خاک نشسته نگ نقش نگار است

با انکه بنیازی و تغنوخوے مثل ست در مکتب تعلیم همه تن چشم حیا و در میان شکار جهان با همه
در عرض گاه سیاه مشق بالنسان که خلاصهٔ جهانست ولیف و بزم خوش نگاهے رعنا غزالان
غالب حریف ست و چون ابنای نوع در اخذ این جنس علم اکثر بتعلیم زبانے ساخته و بطریق
سائر علوم دران باب بکتب و رسائل پرداخته اند و بتکلیف تعارف زبان که بیشتری از کار گزاران
این امر جلیل ترکان میباشد بدانچه از یکدیگر تعلیم گرفته باشند اکتفا نموده و طریق تلفظ
و تدوین نه پیموده اند و با وجود تنوع و تکمل و کمال شرافت این علم را دفترے تا غایب بغیر
از فرد زبان شتلان آن نبوده و تصنیفے که مناط اعتماد تواند بود از متبحران کتب
ننشته و امروز که عهد دولت این شغل گرامے به پیرایه وقت فلان هر هفت نمایے داد
بر سر آنچه غیر ایشان را از اشراقات غیبی چنان پرتو داده که درین من کتابے مرتب گردد که
دیده وران را شرح این اسم و لوح طلسم تواند بود و چون بنده را بسبب ارتباط بآن جناب
حاصل و با اعتقاد شریف نشان این غریب دیار کمال نگارش چنین منشور الاداب را
قابل بوده مامور داشتند که درین باب رساله مرتب ساخته انچه از تعلیم پاستانیان و دان
خان الاشان بلندسکان را بمباشرت و تجربه معلوم شده باشد در سلک بیان کشد
بفحواے المامور معذور در پیشگاه انکار را کمر اطاعت بر میان استوار گردانیده التماس
از دقیقه شناسان رموز باریک بینے آنکه اگر بر خطائے وقوف یابند بجناب جنابی بجا
تلافی نمایند و باز اعتراض بر بین عبد ضعیف ننهند و با اصلاح آن پردازند و الله الموفق
و المستعان تاریخچه بر وقایع حال خاقان صاحبقران و سلاطین صفویه نوشته

111

یوسف روز از چه تار یک شب ؛ کوه چو سر رشته فرمان نهاد ؛ ارزگی کاهش کم نیل داد
گل بر فراز منبر شاخ ارشیم عنبر آگین لطف خلق و لب کشوده مهر آسمان مانند طلایه کار ما
ماه نوار پشت بام گردون جال جهان آرا ؛ در رایگشت خطوط شعاعی بر وی نموده
خواب را ضیغک دور نمای بیدار دلان ساخته که بان جزئیات اقلیم افتادگی و تسلیم را
توانند دید و از زین نگستان نمود بے بود گلهای بے اعتبار توانند چید شناورد ان کالبد انسان را
بستون استوان و مناسب نقش افرشته دار نمرایای تجلیات ظهور نقاب حجاب در پیش
چهره جهان آرا داشته یکے را از شعله شوق چون مواغ لاله بر تخت بلند پایه عزت ناکسترنشین
میاز و دو دیگر را مانند سیاهی داغ از دیده اعتبار بے اندازد و در سیجال اگر خاکه عاصی
بیان باز بان چو بین در سیر نیش شیخ سنگالی در اید عیوب پوشیده خود را انگشت بدم
نموده باشد در نگار عیب پوشی را زین آنکه نقش را بصیقل بے زده و ده بدر گاه
عظمت که مرآت حقیقت نمای اشیاست از نفائس محامد چه تحفه برم که چون
نگاه از آمینه باز بمن دلنشود و بیت اے حیرت صفات تو بند زبان ما ؛ انگشت حیرتست
زبان در دهان ما ؛ با شوق دل چه سازم که تا آنکه چون حباب زبانم را آب کرده باز دم
سر کشد بحر شگرف این آرزو میاز و بیت در ره تا نم وصف او چون بوی در برگ گل
هست ؛ عنوان این تحمید نام جانان معین و ترجمه دلی لنت حقیقے که پیوسته
از روز و شب سفره الوان گستراند ؛ و نعمت و در روز یک از مائده احسان بیک نسبت
رسانیده خاکرا در چله خانه تمرکز بلیغه آدم بیشه آموزگار عطا کرد مظهر عنایت

اسرار و بدایع آثار گردانیده از پایهٔ ذلت و خاکساری باوج سعادت و صاحب اعتباری
رسانیده اجزای پریشان این غبار فرسوده را از رگ ابر رحمت شیرازه جمعیت بست و باشارهٔ
انگشت قلم صنع اوراق حواس را در یکدیگر سپوست الطف چیره دزد که دست پرورید قدرت
اوست بود از خطاب انسانیت تاج افتخار بر سر نهاده و چار قب خلافت عظمی از عناصر اربعه
در وی پوشیده زلال نبوت و رسالت را که ازین منبوع حکمت اسلی بجوش آمده بود
در جداول عروق و اعصاب انبیاء مرسلین جاری ساخت و چون نوبت جریان این زلال
حیوان رنگزار وجود انسان بدیار غریب الازهار بنی هاشم رسید شعب مختلفه اشعر
درهم پیوسته صوت وحدانیت پذیرفت و از حوصلهٔ قلب مطهر مطلبی سر برآورد و در آن
حوض سر شار از دو جانب بنیک محیط یعنی وجود گرامی رو شنی بخش دیده باریک بین
ادراک ما صدق لولاک لما خلقت الافلاک چین طراز گلشن علت غائی ایجاد مفتاح
ابواب مسدوده قلاع سبع شداد طائر بلند پرواز صدرة المنتهای بالا دستی
خمیر مایهٔ سرشت وجود بلندی و نشیبی آفتاب وجودش پیش از دمیدن صبح ایجاد
و کمین در طلوع شریعت مقدسه اش سر جشمهٔ انهار متنوعه اصول و فروع شب معراجش را
مانند خسروان اعجم علم آفتاب پیکر بسته و از نجوم درخشان درع گوهر نگار شسته و فیروزی
در برگرفتاران تنگنای حوادث را بوسعت آباد خلق خویش دلیل و سفر
لامکان خیال مستقبلش بازپاندوز از جناح جبرئیل صبیت آنکه چون مه دید
خورشید جهان آرای او بگشت احول در تماشای دیدنیهای او دیده چشم

متصل گردیده و ریاض ایمان اصناف امم و کافه بنی آدم از این نمد سبز
و رنگین باشد امید که این کم گشته بیابان ضلالت و اسیر سلسله پا در گلی را نیز
از این سلسبیل فیضی و از این چشمه سار غیضی نصیب گردد و بمحمد و علی و آلهما الطیبین الطاهرین
و بعد بر مرآت خاطر مستجلیان جمال بارنگ بینی و رصفحه بندان فلک مینا آفرینی
که بتوسط سماعیل انوار تجلیات شانشته قبول تماثیل مختلفه گردیده منقوش و منطبع
سیگردانند که چون بمقتضای انتظام سلسله آفرینش افراد کائنات را از ذره تا خورشید
دست احتیاج و زمان ارتباط یکدیگر گسسته و مستحکم است برهان اتصال و پیوند اینمقال آنکه
چشمهای صغیر و سیل ترسل با نهار عظیمه و رودهای بزرگ را بدریاها و اصول محیط پیوسته و در کشاکش
بیقراری دارد چنین پیدا است این نزهت آباد اعنی سیاره خورا امواج بحر طوفانی بهم دارد
محمد طاهر رسیده پیوسته در آرزوی آن بود که بامان دولت صاحب شوکتی تشبث نماید که
بهمت معنوی خاکروبه آستانش را کحل الجواهر دیده اعتبار و بندگی چاکرانش را سرمایه افتخار داشته
سالک مسالک مقصود باو انتماح نتواند شد همانا در هنگام سنگلاخ این مرام و دیده بخت بیدار
اختر گذار بود که دعا را اجابت و آغوش و نهال طلب اثمار حصول مطلب را بر دوش کشیده و
در حضرت خدایزمان فرمانفرمای ممالک ارواح و ابدان گوهر بحر و قیصر یای اقالیم قلوب و تاج
سلطنت و بادشاهی ابوالمعالی اوج سعادت آسمان بلندی علیه معارج تربت دار حمید بکل ما یشتهیه بها
گشتن غلاف عظمی نهال برومند حدیقه دولت جاودانی آبروی گوهر هر دو عالم جهانیان
امداد بر دست و شجاعت تور دیده بینای قوت بازوی توانای سلطنت درس خوانان علوم و آداب

طرز والی بخت قابلع و برهان ساطع صاحبقرانی گیراشے دست ظفر و نصرت روشنائی
دیدهٔ فتح و فرصت شعشعهٔ خورشید جهان کشائی پیرایه عرایس اورنگبخشی و ملک آرائی
یکے از محبوبان بزم عدالتش شهرت نوشیروانی کمترین شیوهٔ خاکروبی درگاهش همکاری سرمایه سلیمانی
برتری نازل ترین پایه مرتبه بلندش سروری اوکین پایه سریر قدر ارجمندش بعطای خطرت دارائی
سعادتخوان صحائف غیب و شهود کنجکاوی اندیشه عالم خیایای اسرار وجود علینک
دورنمای ضمیرش آیندگان اقلیم وجود را پیش از وصول بشهر بند امکان در راه دیده فطانت
گوش برآوازش صدای طفلان حوادث را از پشت پرده عدم شنیده مکامن عنقش مرایای تجلیات
ظهور آسرار پوشیده اش بزم آرای محفل حضور گوهر صدف ولایت مرشد مناهج هدایت برگزیده
دادار آسمان و زمین حاکم مطلق العنان سعت آباد ما وطین مفخر تاج و تخت صاحب طبع رسا
و عقل مستقیم قوت بال طایر بلند پرواز فتح و ظفر مسکون سایه مرحمت خالق بیچون مجان بخش نسیم
روح پرور ید بیضا موسی اعجاز کستری بساط شطرنج گردون راشاه فرزین هنر نوای عظمت
و اقبال رایت فتح و ظفر مجمع البحرین شجاعت و کرم مظهر السعادتین نازنین خرد سال بزرگ
منظرت در ویش پرور و الا مرتبت نفس صبح صادق آگاهی حیات جاودان قالب بادشاهی
آشیانه سعادت مسند عالج معارج پایه بلندی مسکن رسانده بشانی سایه پرور عنایت لایزالی
سویدای دل مقبلان آبروی مرآت روشنی سحاب گوهربار همت موجه دریای جرات اعتدال
بخش مزاج ایام مدار گردش افلاک تیزگرد خوشخرام حامل کوکب عدالت طراز شه عادل داور
مظلوم نواز بشهریار شاهین تیربال خصم انداز صدای کوس بلند آوازه سرافراز فتح

ظلم از بیم سنگ سیاستش از طپیدن هر نفس باز داشت بکستن حبل المتین جابران از تعرض
تیغ هیبتش خود و بخود چون رشتهٔ نفس در کار گسستن نقد اخلاص از کیمیا اعتقادش کامل عیار
در تحصیل دعای خیر روز و شب با تندل ارباب شوق بیقرار شاهد نصرة المقتضای الفقر فخرند
از لباس دولت نقاب بر چهره پوشیده و پیوسته در کتمان سر آبله بجان کوشیده با آنکه غبار
موکبش بر دوش ماه و خورشید ست بر دامان تجرد شش گرد تعلق ننشسته هر چند بست و کشاد امور موقوف
بتحریک مفتاح خامهٔ اوست بتجرد الطاف الهی و دلالت حضرت شاهنشاهی دل بر چیزی نبسته ماه بدر در عهدش
از بیم کج اصلی در بوته گداز و خامه از انفیض راستی دست تسلط بر عالم دراز ست رمحش کرکه خصم افگنی
افلاکش را چون سنان خاصیت جانستانی و در دشمنگیری دیده و دستان سبلیت پاز سر سیلی ملتفو
قدرتا و چون بکعب آدم بر ورق شعله نگار و رقم پذیر گر نبود خامهٔ او فرنگ شق پیوسته شور از معانی فرو
بالانشین کرسی پایهٔ خجستهٔ بنیانی گردون گردان غلام قدیم آستان خلافت نشان
سلطان العلمای اعتماد الدولة العلیة العالیة الخاقانیة خلیفهٔ سلطان ارشد اسعد ابد پیرایهٔ زیارت اعظم آستانه خجسته
از افراد نامل تیاد بسنوی داشتند بتقضای تطابق لفظ و معنی بحسب ظاهر نیز تمنا فرمودند این
مشتاق بیقرار خدمتگزاری سلک چاکران سده سنیهٔ آنحضرت انتظام یافته نقد ناقص عیار بکیمیا و قطرهٔ بدریا
رسیده مانند سنگ بیقیمت که از حسن انظار خورشید کسوت لعل بدخشان و یاقوت رمان میپوشد این من
اخلاص منظور عین عنایت و التفات شده و از حضیض صفت نعال که در حقیقت فروه افلاک جاه و جلالست بارج مجلس قرب
پرواز نموده رفته رفته از بجناب اخلاص از ان طرف التفات و رشحی مترائد بود تا بگوری نفوذ سر از اکفا بیاض تابنده
پیوسته قلم شکسته رقم این محبوس سلسلهٔ وجود و عدم پیشکار خامهٔ عنبر خجامهٔ آن گزیده او را زمان رمضار قرطاس

119

جولان تحقیق و تدقیق استعارات و تمثیل عبارات با وجود رتبه بلندی و نعمتی و خداوندگاری مستغنی گردیده
و بنده نوازی زادگان بلطبیعت را بپایه اصلاح میپوشند. مرا خود میگذارند از عهده شکرگزاری نعمای ملکانه عاجز
بیرون آمدن مستبعد است که باین گردش شایسته لم یزل منت ادای کاش در آغاز حال که دامنه فرصت
بامول و دور بینی و جهانداری شکایت بر نمیگرداند راه صلحی پیگذاشتم که از راه اکنون امکان
بازگشت میبود دیگر بار روی آن مخدوم اجل رقم عفو بر زلات و جرائم گذشته کشد سبحان الله توان
خامه که بندهای ذاتی مانع سیر او از وطن نمیگردد چه غایت سرکش و سبک خرام است که عنان
سخن از دست این سالک بیقرار مطلب نگاری گرفته باین صحرای بیمنتهای رساند آن به که
به نیروی تائید آلهی عطف عنان نوادی مطلب نخست نماید الحاصل این بنده نیز باز القصه
بر نوازشات که از آنجناب ملحوظ میگردید مانند سایه که عدم انفکاک آن از نور امریست لازم و معین
شتافتم خدمت شباز دوزی را بر خود واجبات دانسته همه وقت در بندگی میبود از انجا که حضرت ایران
مدار خداوندگاری از کفایت و جزئیات امور ارتکاب امری بی معرض اعلی حضرت
ظل آلهی نمینمودند پیوسته درگاه اقبال که مرجع بادشاهان هفت اقلیم و موطن صاحبقران
نازونعیم ست سے بودند و چنانچه شاه راه را توسط مرآت صافی روشناسی مردم دیده
حاصل میگردد و بیایه خدمت آنوالا مرتبت صافی طینت مطرح اشعه انظار کیمیا آثار حضرت
ظل آلهی گردید چون همواره خاطر اشرف بمطالعه کتب سیر و تتبع آثار سلف متعلق بود و فحوای
آن داشتند که لآلی واقعات زمان ابد توآمان رشته اتساق و انتظام
در آید امر واجب الاذعان فرمان قضا جریان نفاذ یافت که این مزده بهیچدا که از بدو طلوع

شیر عظمت و کامگاری چرا بامثال دیده بنیش را اضطراب کیفیت ارتفاع این آفتاب عالمتاب
نموده از هر خبر دوی از جزئیات اطلاع تمام دارد در سلک تحریر آورد و ازین جنس اعجاز اثر تراکم
بر اطراف دیده سرانگشت قبول گردید قطره بودم دریا شدم ذره بودم آفتاب گشتم
عندلیب ناطقه را قفل سکوت از زبان سخن سرائی کشایش یافت سلطان آرزو در رکاب دل
بر تخت مراد نشست گنج تفرقه از آئینه خاطر برخاست نهال آمال را از بار دلکش آرزو
باثمار مقصود بارشد از جدول خامه آب معانی بگلشن صحائف جریان یافت شاهدان
الفاظ در بزم تحریر دوش بر دوش نشستند کاروان آرزو در منزل
مقصود بار اقامت کشود و آوازهٔ شهرت گرگسنه چشمان سخن را بهائدهٔ الوان معانی صلا
در داده تا سامان نگارش اوصاف جمیله بیرون از اندازهٔ شناسائی حاصل شود
رفعت آسمان شکوه تمکین کوه فرفرخ خورشید بیدار دلی ناهید گویائی آب دور گردی
خواب پیش بینی خرم درستی همت جزم سرعت پرواز رنگ ثبات قدم و رنگ تمویج
اشارهٔ در عروج رسیدن دعای مستجاب لبیوق راست گوئی میزان استداد
بقاء دوران از مبداء فیاض لشحذ فکرت و خیال خانم الغام شد بیت در گنج معانی
کشادم ز زبان تا دل بجنبی غوطه دادم ؛ چون امتثال فرمان لازم سرشت اخلاص
کیشان میباشد با وجود بیاسیگی و قروما یکی پذیرائی این امر شریف شد اکنون امریکه
جهت انکشاف این مرام تبیین آن ناگزیر مینماید آنست که چون پردهٔ دار دوب از آن
بالغت که بسر انگشت خامه نقاب از چهرهٔ اسامی برگزیدگان بزم پرتو اعنی

فریادرس ایان سلسلهٔ جلیله هر جا که تقریب سخن واجب میسازد برگیرد لهذا بر ذمت مطلب نگار واجب ست که بعبارتیکه تشنه لبان فیافهٔ خواهش را ازان تشفی حاصل تواند شد

پرده کشای ایام اینچنین گردد

دیباچه شروع القاب آبا و اجداد

شاه عباس نگرد اے آیینه حقیقت نمای ملت جعفری ناشخ مآثر چنگیزی و اسکندری غاشش نهال همیشه بهار این سلطنت والا معدن گوهر خورشید فروغ دارا گهری مجاهد معرکه خصم اندازی سرافراز شیوه گردن فرازی فاتح مدینهٔ جهان کشائی بهنیروی تیغ آبگون فرمانروای گوهر صدف ادوار و قرون قامع شیخ بنیان ظلم و طغیان رافع الویهٔ عدالت و احسان مهبط فیوضات حضرت رب جلیل جالس اورنگ سریر شاه اسمعیل انار الله برهانه و نواب خاقان سلیمان شان و اطمینان بخش بحر طوفانی ملک آرای اعتضاد سلطنت و استظهار عالم مدار شبنم گلهای دولت و اقبال نامیه ازبهار چمن سعادت و اجلال کیمیای نقود آرش و اطمینان شاه طماسپ علیه الرحمة والرضوان را نواب مجاهد جنت مکانی جوهر تیغ کار قلیم کشائی فارس میدان تهمتن گوی دولت ربائی سپید صبح فتح و ظفر مطلع غرائب و مظهر آثر شقه طراز علم صاحبکلاهی و تاجداری ممتاز شیوه حسروی و بختیاری صدر نشین صفهٔ حق طلبی طغرای نشانیر برزنگی والا نسبی مردمک دیدهٔ بیداردلی آفتاب جهانتاب آسمان شوکت شیرازهٔ کتاب عیش و عشرت سواد خوان موسم صحیفهٔ ملک و ملت نقش بدیع کلک بدایع نگار قضا طرح غریب معمار بدایع

ارض وسما جامع شوکت اسکندری وعلم فلاطونی خلف الصدق قائل کلمه معجزه طراز
سلدنی کلب آستان امیرالمومنین حیدر مروج مذهب حق ائمه اثنا عشر شهریار
دانا دل قوی دستگاه شاه عباس ماضی طاب ثراه را نواب گیتی ستان
فردوس مکان شمع بزم کمالات ازحد وحصر افزون چاشنی طراز نغم الوان اخوان
سپهر بوقلمون دائره مرکز سلطنت کبری مرکز دائره اقبال رسا رایتبه افراز
ادراک وظیفه خواران شعور قاطع مباني مشیده فتق وفجور قمع مراسم
ابراهیم ادهم مقتفاس عدل وانصاف وکرم واقف رموز خفی وجلی
شاه صفی را نواب خاقان رضوان مکان واعلیحضرت جهانبانی متمم
امور سلطنت وجاوی کمالات جامع اسباب اصناف فضائل وانواع سعادت
ثمردوحه سلطنت وجهانبانی محی مراسم ملک گیری وکشورستانی واقف
اسرار غیب وشهود عالم خفایای منشور ومنضود گوهر فیروزان تاج سلطنت مشید
مبانی ولایت ومعدلت مطلع کواکب صاحبقرانی مصقل آئینه اعجاز نمای
سکندر ثانی مهین نتیجه اشکال اربعه ارکان بهترین ثمره حدیقه غرائب بخش
خشیجان طراز لباس فرمانروائی وولایت جوهر تیغ جرات وجلادت وشهامت شاه عباس
ثانی آثار الله برهانه را نواب خاقان خلد آشیان صاحبقرانی وآیه فتح
مصحف جهانگیری وکشورستانی آفتاب عالمتاب جهاندار وجهانبانی گوهر دریای شهامت
وجلالت شیرآجام شجاعت بسالت ابر دست بخش بزرگی وبرتری آخرین پایه معراج بالاتری وسروری

محی مراسم اسکندری و فریدونی خلف صدق سلسلهٔ شریفه قائل کلمهٔ طیبهٔ سلیمانی حامی
گنجینهٔ شریعت غرّا از دست اندازِ تصرّف حامی سلسلتین ظاهر و باطن تواتف و تصوّف
ملتقطهٔ هوش پروازی اعدای دین قوت قلوب جنود مومنین شاه بیت و دیوان قضا و قدر
مقدّسه الجیش سپاه نصرت و ظفر حکم انداز نخجیرگاه دشمن شکاری اورنگ نشین کرسی
عرش پایه ذی اقتدارِ اعتضاد و استظهار افعال و اقوال قاصی و دانی خضر
راهنمای ره نوردان حقیقتی و مجازی گوهر محیط عیان سوله علیم القدری و والا تباری
رابطه رسان قوت روان روح آبی و بادی بزرگ بزرگه میلاد و واقف دقایق اسرار
مبدا و معاد مطرح عنایات بیغایات حضرت رحمن مظهر شرافت گوهر شریف نوع
انسان صدر صفّه عاصف هیجان دریای ضطراب اعداحصار ستوار و حصن حصین آسایش
و آسایش اولیا شاه سلیمان صفوه موسوی بهادر خانزاد اعلیحضرت جهانبانی
ظل الله رقمزده کلک مطلب نگار میگرداند و بالله التوفیق و علیه التوکل

دیباچه که بر علم معاشی و بیان نوشته شده

الحمد لله الذی بدیع السموات والارض الذی ابدع البیان و
جعل بیانه مرصداً لما کره پیدا کنندهٔ آسمانها و زمین ست آنخدا که پیدا کرد بیان را
اعظم المعانی فی التبیان و نصب مجاز الصراط لتحقیق حقیقة
پوشیده معانی در بیان کردن و قائم کرد گذرگاه پل صراط برای اثبات حقیقت

حقیقة اعمال المؤمنین و اهل الخلاء عن المشاکلة

حقیقت عملهای مومنان و گرامان بزرگست ازانکه بمثل باکسی

او جزء و التشبیه و التمثیل و علا عن مجانسة من

او جزء و تشبیه و تمثیل و علا عن مجانسة من

از جهت گرفتن مانند شدن چیزی با او و برترست از هم جنس بودن چیزی که

تصوره الذهن العلیل العقل فی ادراک ذاته بعقل

تصوره الذهن العلیل العقل فی ادراک ذاته بعقل

خیال کند آنرا ذهن ناقص فهم در دریافت ذات او بر سبیل

الفهم معقول و الوهم فی تصور صفاته بخیال الغیر محمول

الفهم معقول و الوهم فی تصور صفاته بخیال الغیر محمول

عقل بسته شده و وهم در تصور صفتهای او بر سنتهای حرکت بسته شده

منشئ اصول الکائنات بصنعة طباق الاضداد و ناظم

منشئ اصول الکائنات بصنعة طباق الاضداد و ناظم

پیدا کننده اصلهای دنیا بکار گرفتن موافق کردن ضدها مراد از عناصر است

کتاب بوجود الانسان بجمع الصور و تفریق الاعتقاد الا فی

کتاب بوجود الانسان بجمع الصور و تفریق الاعتقاد الا فی

کتاب هست آوردن بفراهم آوردن صورتها و فرق کردن عقیده بر آنکه او

فقر وجود کل موجود من عدمیه السابق و اللاحق ثابت

فقر وجود کل موجود من عدمیه السابق و اللاحق ثابت

بفقره وجود هر موجود از دو عدم که سابق و لاحق ست ثابت

الا لم ان و الیه رجوع و فوز اهل الجزاء بمطالب الغیب

الا لم ان و الیه رجوع و فوز اهل الجزاء بمطالب الغیب

طرفهاست و بسوی اوست بازگشت سوی او و ان ارباب آزادی بمرادهای غیب

و اقدام الاعتراف و قدمهای اقرار بانجامه متضمن

و اقدام الاعتراف و قدمهای اقرار بانجامه متضمن

پیدا کردن آنچه ضمن

اتفاع النوع بالمزاوجة ورعايات التطهير والنشاءة مشتقل خلقت
براے باقی داشتن نوع بسبب باہم جفت شدن ورعایت کردن مثل پیدا کردن آنخداوند
الابدان في القبور ونشرها في النشور بدى حسن تقليبها
بدنہا در گورہا وپراگندہ کردن در روز قیامت ہر آئینہ ظاہر شد نکوئے علت کردن آنخداوند
من مرايا المعلولات في ظهر جمع تفريق الابدان من مظاهر الآيات
از آئینہ ہاے علت کردہ شدگان ظاہر شد فراہم کردن پراگندگی جسمہا از جاہاے ظہور نشانہا
البينات عنفه لطف كما في صورة تاكيد المدح بما يشبه
روشن درشتے آن مہربانیست چنانچہ در صورت تاکید مدح بچیزیکہ شابہ
الذم ونعمه كتاكيد الذم في صورة المدح يكون للمنافقين
بچوست ونعمتہاے او چنانچہ تاکید ہجو باشد در صورت مدح براے منافقین
عقابه ونقمه خاموشي هروزه از ذرات در ادائے شہادت يكايكش كلامها
خطاے از تعقید وضعف تالیف وخطوط شماے مہر تابان ہر یکی زبانیست
موافق مقتضاے حال گویا باوضع وشریف بناس ہستے موجودات
كارخانه جودش استعاره ايست در جسمے كواكب وخود سنجيده از مشعله طور ايجادش
شراره ايست در كتاب تاليف قلوبش القيام نكوبر بانانش صنعت از دواج دور
صحيفه ابداع غرائب اصلوبش اضمار خبايا ے وجنه در ارحام امهات نازل منزله
ادواج باد والاے برتر ے بايايش علوايت راييتے مرتبہ عنايات وباتقدير فرات

لعله كليه العلوم
بايشبه الذم و
تاكيد الذم با
يشبه المدح
بمردود نام حسن
ست ۱۲ منه
نقش بالفتح
نسخه عجائب
كردن ۱۲ منه
نفيسه بعينه
منشور ۱۲ منه
منشور تاليف ۱۲ منه
نام صنعت ۱۲
نام صنعت ۱۲
شه
كه در ۱۲ منه

کاملش تشریه با تشبیه در پایه پرآبرو مساوات فقرات مرصعه افلاک مشرقات کواکب
ابجد خوانان دیدش را درس بنیائے واجماع موزونه قارے وحمائم گوش برآواز
آن نغمات توحیدش را درشناسائے بہ پیچیدگی غنچه وکشادگے شمیم در کتاب گلستان
عکسش هم لف ونشر وهم جمع وتقسیم وعرایس شاهدان از اهتزاز شباب اکمام طالبان
شیوه سیلاتگے راشح تجرید وتعلیم سعادت استعدادش سرها را تاج اعتبار وشرف
بندگیش گمنامان را سرمایه اشتهار زبان سخن سرایان فلیق البیان از اداے شکر
بے پایانش راجل وبیان زبان آوران سحبان نشان از احصاے اتعاشش واندازه
ارباب قلت ایجاد وزندگانے این جهان باعث اطناب حیات جاودان بعقبے ساخته وبفضل
مشتهیات نفس را وصل نعم مخلد جنان در قفا انداخته دیباچه مختصر اتصال کاف ونونش را
شرح مطول گردش دائمی افلاک از اداے تفصیل قاصر دانسته بنیایان دقیقه شناسان را
در تماشاے کنه ذاتش عنینک بینائے پرده تاریکی چشم اعمے دل لاله باوجود شماره
سوختگی از پرتو احسانش هاله دار وآب گوهر باوجود کمال تشنگیدگے در نظر سیاحان
بحر معرفتش دریاے بیکنار است له الملک از آیات باهره سلطانش آیتے والیه المصیر از یاد
سائلان ویارا مکان بدرگاه احسانش کنایتے سبحان الله بارے من بیچیدان حیرانے که کلاوه خام
رشته سخن دست آویز سودا ست بیخبرے بکدام بازو آورده ودل طفل مزاج که کلوخ چین عبارترا
از بے تمیزے کاخ رفیع داند ودسته بیدبن خورنق میشمارد دیگر جگرپاره فریب تماشاے خورده پا از پله
صمت وسکوت فراتر نهادن ودر معرض عرض کمال ایستادن رسم من بنود یارب مرا چه افتاد

ودیده زبان بسر انگشت گفتگو از عیوب دل ناقابل بر داشتن از طریقه خود شناسی دور نمیرود
ندانم چون شد و چه رو داد و در معرض سنگالش حمد آفرین برآمدن چون من هیچ پیمانه
سفینه کاغذ از دریای آب و اتش گذشتن و کشتک بال بسته را بتماشا نشستن بر شاخچه
سدرة المنتهی از بسیط غبرا رجستن بت و رسیدانیکه منی سبدان قوی بازو سر عجز بر بالین تسلیم
نهاده اند تپیانی زبان از زین بیدست و پا بدنها و در مضار یکه یکه تازان در خلاب حیرت
و دهشت مانده اند جولان بیان این زمین گیر نیا توان نازیبا ست احصا رنیایش بفجواے
لا یحصی از قدرت تقریر امکانیان بیرونست سبحانک اللهم عما یقولون و صلی الله
علی عبده و رسوله خاتم النبیین و سید المرسلین و خلاصة الماء و الطین
علی ایجاد الاولین و الاخرین و علی وصیه و ابن عمه و خلیفته من بعده
اسد الله الغالب مطهر العجائب و مسخر الغرائب و مفتش الکتائب
علی بن ابیطالب و اولاده الطاهرین الی یوم الدین و بعد بر آئینه
ضمیر و اقفان اسرار بلاغت و مرآت خاطر دانایان رموز
فصاحت و براعت منطبع میدارد که سالک طریق نادانی و مبیداد
دبستان رموز خوانی محمد طاهر وحید شریف مجلس نویس بن حسین خان
قندهاری عمریست که در دشت و تلال و سهل و جبال زندگانی کنان و
روزگار بعیش لیالی و ایام و دوران اجیاد فرصت و مطالبی همت میتازد
و با خوب و زشت و بد و نیک نرد صفائی با طن ما بسیه آنکه کشاده شد و هد مبارد

دور آغاز عمر دادوان صبی وعنفوان نوبهار ستان نشو و نما که هنوز خط جور محاسن بر خصت
آمیزش ابنای نوع نداده بود و بر چهره روئی مانند تیغ عریان قطع علاقه آمیز بیش هر کس مینمود
اقصی سیر پای تردد و تکاپو دامن دماغ دلکشای دیده خواندن و نوشتن میبود حسن خط
استادان در نظر جلوه شاهدان ماه سیما داشت و خار خار طلب آن هر دم گلشنی
در ریاض سینه می کاشت تا آنکه بروشنائی شمع سواد و تشنائی دیده بسرمه سلیمانی
مداد محرم تماشای پری چهرگان کتومه که در حجال نقوش مخفی و محتجب بودند گردید
جمال ظاهر خطها را پوست آلمغز و قشر آن لب بالسته در اقتضای نقود و کمال ساعی
داد خار جواهر دانش را مراتب دهراء شد و در همان ایام تکفل مهام رزق مقدم
این سیاه گلستان بهیلاتگه که عبارت از دالد ماجدست داعی ارجمند را امتثال
نموده و امان نزهت روح مطهر از غبار آلایش ترکیب عنصری و پیکر هیولائی افشانده
بهمراهی رحمت و بلدی سفرت سفر دار الخلد جنت اختیار نموده و این نابلد طریق کسب
معاش با سامان ایثار را تحصیل کمال حاجز و دست چاره از بر داشتن این دو امر متناقص خاجز
گشت و چندی نیز بعد از وقوع این داهیه که شرح مرارتش بیرون از دست گنجایش
عبارتست چون هنوز سوی خط کلید طلسم خلوت نشینی نشده بود مفقد عمر جنس علم سودا نمود
تا هنگامیکه چهره کسوت خط پوشیده و خاطر بهانه جوی خلیع العذار گردید و در زمره محبان
دیوان انتظام یافت چنانچه شنیده و نیاپرستان پیشه خود نشناسان باشد زمام خود سری
رها و نفس و هیمی طالب تماشای گلعذاران ماه سیما گشت سگ نفس باندازه

آموختیان را خیط طلب گم کرده دل خواهشمند رخت اقامت از وطن مالوف بسینه بیرون
کشید وچون میل قفس شکسته که بعد از عمرے بسبز گلزار افتد بسیار صد باغ و بهار امید
چرانع شد تا توانا سفاست فوائت الفرصته فی ایام الغفلته گوهر گران بهاے حیات
برایگانے نمال میرانے که بوارث ناخلف محلف شده باشد تلف میگردید و بفرمان دل
مظلوم که در آفات افاقه در پرده شکایت سے نالید نمیرسید درین اثنا باحتیاط
آنکه مبادا اوقات بالتمام بتاراج بطالت رود در سیاقت شعر و تصنیف انشا سے کاشت
بکار میرفت تا آنکه بحمد الله درین رشته و شیوه پسندیده طبع پسندیدگان و مقبول خاطر پیر و جوان
گشته بدین دو جینک در نگار و شناس در دستان شده رقمه رفعه بشرف قرب
بندگے صاحبقران زمان و ممهد بساط امن و امان عیار نقد سنجش شهریارے
گوهر گران بهاے دیهیم والاے تاجدارے نقش خاطر خواه کعبتین اقبال قال مراد
مصحف کمال شیم از هر کلشن همیشه بهار جهانگیرے مرات گیتے نماے صافے رایت دولت
ضمیرے گیراے کمند حصم بندی پسندیده طبع و شوار قبول و مشکل پسندے زمان کوتاه بلند آمال
و جوان بختے گره کشا عقائد سر و رکم و شوار ے و سخت قوت بازوے قوے رائے و نیز و سنجے
آخرین پایه سریر برتری و راز جمندے ثمر شاداب نخل پیوند دانش و شجاعت ترجمه
آیات بینات بسالت و جلالت مالک رقاب السلاطین

فاتحه

گردنهاے

والخواقین السلطان الاعظم مالک رقاب

خاقانان بادشاه بندگت مالک گردنهاے

الاعظم ملاذ السلاطين المؤيد بالعز والظفر مظهر آثار الله في العالمين
کرده پادشاه پادشاهان عرب و عجم پناه پادشاهان عالم نگهبان شهریار بادشاه دادگر بندها
الی الله الملک المعبود ماحی ظلم الظلم والعناد رافع منار الشریعة المحمدیة
نیست کننده تاریکی ظلم و ستم بلند کننده منارهای شریعت محمدیه
ناصر آیات الحق المبین مؤیده الله فی جمیع الاحیان ابن السلطان ابن السلطان
نشر نهای علمهای دین پشت گرمی روزگار مهر بانی آفریدگار پسر پادشاه پسر پادشاه
ابن السلطان المقتول بعلی الاحتیال السلطان بن السلطان ابن السلطان
اقبالست جای فرود آمدن شتران آرزو پادشاه پسر پادشاه پسر پادشاه
بن السلطان بن السلطان والخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان
بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان سنه و عالم اسرار
سفید و سیاه پادشاه فلک مرتبه عباس شاه پسر فرزند یافت و چون
عنفوان طبیعت را در تمادی ایام بطالت بالکلیه منظم از تحصیل علوم نشده و خاطر
بخطای عربیت برگشته گره میگفتم گر نگشایم بکار نیست گر روشن کار
ندانم پادرمنده فراغ اشتغال بکسب آن ننموده نال و داشت بخاطر
رسید که چون در علم عربیت رساله که حاوی اکثر مسائل بوده انتخاب
نحل و اطناب محل عاری باشد بزبان فارسی نگارش نیافته و از انجا
که این علم شریف مفتاح کنوز اعجاز فصاحت و مرآت جمال

۱۳۱

شاهد ان استثار فرقانیست عموم ناس را احتیاج بدان حاصل وچون اغلب
اهل این دیار فارسی زبانند نفع آن شامل خواهد بود لهذا این کتاب که مسمّی
بمرآت الاعجاز است بمقفل نظامه در سنه سبع بیل مطابق هزار و شصت و شش
صفا و جلا فایض مامول چنانست که چون مراحل انیصحائف را جواد قلم در عرض
دو هفته پیموده اگر اهل دیدار بر خطاے وقوف افتد ذیل عفو بران پوشند و در اصلاح
آن کوشند بعد التوفیق دیباچهٔ رساله که در علم اصول نوشته شده
بعد الحمد و المنة گفتن گویندگان را بنجال سنے آرد که بسبب ابتدا بسلام ملکیست
لاجرم بنسبت از زیر بار دین گران ستایش بلکه تحسین تزئین عروس سخن
بدین دو گوهر از عهدهٔ اتمام آرایش آن برآمده باشند معاذ الله بستایش
حضرت واجب برابر بے خیال محال و بمراحل شتے دور از محل نزول قافله استقلال
چه توفیق اداے حمد بر نعماے بیمنتهاے موجب حمد بے جداد و عوے ادا سے آن
ستدعی طے سلسلهٔ لاتناهے ست هر چند لب از ین سخن بستن کلید قفل حاجه جستن
بخت حضرت نبوے پیوستن ست اما اگر دیدهٔ بینش بعینک دیده ور بینے نگردد اندکه
بفحواے اجرح البحرین یلتقیان کشتی بینش این دریا را خلاصی جستن خود را در عباب تیار و مجار آن
خود دیگر اندا ختن بلکه درین کشتے طوفان نے زاد خود را با ختیار باختن ست و در خیال غیر
توان آورد که شنوندگان پسندند چه اختیار سکوت غرقی این بحر بی پایان بمردن سپردن
و بخن گفتن مانند دست و پا زدن کشتی شکستگان هنگام مردنست چون شاهد بست و کشاد و تمیز

بردہ کلاہ ریست کہ خسروان سلیمان شان تماشاے آن مے آیند و مانند چنین بیرایان دست
نوازش بایاے آن میکشایند شاہین دعا آنکہ ریحان خطے کہ از زمین بہاغش این
سفینہ وسیدہ بمجرد دست بادشاہ گردون سیر و نہال حروف نقوشش دست نشان
صاحبقرانی شبنیہ نظریست نہ ہے کہ خبر و بلند مکان کہ کرسے خطش از شرف کتابۂ عرش را زیر دست
و بلند بمضامینش طاق فلک را پست میداند و دوۂ مداوش از دودمان نار تجلے و مناشیر را
در نشیوہ اعجاز دیبچہ نامی حضرت موسویت ہر بیتے چون خانۂ کعبہ مبندگان را از حوادث
زمان بیت الامان و ہر سطری خط امان آزادے عنہاے غلامان فردیت نشانست خط شریف
این اعظم سلاطین ذیشان و رباغ امکان نمونہ ایست از شاخ طوبے و رو ضہ خبان
کہ الوان اثمارش از شمار افزون و از حیز تعداد بیرون دست بخشت از تین آمینہ ہنر نما
مینماید کہ این خسرو بیمثال با وجود اشتغال باشغال اقلیم کمالات را بکلکش مسخر ساختہ
و مرکب بیشے از سایر سلاطین پیش تاختہ و دیگرے آنکہ بعیار سنجے ہر یک از غلامان
تا چہ غایت شناختہ است اگر بارباے این منشور اعتبار و افتخار کہ علے مر اللیل
و النہار باعث سرافرازیست این خاکسار بعد و انفاس نفیسہ حیات نثار
سازد جہان رہین این شکر گذارے و مشغول الذمہ و ام سپاسدارے ست
اگر نہ ہنر خود گویا بودے من قاصر بیان بچہ زبان تعریف و توصیف آن میمودم
و این او و ورد و راز را با قدام کدام بیان سے پیمودم توفیق تماشا یافتگان را
چشم روشن و سرمایۂ خاطر گلشن کہ غریب سبزہ از نگارخانۂ صحیفہ دمیدہ

وعجب گلی از جو بهار خامه سر بالا کشیده نقوشش را رتبه کشف قدر از جبهه
عیان و معانی را فروغ مهر بدر از جبین تابان لیند انعم الله جا کردن یک عالم مطلب
در قالب این حروف تعجب نمایم یا از گنجیدن خود با این خوشدلی در پوست حیرت
بر حیرت افزایم و یکدل از آتش شکرگذاری در جوش و زبان بیان بمقتضای
عجز از ادای آن خاموش ست بیت یکجهان جان خواهم و چندان امان از روزگار
کاین جهان جان بدان جان جهان سازم نثار آرزو بحصول موصول باد و بیاچه که
حسب الامر اعلی بر اشعار سلاطین نوشته شده رنگینی مجلس
سخن از اسم بزرگ تواند بود که بزم امکان را چون چهره حوران بهشت بدین رنگ
و رونق کن آراسته و این حدیقه غزیه الازهار را از سبزه بیگانه نقصان تاتار پیراسته
غاصر و موالید را بانتظام این بزم دلپذیر بوستان خلد نظیر چون پیشکاران این جا بکمر خدمت
بر پا داشته و سائبان اطلس افلاک را بدست فراش قدرت بر فراز ساکنان این محفل والا
افراشته از بهار همیشه بهار این گلستان را از چشمه خورشید درخشان و ماه تابان آبداده
را از رزق مقدر خوان نعمت الوان و ریبش تماشایان این گلزار بیخزان نهاده و صدها
این مجلس را بوجود وافر انجود و خلاصه آفرینش و مقصود تماشای این بنیش عشرت غای ایجاد نتیجه
صغری و کبرای مبداء و معاد بهین ثمره و وجه ایکان فائده ترکیب بفرح انشیجان تخشکاب نبوت
بیت القصیده دیوان رسالت فیض خاتم پیغمبر خاتم سلیمان گزیدگی و برتری محمد علی صلوة الله علیه و آله
و شهر آجام قدرت آلهی سیف مسلول یدالله فی تحت شرع متین خضر راه هدی طریق یقین کاسر بنیاد

نیایش و ستایش و درود و آفرین شایسته آفریننده توانا بود که بنوازش قدرت نامتناهی
از بحر بیکران هستی گوهر شاهوار هستی انواع موجودات و اصناف مکونات را
برآورده بر کنار خوان شهود و بساط اظهار و نمود گذاشت و از ترکیب اجزای پریشان
حروف تهجی علم و الاکتساب و بلاغت کرد تا مخاطب طوبی مدبر بلیغ قلوب هر یک
از ساکنان ربع مسکون شاخی تمیز و عضنفر زهیر وار در برافراشت به نیروی حکمت کاملهاش
چندان تخیل لال بمنه که در طرف تقریر در نیاید و در قالب گفتگو نگنجد و آنمقدار متاع اعجوبه
کارے که سلمایان افکار بالغ اندیشگان توسن نیروی از کشیدن این عاجز نامبدتر از وے
بیکینه و زنانه بعن سنجید چنانچه گوهر منثوره سیارات را در اصداف ارکان بسیطه سموات
بحر هیولانی رشته بینش نمود و صاف سمائے رنگین را در ساغر گردان بحر بر تشنه لبان حقیقت
در ریافت پیمود و قصه طویل احسان بیپایانش بقراءت لب بستن سکران بساط جهالت
کوتاه نگردد و دریاے بدیع الطافش بیکبار آن مستغرقان بحار نعم لامتناهی
مجده و رنشود از همراهی فیض شامل و لطف کاملش هر بیزبانے را
زبانخوانے میسر و قریب و بعید را از عطایاے نوال افضالش رابطه
هر روزے مقرر پوشیده رویان معانے و پروردگان مضامین از تمالیش آیات
اظهارشش با نهایت و حجاب و سرستار الفاظ تو بر تو عریان و سرح و گنج خانه
دقایق نکات با وجود بسیگے با مقفال اغلاق بر روے تقابان زمین سخن
فتح از پرتو فتحنیا گران بزم ستایش جان گوشش را آواز آن نغمات

تحمید و سماع و از دستگیری بر دوشتش پایهٔ قدر افتادگان گو گمنامے در بلندے
دار تفاخ کابل قدمان بادیهٔ سے بدر تنگے توفیقش باندازد بیشے بر پیش افتادگان
در شتاب و در تل و برق رفتاران دشت پیلاندوا لنگیرے بخشش اقدام سبک پایان
در خلاب و وحل هنرمندان سر آمد در حین ارتکاب مدیح سکالش اعجمی مقتضب دیده وران
دور بین را در هنگام تماشاے بستانسراے رنگینش چشم بینش در نقاب آهنین
صحب نهاے که با آبیاری تر بینش از صدیقهٔ دل بالا نکشد بخشت و برکنده و هر سر که
نه از هواے ابتهاج اعتبار مانند حباب متموج باشد در بزم امتیاز بزیر افگنده بست
ارکان کائنات نظر باصل اصلش از تاخیف و تعالات درست اندیشان جدید النظر
در انظار کنه ذاتش را تاخیف و راز دستی ادراک از فیض ازال و ریافتش قاصر و مشغل
فروزان دلائل لم و ان چون آوارگان ظلمت آباد گمگشته راهے از تنگنا پوی لاحاصل
خائب و حاسر و هباسے تاز ذوق بفرمان نافذ امرش چون امراجوف
از حسبه محذوف و تلاش متلاشیان تحصیل کمال بے اعانت تکمیلش موقوف
بکفوف عزم هاے حارثان از تهیبازے قضاے حتمش سهو و اغفرم
و دل زبان کوتاه اندیشان هرزه درایان از نارسائے عد التش اخرب و
اکلم ثناے شانه وجل برهانه و عظم شانه که بیت المعمور امکان را که در آرامستگے چون
طاق ابروے خوبان جفت نداشت بوجود وا فراجود مقصود معماے آفرینش قبلهٔ
بنیاسے و بنیش حلاوت اثمار شاداب ایجاد نتیجهٔ صغرا و کبراے مبدأ و معاد رسول

ثقلین فرمانفرمای خافقین خاتم الانبیا و سید الاصفیا مستفرد گردانیده نوای
صیت بلند آوازگیش سمع المسامع ساکنان ملاء اعلی رسانیده از مرغولهٔ اشعر مشکین
مرسلش حقهای حواس ارباب مشام عنبر بو و عطر آگین و از طراوت گلهای
حدیقهٔ ملتمش روضهٔ چشم تماشائیان گلستان شهود چون اوراق گلهای بهشتی
رنگین با آنکه پایهٔ دون شاعری را شعار ساخته بصوب والای جاهش نیت صاحب
دیوان محشر رجوع خلائق در یوم النشور بامن شفاعتش بندترجیعی مختصر ساخته
مبلغ فیض ازل که در رسانیدن انعام عام مژده بندگی منت پذیر بود نه منت گزار
در تحصیل مار بتکلیف است مطلبش بسبکباری حاملان اثقال معاصی بود نه گرانی بار
سبحان الله پایهٔ رعایت رعیت و مرتبهٔ غمخواری است ازین بالاتر نتواند بود که
ذات اقدس و نفس مقدس اسد الله الغالب غالب کل غالب و مطلوب
کل طالب مظهر العجائب و مظهر الغرائب و مفترق الکتائب امیر المومنین
علی ابن ابی طالب را المضمون صدق مشحون کشک سخن بخاطر
مطهرهٔ خود پیرایهٔ اتحاد پوشید که اطاعت پیشکان را پیشتر فرض
یک فرمان دو امر حتم مقتضی و ازین تحصیل رضای مرتضی
خدا و رسول مرضی باشد صلوات الله علیهما و آلهما الطیبین و
الطاهرین و بعد بر لوح اظهار می نگارد که محتاج عنایت بغایت
رب مجید محمد طاهر وحید مجلس نویس که از آغاز اهتمام

تمیز و تشعور و بدایت نشو و نما بهارستان بروز و ظهور که هنگام گرگ
و میش انتباه و غفلت و ادوان اکدن بجیبی و افاقت است پیوسته
خاطر از در و طلب ناتوان و سلوک سلک بیدردان برخاطر گران بود واز
ملاحظه الف ابجد بنجا طر سیگذشت که چه بیده ردیا دیه و صول باشد و از سوءان شین
فرشت در نظر داشت که زنگ ناوانی که چون بنجار در یالازم و دوام عموم
با کرده کاران ست از آئینه ضمیر تراشد تا بر افروختن شمع سواد و روشن شدن کام و فاغ
و بهرسیدن بر تو شناخت شاهدان این کمال با حسن غن خود عشقی میباخت و مرکب سے
و دلال و تا و غنیت و سین هر سطلبے میتاخت بعد از انکه چشم با من محرم خلوتیان محانی
گردید و حجاب نامنیائے از پیش دیده بصیرت برخاست چون ببلبلے که در گلزار پر گل
یا محمورے که در نخلکده پر تل افتد هر سے جداول را در خشک زدن قریب و هر شے
علیحده غار تگر آرام و تکیب سے بود و درین چه شبهه که گم گشتگان برادے لحظ
که دو چار خوان پر نعمت کردند در ترجیح هر یک بر دیگرے استیمه سرد و در تحصیل کام
حصول مرام درمانده خاطر اضطراب سرشت و دل حیرت پرور خواهند بود بعد از ازل
بسا ریتکلیف عقل عاقبت اندیش تحصیل علوم رسے که پایه معراج ارتقاء
مدارج کمالات ست در نظر بنیش رجحان یافته نقد اوقات گرانسے بدل
قیمت انجس شاسے گردید و دماغ وارسیدگے ازین نشاء بخار دو بالا
رسید هر چند که دل در شتغال این امر احسن پیشه محسن معمور بود اما بحکم علیکم

بسم الله الرحمن الرحیم

بجائے رسید کہ باوجود اشتغال شبانہ روزی بخلعت از فکر خاصے بخود و در ہنگام غنودن
بربستر آرام و راحت دل خواستہ از احراز سعادتے نے غنود چون ارباب ثروت و اصحاب
جاہ و کنت کہ معشوق خاطر خواہ را در پیرایہائے مختلف برخود عرض دہند از عزائب
اسلوب ہر دم سیر بہار ستانے تازہ نمایند بعضے از خرامندہ و اغالمہ مضامین در لباس لطائف
و برخے در جامۂ شراعجوبہ کارے اہل بینش را جلوہ طرازے یابد بمقتضائے من طلب
شیئاً وجد وجد در شیئے بکام خواہش فہمیدگان مطلب ساختہ شد و نقش
از رنگ خیال نجامۂ سوی وقت پرداختہ آمد بدین علیک و در نمار و شفاش در دستان
گوید و آوازہ گنجوری سعادتے باقاشے و اوازے رسید و چون علم عرض آئینہ
بدن نمائے شاہدان موزون خیال ست و پرداختہ آن نیز سگالش بامثل آمد
درین ایام کہ زمان فرمانفرمائے صاحبقران زمان و ممہد بساط امن و امان
قبلہ باسرہ شہریارے و کامگارے غرہ ناصیہ جہانداریے
سلطان سلاطین الزمان المتمکن علی مسند العدل
پادشاہ پادشاہان زمانہ قرار گیرندہ بر مسند عدل
و الاحسان آفتاب عالمتاب و برفعناہ مکاناً علیاً عالیقدر بیچ
و الاحسان بلند کردیم آورا مکان برتر
و القدر اعتصمنا بہ فی اللہ بنیاماً و متانۃ اسلام ہادی بقوۃ
آویختیم بر گزیدیم آن را و دینا آباد کنندہ بنیاد و متانت اسلام دیندار بقوت
کہ سنام کہف الثقلین ملاذ الہدی فی الخافقین
پشتبان پناہ جن و انس پناہ نیکان در مغرب و مشرق

الذی انتهت سؤال السائلین الی کبریائه واضطرت یاس
آنکه منتهی شد سوال سوال کنندگان تا دروازهٔ آن و سرنگون شد باعتماد
العالمین دون فیض احسانه ممحی مراسم العدل والاحسان
عالمها بفیض احسان او زنده کنندهٔ رسمهای انصاف و احسان
قامع نوائر الظلم والعدوان منور معالم الرسم بانواع
دور کننده آتش ستم و دشمنی روشن کننده چراغهای عالم بنورهای
الهدی مسجل مناشیر الفضل باصناف الثنای ممهد
رهنمای سجل کننده فرمانهای بزرگی بانواع بخشش راست کننده
ارکان الخلافة بالعدل والانصاف مشیّد بنیان ۱۴۳
ستونهای پادشاهی بعدل و انصاف استوار کننده بنیاد
السلطنة بازالة الجور والاعتساف واقف اسرار
پادشاهی بسبب دور کردن ستم و بیراهی آگاه رازهای
علومه وحکمه کاشف استار علم الانسان مالم یعلم
علمها و حکمتها کشاینده پرده های آموخت انسان را آنچه نمیدانست
عیار نقد بینش شهریاری گوهر گران بهای دیهیم والای تاجداری نقش خاطر خواه کمپین اقبال فال مراد
مصحف کمال شمیم زاهر بهیه بهار گلشن جهانگیری و جهانداری مرآت گیتی نمای صافی رای روشن ضمیری
عیار کمند خصم بندی پسندیده طبع و شوار قبولی دشمکل پسندی زمان کوتاه بلند اقبالی و جوان بخت

گره کشائے عقد سرور کم و شوارے و سنجے قوت بازوے قوی رائی نیرومند
آخرین پایہ معراج برتر ے وارجمندے ثمر شاداب نخل پیوندے دانش
و شجاعت ترجمۂ آیات بینات بسالت و جلالت درگران بہاے صدف
عدم المثالے مصرعۂ رسائے نظرت بلند و ہمت عالے خصلت و نضارت
بہارستانات فتوت نامیۂ سرو بستان مروے و مروت السلطان بن السلطان
بن السلطان بن السلطان بن السلطان بن السلطان الخاقان بن الخاقان
بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان ابو المظفر شاہ عباس حسینی بہادر خان
ادام اللہ ایام اقبالہ اے یوم الحشر و المیزان و بر خلافت ارزندہ پایستانے
متاع مہندگے رائج و جنس ناقابلی کاسد ست برادران سخن و آشنایان ملک و حال
تکلف ساختند کہ رسالہ مختصر در علم عروض و قوافی پرداختہ آید کہ ہنگام نزاع صفیکہ
دور نماے بینائے تماشاے پردہ نشینان سخن مکتوبہ بودہ باشد حسب الانتخاب
احباب و اخوان از ارتکاب آزار امتحانات دانستہ با آنکہ نسخہ تشنہ تحریرش علم در نظر داشتہ
النمودشے از منقوشات صفحہ خیال بر دفتر اظہار نگاشت و بجہت سہولیت دریافت
مرتب بیک تمہید و دو فصل گردانیدہ بالله التوفیق و بیاچہ کہ جہت
دیوان میر نجات نوشتہ شدہ کتابہ بمیثاق
دولت سراے سخن نام نامے سخن آفرینے تواند بود کہ از سفتن گوہر و حرف
کہن کہ در صدف عدم مکنون بود مشعبہ مشرقات و مسدس شمس جہات و مخمس چرخ

و رباعی اسطقسات و مثنوی لبست و بلند آشکار و نهان و قصیده مجازات اعمال
انس و جان و بحر طویل حرکات زمان و ترکیب بند اصناف حیوان و ترجیع بند اقسام
موجودات بیش از قیاس برشته انتظام و التیام کشید و صف نعال نشین مجلس بینی
یعنی انسان خاکی بنیاز را که در بن بحر بیپایان محیط بیکران از زیردستان مجرد پیرایه
خواص غایت شامله از ضعیف فرومایگی و قصور بی وجودی باوج تاج امتیاز و سر فرازی
برکشید و این مشت گل را مخزن جواهر اسرار جزو کل و منزل مقصود سالکان سبل گردانید
ساکنان شهرستان معادن یعنی لعل و یاقوت را که بصفای آب و اعتبار حالی
و سیران انظار جوهریان قیمتی یاب بحسب قیمت غالی اند لعل شتاب در آتش شست
که از در بند جمادی خلاصی جسته متوجه بیت الله انسانیت گردند و راهروان نبات
یعنی گل و لاله را که تا صحرای اقلیم تنگسیری و انبساط اند مانند سلیمان مسند سلطنت بر
هوای وصول این نزهت آباد گسترده میباشد که خود را بتقرب بمقربان غایه و اسکه
بقلوب ارباب عرفان بندند غزالان از هوس رفاقت این بیلی شیرین صفات
چون مجنون بیابان گرد و بساط عناصر و معرکه امتزاج و میدان مزاج از رزم و خورد فعل
و انفعال و شکست و ظفر و کسر و انکسار کیفیات بهوس این مطلب باهم در ستیزند
و چنانچه این گوهر را ازین کان و این درر را ازین عمان آبروی افتخار بخشیدند همچنین
دل هوزبانرا از ساکنان عظیم الشان این مدینة الشعور که دار السلطنت سلطان اوان
ست برگزیده یکی را خواه نخواهی منصب تجرد و فراوان معانی و دیگری را رتبه محرمی

۱۴۵

ترجمانی داده واز دیده وریچه باین گلستان سبزه بهار بخزان گشاده وصلای عام
رخصت دخول آن بهشت آباد وعموم آموزه وازمان درداده ومنادی عباتیش بداد
بشارت انتهای ان بلغ گنوزا انحت العرشش تفاتیحها لسان الشعراء بگوش
هوش ارباب درایت رسانیده ودرخیال من بیچیدان قاصر بیان یعنی سیلی خوار
امواج حادثات طالب طریق خلاص ونجات بچه زبان طریق حمد پوید وبچه عبارت
شکر عطایای لاتناهی گوید چون اتیان بدان فوق طاقت انسان وخارج
از وسعت آباد بهالیت عطف عنان ازان داد وبیابان نموده بر بوح دریافت
تکته سنجان تکارد که چون عندلیب ناطقه که خوش نشین بستان سخن ورشاخ
افنان این بوستان ست دران گلستان فلدنشان رخصت صفیر دریافت
وگاه بگاه بپرواز خیال بسیر آن بوستان بچیران شتافته جهت سخن
شناسان که چشم براه بازگشت سیاران این گلستان اند گلدسته از گلهای
رنگارنگ سخن بدست خیال بسته لابل درکندن این معدن روح قدسیها در ابوصل
شیرین مساعی یعنی سعی شیرین بپوسته نقد فرصت جنبوج وگوهرهای چند
فروزان درمخزن بیان بوج نموده این درج را مهرست جز بکارت دوشیزگان
سخن نیست واین عروس ابرده بر چهره دلربایی بغیر از دیده دل واکردن نیست چون
مخزن را قفل ناچار وگنجینه را حارسی درکارست که ناخوانان را ازان دست وصول کشیده وپنجه
تصرف بمچیده باشد اما باین شبیت الصنم را القفل ابجد بمقفل وگشاد آنرا بالمفتاح دریافت

مرغان خوشنوا سان محول ساخته سبحان الله عجب گلستانیست که گل و لاله این بوستان چون
عندلیبان نوا سنج و خوش الحان و سرمه خوردگانش چون شرگان بکوان حریف حرف هم نتوانند
سفتن نوخشان را در قید آرمیدگی رقوم بازیگوشی طفلان دبستان فرده آزاد کشیده
و سعایی بیانش را سبب بی تکلفی عاشق لاابالی المعشوق رسیده شیرازه کتاب را از شیرازه بیان
چون رشته طاقت عشاق از نظاره معشوق خط گسستن و نقطهای سلسل شیرین بیان را
که ریخته شیرازه حیاتست باکام لسیند تریاکیان صحبت جسپان اختلاط بپیوستن گزیر
قصائد را دل بابی پس کوچه چشم گیسو نزهت حدائق قطعات را دلکشای فاصله خیابان
ابرو بیداران این شبستان زاهر دایره دهانیت بذکر خفی کشوده و عطسه جهانگیری تمکین
لباس لنش بجراحت ناسور آهای عاشقان غالیه سوده گلستانیست بدیده بند و شگفته و پاشیده
بی تکلف دزد دیوند سوخته برشته کلامش رخ چشم انتظار براه وارسیدگان که کی از راه انتظار رسند
و شیرین کارانش بگوش هوش افقه آگاه لذت شناسان این شهد را که انگشت بچرمان گردیده
که چشند بیزبان از تکلیف عیان در کار و مائده سخن در میان و تکلف برکنار ست و بنشانه جوجیده
و بقدر بسر انجام طاقت چوانی کشیده اهل مشرب را شراب ریحانی یاسین معانی و جام زبادان اخوان
و غلمان نکات بقصه قطوف دهاد دانیه نیز بحث تحصیل رام پیشانند که مبادا هنگامه سخن سرد و چهره
پردگیانش از غبار کساد بر گرد و دیباچه که جهت بیاض آید آرایشی
نوشته شده طبیعت که نقشبند شعر است نخانه سخن ست قماش کارش
در نظر دارد و از مخیل زده خواند فکر و خیال مردم صورتی بدیده قابل بیاورد

نخواهد کرد چمن بیاض سفینه را تا شجر سخنان شاخ بر شاخ بلبلان گلستان بیان نمود ار نقش
ارزنگ سازد و فرشته نگون که جامهٔ گلبندی بهار را در نظر بینندگان خوار گرداند
برای مسند نشینان بساط سخن اندازد و از قلمرو نازآهوچشمان نرگستان انگفته روئی باغ
خیال آراید و از فصیحهٔ کلام شکر لبان شیرین سخن برای نقل مجالس مستان سعادت خوانی
ترتیب نماید که جهت ترطیب دماغ مے و مزهٔ باغ و کنج قفس مهیا و آماده باشد بیت
ما مے ندیده ایم که نقلش بود زخون ؛ غیر از شراب بیخش اشعار ما مزه ؛ سوداگران
استقرار و تتبع از هر مصر از امصار و تفکر از اقطار مانند شوخ آباد حسن معاشرت
و عباس آباد جلادت و شجاعت و قزوین رزم خوئی و الفت و هرات سلاست و صحت
و مشهد مقدس جانفشانی و شهادت و کربلای تشنه لبی و مفارقت و چین نیرنگ
و زاکت و خطای بی پروائی و عدم مروت و شیراز مهر امهات عطوفت نهاد و بیجاپور
عفوق اولاد و سپاهان کثرت غنج و دلال و کاشان آرزوی وصال و قندهار
شیرین سخنی و حلاوت و سبزوار نونهالان سرو قامت و بجنین دیدهٔ تماشا و
حیرت و شام غریبان بیکسی و غربت و مکه مکیدن لب شاهدان و مدینة الرسول
پیغام وصال مشتاقان و کرمان صبر ایوبی و مکران کمر معشوقی و دلکوئی از هر
متاع که مایهٔ دست خیال استادان وقت پیشه است بسته بسته آورده اند و در
انتخاب هر متاعی بجای پای وقت و ایستادگی دندان بر جگر افشرده پوشیده نیست که
قباسی شاعری که در کارخانهٔ خیال از موی میان زلف بتان و خط گلچهرگان ناتمام رسیده

در زینت و نقره با فلکه از خیال سیمین تنان و زردی رنگ دلباختگان انجام یابد
نه بدان قماش خواهد بود که دست قدرت ارباب صنعت بدامن آن رسد و از نظاره
گل برگ آن هرمتاعی بوی اعجوبه کارے و دیبا نگارے کشد این باغ همیشه بهار گلستانیست
که انوارے نورے ازین انوار و ماهرے برگے ازین ازهار و فردوسے نهالے ازین اشجار
و رودے نهری ازین انهارست چراصاف باطنان روشن دل که توفیق تماشاے
آن زینت آباد یابند چون آب در حوض و جدول از روے فراغت بر لبشت نخواهند
باکمال آرمیدگی سیر این بوستان ننمایند هرگاه من مجنون بے پروا که در بیابان
بے تعلقے و سودا گله گله لیلے در جرگه آهوے خیال دارد در گلکارے این بوستان
براے خوشوقتی دوستان و داغ سوخته و چراغانے چنین افروخته باشد روا نیست
که آتش طبعان پروانه وار بطوف آن سر گشته و بے پروا نیایند و از میوه هاے پوسیدے
نازونیاز حسن عشق این روضهٔ همیشه بهار لذت نیابند شکر الله که این بوستان را
از تاراج این و آن زلهٔ بستن تماشائیان چون در گرفتن چراغ از چراغ و سفر کردن بوے
گل از باغ نقصانے نیست چندانکه مواد نعم ازین خوان آراسته برگیرند همان نقشهاے
تازه بر جاوا این شمع فروزان بدستور بخت صاحب عنایت سخن کوتاه و قصه
مختصر انچه در پرده بیان حسن صورت آن لمبعه ظهور کشیده سخن ست که از دریاے
محیط تجرد بقصد و بجوے دریاے در گل رفتگان گلزار تقید بخت دارد و بند عشق
تصوری و تصدیقے گشته جهان آباد قلوب ارباب عرفان را مقر و مسکن بسیار

واز انجا لباس موزون الفاظ در بر کرده از خیابان زبان دروازهٔ آوان بکوچهٔ موزونی
دریافت دانایان درے آید وگاهے در بنفشه زار خط جعل قامت بے اندازه و مانند آبزنده
در ظلام و پرتو چراغ در تاریکے شام جاز اتازه رو در محلس اصاحب غازه سے گرداند
مدتی با قوت روح یعنے نفس همدم و شبهاے دراز در خلوتکدهٔ پرده دل محرم بوده چنین مهمانے
لامحاله بضیافت گرامے و کفران نعمتش نمک حرامیست ازاکه دیدهٔ بصیرت بنیاد و آئینه دل صاحب جلا
باش. بے اختیار بطوف کوی این لیلی نژادان آید و مانند مستان لایعقل کے خود دانے
بنماید و آزاکه غبار دیده تمیز سد راه گشته طریق تکاپل پوید محرمے و او را بس و دیگرکسے چه گوید
و سیاهه که بلب الاشارات خود تالیف نموده نوشته آید نیایش
و ستایش کریمے را سزد که جامهٔ اعمار النس و جان از تار زبان و پود انفاس رهم تافته
و رشتهٔ زرین خطوط شعاعی جهت اتمام طلس گلباف سپهر بدست قدرت تا قیامت خامه
صورتنگار رهپوئے را جهت خوش نشینان گلشن وجود بمشجر قابلیتهاے شاخ بر شاخ
مفروش ساخته و در خلوتخانهٔ مرکبات طرح اختلاط و آشنائی میان مخالفان اضداد
انداخته آب بیدار دل را پاسبان خواب سبزه هاے محفل نموده و گرد شرارت را
بگرد کشائے خارمانند قفل عنچه از هم گشوده صندوق سبز خاک را لبریز گوهر شاهوار قدرت کرده
معلم هوا را که انفاس حیات بخش زندگانی شعبه از انست از کتم عدم بمیایجی آب و آتش آورده آب را
مقبل شباب و آتش از افت کنان وزی خواران ساخته و در گل ابر بهار از ان سرپلان بانست که
بقطرات باران نعمتهاے الوان لبردم بشمار در رسانیدن ارزاق بی پایانش که دست قدرت خاص ان اصیال است

اشیا با آسمان برگرد و دواین منعم حقیقی با وجود پاکاران اعتاب و اشجار و دستیاران اوراق هزار هزار
رسانیدن طائف مقرره و مرظیفین خوان انعم فرد ست بهیچ کس و فرمان مرکن و بفرمان بات که خدمتگار پرزیدان
تو اکه شیرین حرکات میباشد از نصب خدمت شش شاه بر خواب و شش شاه بیدار و در حالت بیداری
و خواب این خارس مخازن نقود ارکان دیده بانان لطف پنهان کوتوالان قلعه سمان
بنیاد خبردار از سرد و گرم و از برف و دم سردی زمستان تموز گلهای بهاری برای
پختن اثمار گرم و از گرم خوئی و چیپان اختلاط تابستان و بیع و نهای
حکمت اسفندیان اثمار نرم ست در شبکه حیا و قدرتش دریای محیط و عمان چون
ماهی بر خاک طپان و در ادای تسبیح قدرتش زبان آتش بیان شعله
از بیم سهو و خطا بر خود لرزان ست نباتات بفرمانش خاک خورده حیوان را چون
دانگان مهربان بشیر بفتح اوراق و اغصان سه پرورند و ریشهای درختان
چون خدمتگاران چابکدست برای آسایش نازپروردگان روائح حدیقه گلهای
بوستانی را سه گسترند بمفتاح کشاد و کارش طیور از ریاض عدم
بقعلهای دربسته بیضه ها در سه آیند و غنچهای گلها بهدایت و سیاقت
خضر راه نمایش با پاشی بدامن بچیده از رکن مکامن شاخها فراز
منبر طنور برآمده و جلوه گری سه نمایند چراغ درخشان برق
بفتیلها رقطرات ریزان باران برسه افروزد و این رشتها که
تا بیده دست قدرت ست قبا های اندامی برای موزونان

سروشش دمید و زد و گاهے صورت آتشے بجواے اصلح خیز و بساطت
صورت ہواے بجاے خیالے صوت مالے برسے آید و گاہے بفرمان
قہرش چون ناخن سباع گرہ از رشتہ وجودش میکشاید قوت غاذیہ را بسے نان
سخن بسلسلہ از خادمان چہارگانہ جاذبہ و ماسکہ و ہاضمہ و دافعہ مطیع و فرمان پذیر
و مصورہ را بمیاسے نخے خامۂ موہر موکاغذیت خوشش قلم در پذیراے تصویر
و در راہ سرعت امتثال اوامرش نفس سوختہ صبح را نمودار شب ظلمانے و در
حقہ طبیب حکمتش برامی درست کردن شکستہ رنگے ماہ شہاب تار را
خاصیت مومیاے استخوان و کاسنے خورشید را در طریق اطاعت از فروغ
خود دامن بر میان بستوار و در یارا در پذیرو ہمش فرمان خارخس کلفت بفراشی و بسطر آ
خاطر ارل بر کنارست عقد اخوت سیارگان باد و ران آسمان در ترتیب گوش
برآواز آن سمکیان محکم و حال لبالبع کلیہ او تشویشش چگونگے ماند بود و اشخاص
کائنات در ہم و مبہم ست فرس فراست در یابندگان و فائق از معقولات اول و ثوانے
و عقال حیرت دیدہ بنیاے حکماے حقائق بین از سیاہے شبہاے جہل مرکب
در خواب غفلت ست و لہا بد لہا بر شتہ و بیوند محکم بستہ و بال اوان طیور رنگہاے عشاق را
بطپیدن و سرہم شکستہ انسانرا کہ در صفف نعال مرکبات جاے دارد کمند بلند دوے
آسمان از عقل و راندیش کرامت نمودہ مذاق رغبت عباد را از چاشنے حلاوت
اطاعت پیشوائی ثقلین و راہنماے خافقین لذت برلذت افزودہ این گزیدہ را چون عقد آخر

تا مے عدد جامع فضائل پیشینیان ساخته و انگبینه خاطر انورش را از زنگ هر اندیشه جمال
اغیار پرداخته نور شمع ابد فروغ شریعت غرا در از او ظلمت ادیان منسوخه چون شمال
عصاے موسے سراپا دیان نموده و به پرتو این چراغ خورشید ضیا بنیاے شبستان
ظلمت جهل مرکب برافروده این آسمان خورشید نشان را از دوازده برج امامت که هر یک از
باهم اثر قران السعدین ست موجب احکام شریعت کرده و شنوده فرمان این
گوهر والا را دست بدست بحجازیان او امر و نواهے پرداز ان سپرده صلے اللہ علیہ
و آله و بعد برمرآت اذهان مارکب بنیان معارف منطبع سے گرداند که عندلیب
اشفته بال پریشان حال خاطر در هوا ے از حدائق مختلفه کتب علمیه بحسن نگارش که بالاشتباه
موسوم و در سلک مصنفات افضل افاضل وقت خود علامه رازے منظوم بود گذار نموده اوراق
گلشنے دید شکفته رویانش مانند غنچه تبسم خند جلوه گر و عطر بیش و شاهد انش را
چهره لباس دلربا و خوش قماش ابتهاج سیر آن گلستان که شبانه انش را از عطر گلها
کیفیت باده ریحان حاصل شود چنان اقتضا نموده که این پوشیده رویا نرا که در
هودج الفاظ غریبه از نظر نامحرمان مستور اند بجلیه پیراهن تنه تاے عبارات دلارا
که حکم آئینه بدن نما دارد محلے سازد تا بعضے از ارباب فطرت را در تماشاے جمال آن
دلربایان مایلدی طریق بیگانه الفاظ سنگ راه و نباشد و این جامه که بادام ازین دلربایان
گلفام به تیزی مخمین حدید بریده شد و بکیفیته بسوزن نوک قلم در رشته بیچ و تاب تمام
باتمام رسید توقع از مکارم اخلاق ناظران این بوستان آنکه اگر خار اغلاطے در پیراهن

شاهد مدعا بینند از اعتراض زهر آلود احتراز کنند و عفو و اغماض را بر طعن و تثریب ترجیح
نهند دیباچه که بر بیاض عزیزی نوشته شده سخن که بجاده کاری
معانی تازه سامری وار سفینهای گاو زبان را گویا و انوار آثار روح الامین
معانی را در لیالی دیجور نقوش و رقوم دام فریب دلها نموده کلمی ست که از بحر ای تجرد
بروشنائی اشنائی روانه طوطی طور نفوس انسان و وادی ایمن دل و شجرهٔ زبان را نسبت
اغصانها ثابت و فرعها فی السماء در حدیقه مدینة السلام دهان انگشت نما
گردیده و نفوس بشری که هریک در مصر وجود خود کارکنان قوی و حواس را
مخاطب بخطاب انا ربکم الاعلی میگردانند و در بقعه تسخیر و فرمانبرداری کشیده
بحر نظم را بعصای قلم چون دو مصرعه بیت از هم شگافته و بر بنیان نثر انیز
بهمان عصای معجز نما که قصب السبق بخوزان لقب دارد بهم بافته بر ساحل
مجمع البحرین لفظ و معنی که برزخ تجرد و تجسم ست خضر سبز پوش خطر را پیشوا ساخته
و با انکه سلیمان وار مسند سلطنتش بر هوا کشیده دیبا شده در غار تار صماخ زحل
اقامت انداخته موسی را از نسبت کلام آواز هکلمی بلند و ادعیه مسیحائی بوسیلهٔ
سخن شخص اجابت را دلپسند ست با انکه دامان تقدسش آلوده غبار تجسم نیست ماده
وجود عناصر و افلاک گردیده و هر چند از آلایشش نسبت علو مستقل مبرا ست ریشهٔ
نهال طوبی مثالش از آسمان بزمین دویده اگر کسی را در صدق انچه خامه صادق
بیان اخبار بآن نموده اشتباه ست کلام خدا که بیان امر جناب کبریا بوده بفحوای

Aligarh Muslim University Library
Aligarh.
MAULANA AZAD COLLECTION

انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون سبحان الذی بیده ملکوت کل شیء و الیه ترجعون

ایمانا آم

و در سواد و جهل مرکب هر سخن نشناسے چون آب حیات در ظلمات پاے در دامن بچیده
حدیقهٔ هر بیانے بآبیاریٔ سحاب دربارش طباع دریا دلان سرسبز دریان و گلبنهای هر گل
این بوستان نسیم انفاس مسیح دمان شگفته و خندان میباشد و امان مصاب چنین را
کریم پیراهن گرفتن دامن معشوق ست از دست نتوان داد و وداع حرمان همزانے باختیار
هر جان و دل نتوان نهاد و غافل میباشند که سخن ست بصیت قوت روح و قوت بدنش
سخن امنیت و غیر ازین سخنست حسب الامر اعلے بجهت خاتمه قرآن نوشته اند
از آثار متبارک فال شریعت مقدسهٔ نبوے و حجتگے احوال ملت مطهرهٔ مصطفوے
یکے آنست که بادشاه زمان مالک رقاب دوران بعد لیکن قول و فعل اثبات
دینداری و اطاعت و انقیاد فرامین جناب باری نماید و راه هدایت
هر سالکان طریق رستگاری کشاید ادای سنن بر ذمت همت حق شناسان
واجب داند و از بصحف اعتقاد درست و عزیمت صحیح سورهٔ غرائم اخلاص
خواند اعمال ستوده اش مصداق اقوال و رسوخ عقیده اش ثابت بگواهے عادل
باشد چشم خدا ترسش روشن و ریاض شریعت پرور گلشن که اصلے حضرت ذوالجلال
ممالک ارواح و ابدان صاحبقران نصرت پناه اقلیم کشاے قوے دستگاه گوهر بحر فقیه
و آگاهے درة التاج سلطنت پناهے و صاحب کلاهے کل همیشه بهار گلشن خلافت عظمے
نهال برومند حدیقهٔ دولت بیمثلے شگفته خورشید جهان کشائے پیرایهٔ پوش عدالت
و داد بخشے و ملک آرائے دین بخش چشم فتح و ظفر منظور انظار کارکنان قضا و قدر

اطلاعات ست ۱۲
مکه عیار زن بخش
است اعتبار ۱۲
مکه بعد لیکن است
قول حق و فعل ۱۲
مکه طریق استکار
است راه یافتن ۱۲
ارتکاب ۱۲
سخن بسم
اول و قسم از
۱۵۶

السلطان ابن السلطان ابن السلطان ابن السلطان ابن السلطان الخاقان ابن الخاقان
ابن الخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان بیت فرد و مع طلعت
گیتی ستانی ؛ شه صاحب قران عباس ثانی ؛ کز ضیاے آفتاب جهانتاب فلک سلطنت
و نور ماه تابان آسمان ولایت و ولایت اند در ینغنے گوے امتیاز و پیشی از سلاطین
سلف ربوده اند و اوامر و نواهے ایشان را بسمع و دیافت از سخن سرایان خاصه
مقال مخدرات عفت جمال آیات فرقانے شنوده و بر اذعان فرمان مبشر انس و جان
از حسن افعال و اعمال ایشان برهان نموده و چون گلستان کتاب کریم و قرآن عظیم که
طائوسان قدسی آشیان معانے در فضاے آن بوج بوج در پرواز و عندلیبان حکم و
حکم بر شاخسار الفاظش هم آواز اند مکان شاهدان بهشت سرشت و امرد سیماے
و جلوه گاه شاهد هر هفت کرده سبع المثانے بفحواے اکلها دائم و مقتضاے قطوفها دانیه
با ثمار گوناگون اعجاز تماشاییان را حلاوت بخش ایمان و بینندگان را قوت دل و
قوت رو است همت والاے ایشان معطے متوجه طراوت این همیشه بهار ارم نگار گشته بزلال
صاف اعتقادے که از چشمه سار خداشناسے تراوش دارد چنین طرازاین بوستان
خلد عنوان گردیدند و حسب الفرمان قضا جریان فلان غارس نهال حروف و ناقوش
این بوستان اعجاز اثمار خلد آثار شد امید که با ثمار عمر دوام و حصول مرام
که میوه شیرین این حدیقه اند شیرین کام باشند و در تعلیف
میرزا معز الدین موسوم شهرستانے

۱۵۷ ۱۲

بحر وزان معانی و سرخیلان قوافل آسمانی که ارواح اطلاق و فرقه لاتسیدک
بساحل دریای قلوب ارباب عرفان و غیاثه قلیب آذان اخوان چون ماه کنعان
نزول میفرماید اوراق ازهار و نقود کامل عیار نثار و رواش و مواذن انظار
و غرف پیشگاه جیب و کنار مشعوذ و شعار و دوکا الابصار جلوه گر مینماید و چون خنجر
الیاس در بحر قلوب و بر مکتوبات بخطا زند و گاه پوسته و حین طعن و
قامت و زوال و رحلت و رحامه اندامی حرف و لباس تهنای لقوس و هواوج مشک اندود
کلمات و حدائج عنبر آلود الفاظ که هم الیشار انزله بال پرواز و هم بشابه پیمانه نشاء باده
اعجاز و هم ترجمه بیان و هم مانع تاراج قاطعان طرق و راهزنان است میباشند و این قشنگ
و این پوشیده پوسیده مانند از غایت امتزاج مانند محض مزاج که نتیجه آباء و امهات
با آن زیادگان پوشیده و در رنگ گل رعنا باوجود اختلاف دم از اتحاد میزنند و از بحر اوصاف
و از زیاغ آنها از منهج اعتدال چون صورت آئینه ناخوش و نما در نظر ناظران سعادتگر گون
نمایند و از نیجاست که اقلام رقم نگار انرا در اصلاح این طفل مزاجان که لبشوخ چشمی شرار
و سبک جولانی نسیم بهار اند خاصیت چوب ادیب و در رشته سطور مسطورات منظوم و منثور
مقالسه نبض مریض ناگشت طبیب است چون زبان روات ثقات بصفت دیانت دار
موصوف و چون علیه سلاح بحفظ الغیب معروف میباشند و نگارندگان اخبار
و اشعار که در حقیقت منتخب و بهترین طائفه از طوائف تجار خیر بدار متاع غذای
روح و روان دربار اند بلکه سیلی و شان سیترین حرکات مصنع الجنون طعان و

هوا پرست که خسروان سریر خود سرے اند بسر سانند شریک غالب شعرا فغان کارخانه
خیال میباشند و نسبت ناقلان کلام نتاج قماش سخن نسبت گلفروش به پیرایندهٔ
چمن و نسیم مصر تشیم پیراهن دوست میکشان بدهن ست در نجال گوینده از نگارنده
چون صاحب کالا و مشتری منت پذیرد و در خیال همرهے و خیز اندیشش طارے
ست اسیر خصوصاً در صورتیکه ناقل قائل را رامد و نفع اینمعامله باو عائد گردد
مصداق این کلام صوت حال اعنے مغز الکلامیست که مودبانه و طبیبانه و
مشفقانه بحال مکتبان دلستان الفاظ و زادگان طبع محتاج غایت رب لطیف
مجید محمد طاهر وحید شریف رسیده بخامهٔ وقت پرداز همرهاے این
دوشیزگان نموده با وجود نهایت وقت بشراکت و همراهے این هاتم
با دیهٔ سیدمانے و هاد و تلال آزاباے تفتیش و تفحص پیموده این بوستان
پیراسته را شانسته سیر و سراسر روی صاحبان دریافت بل گوینده را زین
منت خود ساخته و قدر هریک از غریب زادگان معانے غریب پاینده سواد
رقوم را بوابجے شناخته اکنون این خوان آراسته بارباب ذوق تسلیم سبیل
و سینه بان را در دعوت مهمان طبیعت حضرت خلیل ست والسلام

بجهت خالقهٔ جامع عتابے نوشته

مرتع درویشانه که نسبت خرقه اش بسلطنت او همے رسد و برجامهٔ مرصع

بادشاهان تفاخر نماید لباس جامع عباسی مسائل شرعیه تواند بود که دوستداران
آل رسول بیدبیضای یکدگر بسوزن اقلام در شته مداد حریر و قرطاس و رخیالات آسان
بذل جهد بتقدیم رسانیده باشند و عیار محبت و دوستی خود را با اهل بیت در محک تصفیه
این مرخلاص ظاهر ساخته بقینکه منهج و نساج هر یک را جائزه اجری جدا از خزانهٔ انعام عام
کرامت خواهد شد در خاتمه شرح فارسی که بر رساله خلاصة الحساب
نوشته شده ایجاز افکار منظومه و جرائد بدایع علمیه منشوره را که حسنش
یوسفی و بخیر و دلال زلیخائی باشد اشتغالگی دواوین عارضت کتب و رسائل هر یک را
محتاج مناظره پیرایش و آرایشی و طبیب مقابله و تصحیح میدارد لهذا تماشائیان
این گلستان که سراسر روی از روی تفکر و تدبر نمایند و حک و اصلاح هر یک
از مطالب سمت مشاطه عرائس آراسته بزیور هر بهجت میدارند انچه نیاز مند
درگاه بی نیاز محمد طاهر وحید شریف اگرچه در اخراج این رساله
مظنت از سلک توقف بسیمط فعلیت حکم آباد ولایداد و لا دوارد لیکن موقوف بتوفیق
حضرت احداعنی معزالدین محمد کزنک اندیشه و منقاش ذهن دقت پیشه
در تحسین اشکال عرائس شکیله این کتاب و تصحیح خرائد مقام که سکان گزد کسرائی
دوائر و صدر نشین پرده های الفاظ این کتاب اند سمع بهار در آرایش اوراق
درختان و تشخیص تقاطر و جالینوس در تدبیر علیل مزاجان بکار برده در ازالهٔ رمت
صاحبان فراش این بیمارستان زحمت لبیار کشیده و در پی هر یک از

وحشت زدگان آهو طبیعت این خانه بیابانها دیده اکنون اثر سمے او درین نسخه
اگر بر همان نرجس فرع بر اصل نباشد مانع ترجیح اصالت لامحاله متواند شد انشاء الله
فراخورسے درخامندے این نمازند شاب و ماجور خواهد بود خالتکه
بهمه نوشته میرزا فصیح مرحوم نوشته شده هنگامه گزاران سخن را مژده
که بار دیگر ترکیب این چار عنصر اقتضاے وجود عنصرے طبعے نموده و
ساقے خمخانه فلک صافے معانے را در شیشه دل پر حوصله پیموده دریاے
معانے آغاز گوهر افشانے کرده و لسان شعر بدوگارے شیوا بیانی قریب
قصه پردازے و داستان سنجی و شورانگیزے شیرین شده بمژده این خوش کلام اگر
در بیژه و همان کوه غم از صلب فرهاد و تاج شاهے از سر پرویز برگیرد روا باشد و اگر بحر
و کان سینه و کلیسه خود بشناسائش آن پردازند بجا بود الحمد که بزنگان ظاهر شده که
خامه عنبرین خامه من اگر بسیه چال دوات کذب پیرائے را اسیر شود و در آرزوے
مقدم استخلاص آب سیاه در چشم آورده بفطیکه عزیز واقع باشد بزبان نے آرد و در مضمون
گفته و نوشته مراعین صدق و محض ثواب باید دانست چندین هرزه سرایم
که در صدق قول خود الحاح و مبالغه نمایم معصر عه هان چه باشد دست جاے سخن
باز دحام اشخاص معانی تنگی نه پذیرد و نغمهاے معنے را از مائده خوان مضمون کلمان تنگی پدید نیاید
دیگر اینهم اگر سمند فکرت درزین باشد گوی بجولان در آرد اگر دست طلب باشد شاخسار سخن
در آرد کن انصاف بالائے طاعت ست چه خوش آینده فتاید از دانش طراز نکته او اهی نکته پیرائے چنین

[illegible]

دل در بر گرفته باشد من که دارا فشه اوراق ای نازکم چندین ازین اشعار طرفی نبندم که با غبان
از گل ریخوار از مل نه نبند و اکنون چشمے خواهم که جلوه این سیاه پوشان را از کمال سعے بیرائے
ملاحظه فرماید و ناخن طمع حدیده الفکرے که بهپوے اوراق نازک را خاروپاید خن را شخدان
سیاند دیگر مرا چه احتیاج گفتن حقائے ابکار اشعار آن یگانه آفاق را چون او محجب ندارد
و بهر دو را ارتقا و تصاعد بر مدارج کمال کرامت کناد بالنبے و آله الامجاد در جواب
مکتوب حاکم ملتان که بذوالفقار خان حاکم متعدد ار
نوشته شده زلال عذب الفت و اتحاد و مار معین مودت و وداد اعنے
نامه محبت خامه فلان که از سر حشیه یگانه دے و منبع دوستے و یگانگے تراوش
نموده بود مانند سحاب بهار و ابر مدرار که در حدیقه مشحون بر یاحین و از نهار بار کشاید
فیض و رو و از زانے داشته گرد نشان طریق بیگانگے و کلفت و هم نخل طراز ریاض
الئتیام و الفت گردید و گوهر آبدار مراعات قرب و جوار که در صدف الفاظ آن
بحر مصادقت و ولا مکنون بود بعنوانے عنوار اندیشه وقت پیشه بدست آمد و پسندیده جوهرے
در یافت گردید بر و اتقان و دقائق عالم کون پوشیده نیست که مراعات قرب جوار
بعد این عقل و نقل بر ذمت همت کافه انام و اصناف بنی آدم عموما و حکام و کارکنان
شئون که ایشانے ازین گروه خبرت پذیره تعدے بکافه رعایا و برایا می نماید خصوصا واجب و لازم
و پیوسته با در یافتگان این امر خیر انجام سلسله جنبان ارتباط و الئتیام میباشند لهذا بایات
فلان که فاتح ابواب آن شده بود سالک طریق آشنائی گردید چون تسمیم اشعنے از طرز آن نوارجناب

بمشام اطلاع و آگاهی نرسیده بود و بنا بر مقتضای ظاهر دران شیوه خود دارے
نمود الحال که آن دقیقه شناس احراز منصب السبق الافضل للمتقدم نموده
باو سمی این امر شریف شده اند برین خیر خواه عباد الله نیز لازم ست که مراعات
این امر رفیع که منشا رفاه حال شریف و وضیع و رفع مفاسد فظیع ست نماید در
باب اجناسے که فلانے باتمام آن مامور ست اشارے فرموده بودند که تفصیل
آن بنظر فلان رسیده تعجب فرمودند که باوجود سبق روابط سلاطین سلف
و دورانے بر بروج برترے و شرف بتحصیل اجناس بطور بنحو دیگر در نظر آشنایان
دربار بیگانگی پرده بیگانگی ست مناسب شیمه کریمه نجستے آن بود که بے تکلفانه از سرکار
آن گنجور متاع دقیقه شناسے طلب کرده شود و مستور نخواهد بود که تجار خریدار
بهر طرفے از اطراف و قطرے از اقطار که روانه میگردند چون آن اجناس
نمایند مرآت حسن سعے و وقوف آن جماعت ست بعضے تفصیلے از مسنوبان درگاه والا
باز یافت مینمایند که باین تقریب خدمت سکاے خود را بر ایشان وگان
باید سر رشته خلافت مصیر ظاهر سازند و تعجب از انست که بعد از اطلاع آن در
سابق طرز و اسلوبے بر تفصیل مزبور ربط سوالف سلاطین جنت مکین را منظور
نداشته بفرستادن اجناس مفصله فاتح ابواب یکتادے نگردیده اند بیقین
حاصل ست که وقوع فلان مقدمه که در نظر والاے سلاطین چندان
وقعے ندارد و مخصه باساس دوستے که بمعمارے چندین بادشاه

بسم الله الرحمن الرحيم

وثیقه عین حقیقت آنگاه تشیید یافته باشد نخواهد گردید و نواب فلان از اقدام
برین امر بغیر از رفع مظنه نگوته اند لیشان چیزے دیگر ملحوظ و منظور نه بود مظنون چنان
بود که بدستوری که در زمان نواب فلان این خانه بقید باعث گرانگی محفل عذب
دوستی طرفین نشده بود نخواهد شد لهذا بعد از مفتوح شدن آن بایمانه مودت خانه مشتمل
استقرار دوستے قدیم ارسال داشته چون دنیا و مافیها در نظر همت ایشان دون
آمد اعلام فرموده بودند که استرداد آن ملک بغیر از زین مطلبے نبوده دیگان نیت
که این حرکت موجب تزلزل ارکان دوستے قدیم شده باشد هر یکی از نفاس بلاد
که رقم اختصاص بران کشیده شود در عوض تصرف کارکنان آن دولت عظیم الارکان داده
خواهد شد و از ان طرف بغیر از ترک آشنائی و بیگانگی امرے ملحوظ نگردیده و باوجود وقوع
این مراتب طلبداشتن خلاص مفصله از اقتضاے ظاهر دور مینمود چون در باب رفع کلفت
جانبین و اصلاح ذات البین باین خیر اندیش عباد الله مصلحت دیده بودند بخاطر رسید
اندیش چنان میرسد که چون چشمه سار یکتا دلے نخست از حرکت آن طرف غبار آلود کلفت
گشته اگر در صدد افتتاح ابواب یگانگی و دوستے باشند بتقریب جواب نامه که قبل
ازین فرستاده شده بود سلسله جنبان مصادقت و موالات گردند مسوده
مکتوبیکه از جانب یکی از حکام سه حد نوشته شده
چمن طراز حدیقه همیشه بهار دوستے و مولاے بهارا فروز بوستان صدق و صفا
ماده بی غش خمکده اتحاد و گلبسته ریاض یکتا دلی و وداد عنی نامه صداقت خاتمه

امروت عنوان مکتوب دوستے آثار خجلت از نمایان فلان در ساحت ضمیر فروزان پرتو
اندوز بزم افسروز محفل عیش و نشاط و مجلس نشاط اندوز خوشدلی و انبساط گشته بروی
وحلت وداع الیتیام و تیکتے راعطر مشام بیکانگے مشام الفت و اتحاد را معنبر گردانیده
واز مژده فتوحات مسرت افزا اندازه حاصل گشت الحق که در فشار امکان و سرآبی لباس
آتشیجان نامربکیه پسندیده گذشتگان زبان آیندگان تواند بود و چنین شیوه ستوده
محبالفت والتیام هست که چشم بستان منزاے نیکناے و شیرازه کتاب خوشدلی و شادکامیست
گرد و هیکه بعینیکس و در نماے عاقبت بینے شاهدان فتح و فتوق را در بزم حضور مشاهده
نموده اند در سنگالش اهتمام و حصول این کام انتظام پذیر ماند یقین حاصل ست که از شرح حلقه
ارباب فراغت که در شیوه وارستگی از جنگیان عیش و سرانجام پیش بینے از سالکان
این طریقت در پیش اند بتماے راهی زرین و رتبه خطیر و تشیید این بناے استوار خواهند شد
چون دستنامزاد ارسال تحفه و هدایا بدوستان و آمد و شمار مغان فیمابین ایشان
بمنزله پود و تار لباس مودت و یکانگی و شاهد دوستی را این لباس زیبا
و این پیرایه خوشنما ست لهذا بعضے از اجناس امیدوار که تیار بود مخصوص گشته بکتوبکی
از جانب قورچی باشے آذربایجان بوزیر اعظم
خواندگار نوشته شده بوسیله ریاحین دولت و اقبال و گلشن
حشمت و اجلال دستور اعظم و مشیر مفخم از نفحات سحاب عنایت حضرت
یزدان رحمن و هبوب نسائم عاطفت خالق الس و جان و اثمار بدیع از اشجار بدایع شیرین کام

بیکتوبکی ۱۰۰۰ اقچه
حاشیه نویس کاروان
بیکتوبکی نوشته
دوم بیکلر در
کتاب لغت مسطور
خوشنویس و شاعر
خواندگار که
بیکلیک خدمت

بخشش ۵۰۰ اقچه
۱۰۰۰ و لایت ۱۲۰۰
خواندگار شهر
بخشش اول زبان
خواندگار شهر باشد
الصدر الاعظم و الاعظم
بیکلیک و بیکلیک
بیکلیک و بیکلیک
بیکلیک و بیکلیک
بیکلیک و بیکلیک

باشد بعد از ابدای تحف اوعیه وافیه و ارسال هدایای ثمینه شکارژه بر لوح ابلاغ
مینگارد که بفحوای آیه کریمه اطیعوا الله و اطیعوا الرسول و اولی الامر منکم بر هر فرد
از افراد انسان امتثال اوامر سلاطین معدلت آیین واجتناب از نواهی پادشاهان
سعادت قرین واجب لازم و فرض متحتم است که در ضمن رعایت این منهج اطاعت خالق
انس و جان و فرمان پذیری پادشاه دوران نیز وقوع آمده باشد چون بنابر مراعات آن فاده
حال عباد و امنیت و آسایش بلاد بسا طرز و ستی و اساس مصالحه بین پادشاهان
طرفین و سلاطین جانبین گسترده و افراشته و سر رشته تقاض و خلاف بکل حکمت
انباشته است لهذا از بدو وقوع این امر شریف میمون ابد مدت از هیچ نقض
آئین و لا و باز خواست بندگان اشرف و اقدس اعلی مرتکب امر مکیه مناف آئین دوستی
نباشد نگردیده اگر خلاف ادائی از اگر آورد بدنهاد که از خبث طینت همواره در صدد آزار
و اضرار خلائق اند بهنوز رسیده نادیده و ناشنیده انگاشته اند و این شیفته موجبه
زیادتی جرات آن ناعاقبت اندیشان گشته بیشتر از پیشتر سلسله جنبان مفاسد و شور شده از
خود رهسپون الفتنة نائمة لعن الله من ایقظها در معروض بازخواست نشاء اولی و اخری آورده
با آنکه در این اوقات سلطان یکی از زمینداران اکراد سر رشته فتنه و فساد
مکرر بسر راه تجار و مترددین و آن آمده بسلب خطیر از مال ایشان و در معرض نهب و غارت
در آورده و چندی را نیز به تیغ بی دریغ مقتول گردانیده با آنکه گوشمال شایسته از اولیای
از ایادی تصرفه آن کوته اندیشان بدمآل به نیروی اقبال بیزوال مصون از اختلال باهل وجوه

معتقد در مسیو رست تصور اینکه مبادا اتلانی این امر محول بر نقض عهد بیان گردد
و بندگان اسپید دولت متحکم در صدد قلع و قمع او در نیامده مگر داد ران باب بحکام جسیم القدر
سابق و لاحق و آن اعلام نموده مترصد آن میبودند که حکام روان تبیشه نماز خواست
آن خار را از راه مسلمانان قلع و قمع نمایند تا امروز بعد از اینکه بدبار اقبال عرض نموده تنبیه او را
مشکل جسته در مقام تادیب برنیامده اند و اهمال ایشان درین امر باعث زیادتی جرات او شده
در پیوند دیگر ارتکاب اقبیح امر شنیع نموده دست کثیر از عباد الله را بعضه تیغ هلاک ساخته
بعضی از محصولات الکا متعلقه ایشان را در معرض تصرف در آورده اسباب اختلال حال
ایشان نموده روز بروز بیشتر از پیشتر مواد خود سری و گمراهی و طغیان گردیده هیچ مواد فساد
دیگر در میان نماند که حکام جلیل القدر روان چون هر سال تجدید میبایند لعلت بعضی مطالب که
ایشان را مستور باشد با عدم فرصت بتنبیه و تادیب آن ناخود شناسان قیام نمیمانند چون امر
جزئی رفته رفته منجر مفاسد کلیه میگردد و در اینجا بسا مجال سرایت نموده بموجب مناقشات
خلیمه مسیو دلمند ایشخیر خواه بجهت السناد راه حرف ارباب غرض حقیقت حال در اداره عرض نموده
و اعلان آورد که اگر از جانب نخست آنجناب دفع مرفع او خواهند نمود در السنه عکس تعین نمایند
که باین اقدام نموده زیاده ازین نگذارد که مدعی از همیشه بهار صحرای قسم خار پیرا از ریشه محکم گردانند
و اگر چنانچه لعلت اشتغال موانع سیاه کینه خواه آن طرف را فرصت سرانجام
این امر نباشد چون حقیقت واقع در معرض ابلاغ در آمده یقین و اصل است
که احتمال نقض عهد را بخاطر راه نخواهند داد و این خیر خواه با سهل وجوه

ست که هواخواهان لیالی و ایام در رعایت آن مبالغه نموده اند و بر جمیع ارکان و
ولنعمه طریق که بمقتضای خیر اندیشی و دریشگاه ضمیر بیضا نظیر بادشاهان
بار عرض مطالب یافته میشود لازم ست که بتخلیه مرعیات آنچه خاطر این طبقه علیه
از غبار کلفت صفحه سازند و شرحیکه در باب جنود اورنگ که بسبب توجه بادشاه والاشاه
تسخیر ماوراءالنهر یاسا در این احتیاط کشیده مرتکب تاخت خراسان نمیگردند صورت
تحریر یافته بود کیفیت محاربات قزلباش ظفر تلاش و استیلا و اقتدار این گروه نصرت شعار
بر اعادی و اعدای ظاهر است و ران باب تصدیع ندادن آن و رسیده آگاهی را
او بے میداند ایانکه در باب منعم و انعام شیوه التیام شده بود بدرباب دانش و بینش
ظاهرست که از بدایت ظهور این دولت ابد پیوند همیشه بادشاهان اطراف و اکناف بمعاقدت
و مظاهرت این خاندان ولایت نشان از اعادی گوے تفوق و رجحان ربوده اند
چون بادشاهان والاتبار سایه رحمت پروردگارند بمقتضای لوازم طینت همواره
مشرق عنایت ازلے قرین استفاضه انوار جهانکشائے بوده اند بیت
در انمقام که خورشید چهره افروزد ه چه جوز شمع و سفروغ چراغ حاجت نیست
شرحیکه در باب فرستادن ولد علیمردان خان نگارش یافته بود بران حق
نعمت شناس ظاهرست که منهل عذب دوستی قدیم بسبب شورش آن حق نعمت ناشناس
آلوده غبار کلفت ست و با وجود سفوح قضیه جانگداز مستغرق بحار رحمت فراوان میشمرد
ارکان خان خاقان رضوان مکان عیسی بیشیان که تاسوده لمانا هنوز نمکسوفان است

وجلوس نواب همایون اشرف واقدس اعلی بر اورنگ بلند پایه جهانگیری و کشورستانی
که وقوع هر یک بیگانگان آن سلسله را آشنایان و آشنایان را محک عیار محبت آزمایند
هرگاه لوازم تهنیت و تعزیت تقدیم نرسیده باشد بندگان اخلاص آئین را کجا
جرات اظهار اینمعنی میتواند بود پیوسته فاتح ابواب مکاتبات محبت طراز بوده باجراء
مهمات مسرور سازند نامه که بیکی از سلاطین کامگار نوشته شده
صورت مصفای دوستی و محبت و یکنگی و وفاست التیام گلشن
گلستان همیشه بهار الفت و وداد و بوستان پیراسته از خس و خار کلفت و
مغایرت نامه سوالات رقم فلان که در سیمولا چراغ افروز محفل ائتلاف
و التیام و نزهت آرای مجلس ارتباط و انتظام شده بود از نسائم آن نوبهار یکتائی
از بهار گلستان محبت و اختصاص و عندلیب شوق مکالمه غائبانه در پرواز آمد الحق
در عالم عنصر و فضا و سیمولای باریک بیان دقیقه شناس بهتر از دوستی و محبت
امری نشان نداده اند و چه چیز نشریفتر از اینمعنی تواند بود که نوبهار عیش صغیر و کبیر خرامان
صحبت و اندوه بر ناوپیرا از فیض شکر خنده این صبح صادق نفس ست خوش
کسی که بعد دگر سے تا نمیدانی در استحکام این بناے رفیع البنیان کوشش نماید
قلم حلاوت رقم گرد رنگ طراز بهارستان صداقت و موالات ست و همین همیشه
بهارنامه محبت اختتام نگاشته بود که شخصی را که قبل ازین بمطلب خجسته کار نزد فرستاده بودند
بے تامل مقصود مراجعت نموده آمد و صورت مشارالیه شرحے نداشته بران دقیقه شناس

که واقف مصالح کافه جمهور انست مخفی نخواهد بود که دران سال بنابر وقوع آفت و سموج
سلطنتی که فیمابین پادشاهان جم اقتدار رو نموده بود دخیره کم حاصل و سیورغالی آن بلدها
تلخ و ناگوار بود بدون عرض اقدام این امر از حوصله جرات این بندگان و منصه مه مرکوز از
دایره قابلیت عرض بیرون بود لهذا در عقده تراخی و تعویق مانده والا ظاهر است
که این مقدمه قابل آن نبود که بتلخی مضایقه ذالقه اهلیت را مرارت آموز گرداند و در باب
آمد و رفت قوافل که در حقیقت متاع روی دست ایشان اوصاف جمیله پادشاهان ذوی الاقتدار
ست نه در ایامیکه منهل عذب دوستی قدیم تیرگی بسبب شورش مفسدان ناصاف
و غبار آلوده شده بود و نه درین ایام بهیچ وجه من الوجوه صدماب صعب و رود در
این حماعت شده و خواهد شد شرحیکه در باب صداقت و محبت و الفتیام و ائتلاف این طبقه
علیه و اندودمان ولایت نشان که قبله آمانی و آمال جهانیانست تحریر یافته بود و فراقص
مراتب آگاهی محتاج بیان نیست که بمقتضای بالود تتم الاجماعات از تتابع و دوستی این
سلسله علیه که فیض آن مانند سحاب نیسان بیپایانست گشن اقبال آن دولت قوی
اهتزاز یافته آثار سعادت این دودمان والا و حسن اقبال ملتزمان آن دولت
حضرت و نظارت پذیرفته در منصوصات تحریر بتقدیم نمای مثبت الارکان که حوادث
روزگار و رشک تزلزل آن سر در گریبان و انگشت حیرت در دهان مانده بود پادشاه
نازل ساس حق شناسی که والا و کبر النوع او بود دوازده هزار دینار رسوم
داشته و بدان سیاهات و افتخار مینماید از اشراقات انظار خورشید انوار جامع

کمالات کونین و الطاف نامتناهی رموزات سعادتی و مسیاحی اعلی حضرت خاقان
گیتی ستان علیین آشیانی باین مرتبه که منظور انظار جهانیانست رسیده و حق
نعمتهای چندین ساله ران یا و من یا انگاشته از طریق محبت و آداب دوستی
بسیار بعید مینمود و هرگاه حق چندین ساله نعمت را فراموش کند حقوق نعمت چندین روزه را
بطریق اولی نخواهد دانست و این مقدم شخصی چگونه محل اعتماد تواند بود اگر اعلیحضرت
فرمانفرمای اقلیم دانش و بینش منتخب مجموعه آفرینش نواب خاقان رضوان مکان
فردوس آشیان را امری خلاف دوستی بخاطر مبارک میرسید با وجود وقوع این مقدمه
که هریک ازان به تنهائی علت تامه کلفت بی اندازه بود آن عمده اقران را سپر بلای خود
بنوائیکه میدانند خصت انصراف نمیفرمودند در صورت با وجود وقوع این مقدمه
قضایا بتقدیم مراسم تهنیت و تعزیت از لوازم دوستی بود و آنچه در باب خبر وفات
آن بزرگ گردیده آفرینگار باعث آرامش و آسایش دودمان شاهزاده والاتبار
رجوع دیگران و در معرض ابلاغ درآمده بود بر خود و بزرگ مستور نیست که از آغاز این
دولت مرصوصة البنیان که نیر عالم افروز جهانگیری بهرج شرف خود که عبارتست از
دودمان عالی تبار این کامگار نامدار عالی مقدار است تحویل نموده خاقان بلند مکان
گوهر دریای خلافت سیف مسلول ماضی ولایت علیین آشیانی فردوس مکانی
جهانجیر انی در دوازده سالگی بسریر آرای سریر آستیلا و اقتدار پرتو فرمانروایان
اطراف و اکناف را در ربقه اطاعت و بندگی کشیده بود و بعد از ارتحال آن بگانه عصر

ارکان این دولت و اعیان حضرت و سائر طوائف قزلباش در مقام بندگی و اطاعت
و انقیاد و فرمانبرداری بیشتر از پیشتر درآمده همگی را از آن روی خاطر آنست که چون
بمقتضای تقدیرات ازلی از نور عظیم جانشینی در رکاب نواب خلافت مآب خلد مکان
فردوس مسکن محروم مانده اند بتلافی و تدارک نقد جانرا در راه برگزیدهٔ پیزدان صرف نمایند
که از عهدهٔ عشر از اعشار و اندکی از بسیار اخلاص و اعتقاد و فانی بیرون آمده باشند
حقیقت مصالحهٔ پادشاه والاجاه روم سامعهٔ فروز شده خواهد بود که اینمعنی را نور عظیم
دانسته با وجود کثرت جیوش در نهایت اقتدار و کمال استقلال بکرات احکام بامراء سرحد
ولایت خود نوشته در تشیید مبانی صلح و صلاح نهایت مبالغه نموده بود که مبادا چنانچه
نمایند که امری منافی امور مصالحه و پیمان باشد وقوع یابد و درین اثنا ایلچی سنجرج سانشا بود
که ایلچی نکته گزار سخن شناس و فقیه یاب بجهت تقدیم لوازم تهنیت و تعزیت فرستاده
خواهد شد و بندگان اشرف نیز که جان مانند گان ندای نام نامیش پادشاه والاجاه
مرخص را رخصت انصراف ارزانی و ایلچی کاردان تعین نموده باتفاق فرستادند و در پیچگاه
امر کیه نیز موافق رضا مندی ایشان دولت عظمی باشد واقع نیست نهال آمال جانبان از
فروغ خورشید اقبال رشد و نماست پیوسته ابواب مکاتبات را که در حقیقت از
مقدمهٔ مکالمات دوستانه است مفتوح داشته بارجاع مهمات ممنون سازند که پیوسته اقبال
بیزوال بهجت انجام باد کتابتیکه بیکی از آشنایان خود نوشته
اند چون سلام دوستانه را در تجدید حسن عهد قدیم تاثیر

دعای یوسف در حق زلیخا و دعای یارانه را در احیاء علوم عافیت و در نهج البلاغه
مسیحائی باشد لهذا بورود و مبشر صحت ذات شریف یعنی مسعود ختامه که بطراز قمیص
یوسف سنه اجفان یعقوب مطرز ست دل مشتاق که ساکن بیت الحزن اشتیاق
بوده در اهتزاز آمد سپاس احمد و المنت که بنور حدیقه دار السلام استشمام نسیم بهجت
صحت ذات مسعود آن سرگروه ارباب ریاست چون حدقه دیده اصحاب بینش بنور انوار
معمور و از دست انداز خزان سرد مهر ایام مسرور است امید که همواره
از اصابه عین الکمال در حصن حصین حرز الهی محفوظ باشند حال مخلص
بعین عنایت رحمان بروجه حسن گذرانست و بر بر دست تردد است
خاطر بسته در حصار توکل نشسته گوش بر آواز مبشر غیب مے باشد و از شنیدن
دل بهانه جو انشاء الله دست آویز تسلی میسر شد بخاطر خیان میرسد که نقد فکری
که درین ایام از سعدن طبیعت استخراج نموده بمحک اصلاح خدام
رساند چون ضیق وقت مانع از ارسال تمام آن بود انچه میسر گردید
روانه بزم سرور شد بزیور اصلاح محلی ساخته پیوسته باعلام
صحت مزاج دارسال پرسش گان طبع و مهاج مخلصان را رهین منت خواهند ساخت

کتابتے که به حاجی علی خان سردار آذربایجان نوشته

عرض مخلص صادق الولا آنکه نگنجیدن لا انتها در ضیق عدد احصا چون

برهان مسلم دانشمند است و از نیجاست که خامهٔ قاصر بیان در صدد تعداد
القاب جلیله و اوصاف جمیلهٔ بیپایان آن عظیم الشان رفیع الارکان که
از مقولهٔ گنجیدن دریا در حوض بیچون بسبوست در نیاید خامهٔ شتابی
در مقام بیان آمد که از وسع نطاق نطق خارج باشد نایب مناب الستهٔ
ما باشد چه اینجه در طومار زبان نگنجد عجز سخن طومار بزبان بیزبانی ادای آن
نماید لهذا عطف عنان از انواد بیپایان نموده بر مرآت ضمیر خورشید ضیا
که از مصقل عنایات خالق ارض و سما محلاست صفش و مطبع خواهد بود که رستن سبزه
از زمین قاصر بیان بعد از بارش سحاب اطلاق باران بیپایان زبان بشکر احسان
او داد سخن بر ابتنای بر غنیمان کشوده است و درین صوت پوشیده نخواهد بود
که مهبط جود آن خلاق لطف عمیم را هر گاه بهره مندی از دریافت حاصل نموده باشد
چه پایه برین این لطف غیر مترقب خواهد بود غریق دریای عوق نجلت را اگر فراغتی
از دست و پازدن حاصل آید جز دعای بقای ذات ستوده صفات و دوام دولت
قویه الجهات ازین بحر بیکرانه برنمی آید امید که پیوسته و ساده بهره مند و سند بوده قدوهٔ
مخلص پرور بوجود سامی گرامی زمین و آراسته بوده همواره محمود اماثل و اعیان باشند
و در سلک نوازش شناسی سامی اظهار بانحراف مزاج و هیاج از منهج اعتدال صرف غبار
کلال بر شعاعات سحاب لطف لایزالی نشده بود شربت این سم ناقع را اگر آن تریاق ترین
نبود چه حال بر گزیدگان آفاقی نوائب دشوار میبود گواهی دل حقیقت منزل آن

عالیجاہ کہ ما وجود یگانگے و یکتائے بہ از شہادت عدلین ست در ثبوت دعوی خلوص
عقیدت این اخلاص کیش کاسئے خواہد بود چہ خرید متاع خلوص عقیدت از دکان
بیروستے کہ در گرد کسادی گم شدہ باشد ثانی اثنین خارج عادت امور این چنان
چہان قدر آن نداند وحدت ذات شریف چنین قدر دانے را فروز عظیم نشمارد
و بچہ زبان از عہدہ شکر مژدہ صحت ذات کاملۃ الہجات ملکے ملکات بیرون آید
صاحبا بر محرمان سرادق عصمت ظاہرست کہ این زاویہ نشین کنج انزوا را از آمدہ شد
منسوبان آن عالیشان ولا الامکان بدرگاہ سپہر اطلاع حاصل نمیتواند شد اگر در سال
اخلاص نامہ تقصیرے شدہ باشد کرم عمیم عذر آن خواہد خواست خاطر شکستہ را
مژدہ سلامتے دوستکاے آن مرکز دائرہ نکوئے و سلک صفاتے بجا آمدنہائے
انسانیت توقع دارد کہ کوتاہے ازینطرف در ین قسم امور کہ معلوم خاطر دریا مقاطر
ست بعفو مقرون و باستمرار رسیدن مژدہ جبر این کسر مینمودہ باشند آفتاب پایہ
تابانشان از آفتاب و سایہ تواند بود ابدی الظلیل باد کتابتے کہ بعد از خیر سالہا
نوشتہ اند ما رسعین کار ریزیش نمود کہ بہ نہفتہ منتے تا دو شود آمد شدید و ان نزلہا
چشم بموضع بلاغت کہ از عین خامہ دوات آن منتخب دوستان در خور آن آمدہ بود
لب تشنگان وادی شوق را عذب و لبیان و رطب الساں گردانید
چون تتمیم پیرہن کہ بعد از سنین یوسفے موجب خصب ارائے ابتہاج
یعقوبے گردد و بنال انتعاش در اہتزاز آمد اگر چہ خشک سال و باغ تہ دران

پایه‌ایست که بریزش رگ ابر خامهٔ باران طراوت و شگفتگی تواند یافت لیکن باز بغیر
ارزوغن شقیقه رقیمهٔ مشکینه الفواح دوستان دور اگر نمیتواند داشت قوافل
روایح آن گلدسته والا بعاقب اختلاف شمال و صبا متواتر باد مکتوبیکه بعالیجاه
حاجی علیخان سردار آذربایجان نوشته شده پیوسته
سمند دولت و کامرانی در زیر ران و اسباب حصول مطالب دارین مهیا
بکام خواهش دوستان باد سواد مداد خامهٔ معجزه طراز هنشینان رسوم لطف
و احسان که در دیدهٔ بینش نگار عرائس معانیست خانهٔ چشم خلوتکدهٔ دل را
چون جمال آراسته دلبران لبریز عیش و نشاط و خوشدلی و انبساط نموده و
جواهر سرمه‌اش رقوت بینائی افزود و کما قال قمیص یوسف بی اختفا تیقوبت
چون موصل این لطف بیرون از مقیاس قیاس مانند یک انفاس که در منزل
قلوب بار جوعش مقارن دخول عباشد بر جناح استعجال روان بود مجال آنکه
بقدر خواهش خاطر شکر عنایت بغایت تواند نمود دیباچه امید که پیوسته
منشور دیباچان کنج احزان را به تبسم نسیم التفات چشم روشن نمایند انام عظمت و
جلالت و ابهت و شوکت مدام باد کتابتی که بوزیر رشتهٔ نوشته
شده زند اعنی شفق انتقاباً حال صحیفه الاخلاص راجعه زند
ازان فرزند و لبند دامن دهان آتش شوق ملاقات گشته احرام طوف
حریم عزت بسته عنقریب بنیل مقصد فائز میگردد و قطع نظر از تحقیق موجبات مراعات نسبیه

صفات حمیده که دارند علت نامه رعایتے که شیمهٔ قدردانی خدام عالے باشد تلبوا نبوا
چون سطری از مکتوب کلید انفتاح مکالمهٔ غائبانه میتواند شد بدین دو کلمه اکتفا نموده سلامات
بوده کامیاب باشند کتابتے که پناه وردی خان بنگر بیگی گردستان
نوشته پیوسته بمشیطاق آفتاب اشراق و کرمایی خورشید اشتیاق مانند نجم در
و استاره بحرے باد سے گم گشتگان بوادی ظلمات حیرت باد بررسے آفتاب ضیا که
کاشف غوامض استار از وجوه خبایاے اسرار و منبع و معدن لولو و لالو و رلیعان انوار
پوشیده نماند که شیخ خلیل الرحمان یعنی سنبل ایقان رنرم عرفان افادت و فضیلت پناه
طویل مولانا ابراهیما که از اجلهٔ طلبهٔ دار الشعور گیلانست بقصد طواف رکن ایمان کعبه مقصد
ششیان یعنی نجف اشرف اقدس و باقی اماکن مشرفه مقدسهٔ احرامش بایارت حریم حرم عزت
و بعجواے و اتوا البیوت من ابوابها ازراه ولایات متعلقه بآن عالیجاه بمقتضای حسن خلاق
که بآن جناب مقدس القاب دارند و این راه بسبب حسن امالت آن عالیجاه از خار و خس زود
راهزن مانند دل ارباب حال از وساوس نقصان و زوال رفته میباشد روانه گردیده چون
افادت پناه مشار الیه خلوتکده خاطر را که از تابش آفتاب حوادث حکم آتشکده افروخته دارد
بعجواے یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم چمن گلشن مسکون با نوار و ازهار و دیده و دلرا
معتنی از زین گلهای آتشی بشامش رسیده گاهی بنابر اقتباس یعنی از اشراقات تردد نموده خانه
ایشان و پشت بگمان اینکه رقیمه مشتمل بر اظهار اخلاص مخلص را بخدمت ملازمان سامی نامی رسانند مشتمل
و وسعت مشرب او در ارباب دخلی میتواند بود خواهش آن نمود که بدین وسیله الاخلاص متعین ملازمان

سامعے و گرامی شود ایجاباً المسئول خود را در زمرهٔ مادحان صفات ایشان منتظم و مستحق
یقین که ملازمان را بامداد و اعاے که لازم ایشان است مامور خواهند فرمود سایهٔ آفتاب پایندهٔ

کتابتی که بعالیجاه حاجی علیخان سردار آذربایجان نوشته

تا نسیم جان فزاے وجود در کارگاه امکان تبار زرین فروغ مهربانان جامهٔ زربفت
گلبافت ظلال و انوار و فانوس شب اندرروز نزیل و نهار را بابزارهٔ قامت هریک
از ساکنان ربع خشکیان بانام میرساند دست دولت و بازوے شوکت و پاے آمد کار
و اینیت مشغول تحصیل آمال و عین غایت یزدان همایون پاسبان حال و مال خدام
و الاستظام منیع المکان رفیع الارکان عظیم الشان مفاخر آرا قالب افزودهٔ ارباب
کمال افتخارات نخبهٔ نژه مردگان خط سال فضل و افضال طراز دروازهٔ اقتدار اقتضام مجدد
اعتلا و رسای سما و معدلت گستر سدرهٔ التاج پیشروے و بیرقے سریر و دیوان
دادرسے فال مراد گزفتاران زندان یکسے بوده از طارق حدثان و حوادث دوران
درامان باد بر لوح عرض سے گذارد که در حینے که این خواص بحر تعجب که در دریاے
بیپایان تفکر غائص و در بحبوحهٔ بحر بے انتهاے سرگشته و غایب سائر بود که آیا بچه جهت چشمهٔ
غرایب اطوار و عجایب آثار که بطریق خرق عادت در سوالف زمان و عهد سهتان
در جوش و دریاے انجمن آرا بکار بفحواے کل یوم هو فی شان خروش بود
اکنون خشکسان شده و غزالان وحشی آنسرزمین را پاے سبک جولانی در کمینگاه
خود تحیر بر چهرهٔ منزویان ستار عیون نابینا میکشاید و تقسیم پیرهنے از

مصر معمور حسن عایت شکستگان بچشم روشنی ساکنان اویه بیت الاحزان آید که درین
اثنا صریر خامه اعجاز نگار که چون آواز خضر نوبهار که از شبنم گل وسنبل مهیا شد بر دماغ آگاهی
رسید و سجع صادق بکذب خیال این غلط اندیش از افق ظهور و پیدائی دمید صدای
پای قاصد حلقه اذعان و قبول در گوش انتباه کشید و دماغ را از رسانیدن نوازشنامچه
که کیفیت باده انفاس مسیحی دارد تازه گردانید کاسه چشم از انوار و از هار آن چون
صحن چمن گلشن و سراچه دل چون مطلع مهر درخشان روشن شد شخص انتعاش از سور
این سرور در ضیق سینه چون عظام رفات اهل قبور بنفخه صور رخت حیات پوشید و چون
روزه داران که از عدد هنجم بدیدن هلال عید چشم روشن کردند خروش وغغان
برکشید صد الحمد معلوم شد که هنوز تمثال اعجاز بار و دوصه سحر جلال با بشر است لیک
لذت شهد فائق این خوشدلی در کام و باده هوش پرداز شادیکاسه در جام بود که مرارت
حیرت آنکه بچه زبان از عهده ادای شکر آن احسان برآید و بزیور کدام عبارت دوش و گردن
عوالس الفاظ و معانی آراید دلرا مرارت عجز و بیچارگی چشاند و در خلوت چاره گری تحصیل
جواهر و آلی ثناگستری دریچ سگالی نشاند و شود اگران اندیشه را که مسافران بحر و بر
خشک و تر اند لطلب معانی خوش تماش که شالسته ارمغان محفل خلد شاکل باشد
بشهرستان جمال و دارالسلطنت غنج و دلال فرستاد که هر قسم متاعی که
در مخزن دهان و رسته بازار زبان و پس کوچه گیسو و چار بازار خط و لشت لب
و ابرو و بساط خط نا گوش و در برو دوش دست فروشان ساحت گیتی پوش بهتر

بنقدر انجم وقت خریده و بتراز وی نظر سنجیده بحضور آورند که شاید تا روبود قماش
تحیت نخبت تواند نمود بعد از تک و دو و گفت و شنود چهرهٔ شاهد مقصود را گلرنگ سرمسارے
دید و از شنیدن این حرف یار ها بآن گوهر های گران بها خجالت کشید
اکنون چه گوید که با آنکه از گفتنیها سطرے نخوانده ناگفته بر جاے مانده امید که عذر
تقصیر پذیرفته و غبار انفعال از صفحهٔ خاطر رفته گرد کتابتے که بوزیر خراسان
نوشته شده عمرے بود که سیاه خیمه نشینان رقوم نقوش اسمے
سیاے نزادان معانے که چون آب حیوان در ظلمات ورشنے دیده انسان جنبد
در پردهٔ سواد نشیمن نمیدانند بقیادت گم کرده راهے پے بسر وقت مجنون طبعان
گوشهٔ بادیهٔ اعتدال و کنارهٔ گیتران فیفاے انزوا نروند تا آنکه درین ایام سعادت
انجام حسن نفاے عهد آراسته هر هفت شیرین حرکاتے لبشسته روئے
برگ گل سوسنے از رنق اغصان دقیقه یابے و رضا جوئے چشمگزن دلگیرے رسیدند
و تحفهٔ نوائح روائح صحت مزاج شریف خدام فرشته احترام را که در نوائب انجم اکمام
محفوظ داشتند رسانیدند و آنچه از متاع آفرین در دل محبت قرین دیدند
یغمائیانه برچیدند و بیاد داشتن آن شاباش و تحسین شنیدند رسیدن مژدهٔ صحت
متواتر و متوالے و سایهٔ دوام ترندگے ورق گردان ایام و لیالی و اقدام اعتبار
راتے سلم تعالے یاد کتابتے که بعالیجاه سردار آذربائیجان
نوشته شده کمالات لاینبغے فرزدین شهر مردگان بوستان

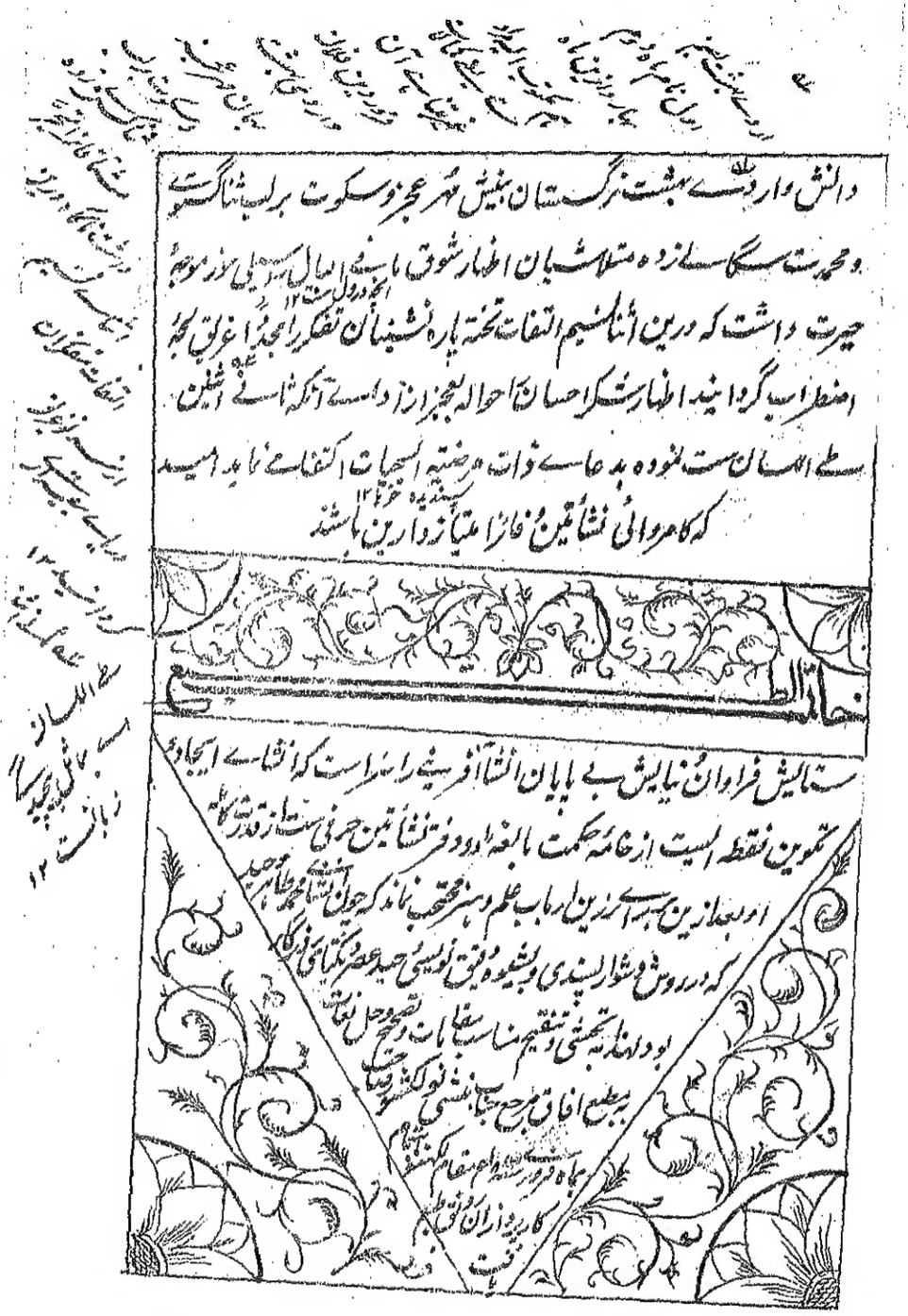

University Library.
Aligarh.
SUBHANULLAH COLLECTION.

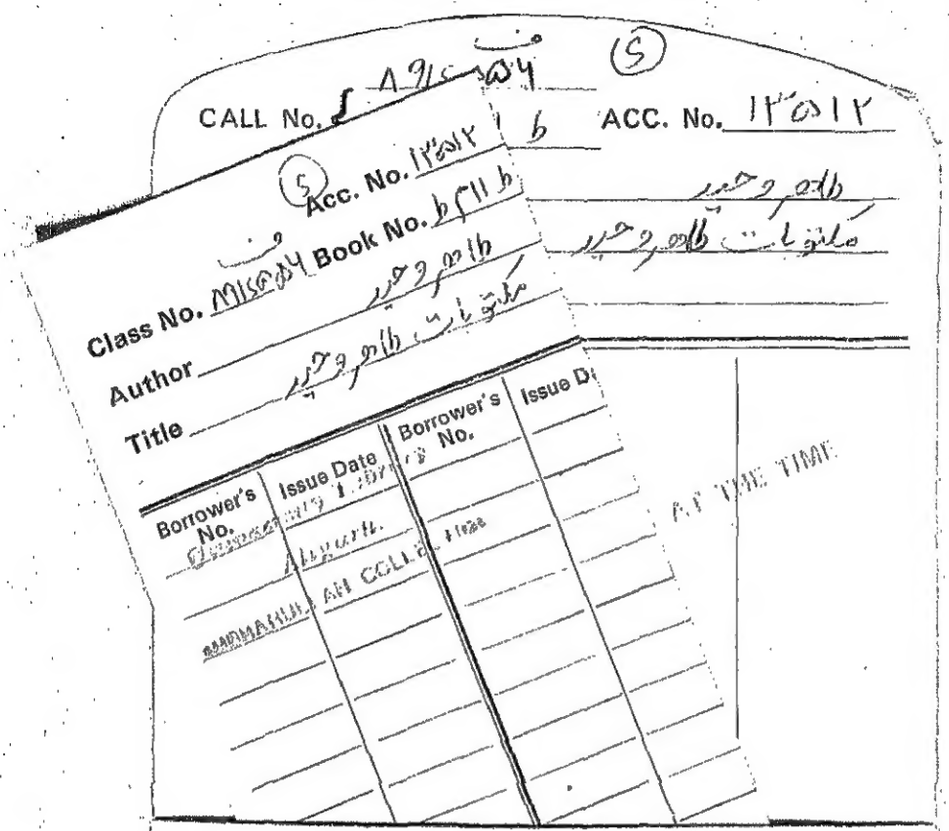

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of **Re. 1-00** per volume per day shall be charged for text-books and **10 Paise** per volume per day for general books kept over - due.